

10

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

מסר רותם

יוסף מדיני

ארה"ב

13/10/88 - 23/10/88

תיק מס

10

מחלקה

שם תיק: היטץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פיוז: 4607/10-א

מזהה פריט: R00035qs

כתובת: 2-111-2-4-8

תאריך הדפסה: 10/08/2020

רח"פ בהול לבוקר	מחלקת הקשר ניו-יורק בהול טופס מברק	יח: תור:
סוג כטחונין שמור		
תז"ח 281800		א ל : המשרד
נר : 11-01 0 0943		ר ע : וושינגטון
		יאח : נאו"ם, ניו יורק

אל : מנהל ארב"ל 2.
 דע : סמנכ"ל ארב"ל. מנהלי אירופה 2+1. וושינגטון-השגריר-ציר.
 מאח : יששכרוף, נאו"ם.

עצרת-שטחים.

בהמשך למברק ביו 941.

1. התקשר אלי ביזיק (סגן מחלקת ירון מחמ"ד) השוהה בנ"י לרגל העצרת, ואישר שהמשלחת האמריקנית כאן תמליץ הערב בפני מחמ"ד לבצע "דימרשים" בווינגטון במקביל לדימרשים בבירות בעניין הצעת ההחלטה שהוברקה בנפרד. הטענה העיקרית של ארה"ב היא שהחלטה תזיק לתהליך השלום ולמאמצים לקדמו.
2. ביזיק הציע שבנוסף לפעילות בבירות ה-12 חשוב לפעול כלפי ניו זילנד, קנדה, אוסטרליה, המדינות הנורדיות ומדינות מערביות אחרות.
3. אנו, כאמור, פועלים במקביל כאן כלפי מדינות אלה ואחרות.

נאו"ם

שבת 2
 3 שהיא 1
 2 קינד 1
 2 ימים 1
 2 כינון 1
 2

איטור:

שם השולח: ג'. יששכרוף

תאריך: 28.10.88

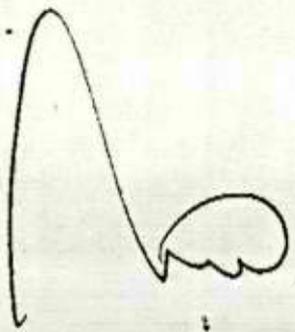

מחלקת הקשר	ניו-יורק	ת: 2
טופס מברק		תחור: 2
מז"ח		א ל :
כר :	941 / 130	ר ע :
		יאת :

4. הכל הבטיחו להעביר דברינו לבירותיהם. חשוב שזיעשה מאמץ מקביל בבירות.

בתודה

נאו"ם

איטור:

שם השולח: יוחנן בייך

תאריך: 28.10.88

928

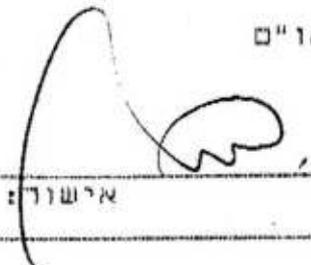
2/2

2-6

4. חשוב שנציגים בהצבעתם ⁹⁹גינינו סלידתם הן מהפרוצדורה של ניצול העצרת לצדכי תעמולה והן מהצעת ההחלטה הקוראת לעידוד האלימות ופוגעת במטרת היסוד של האו"ם שהיא קידום ההבנה, המו"מ והשלום.

5. חשוב שנציגינו יעלו הנ"ל בפני משרדי החוץ במטרה להשיג הוראות חד-משמעיות להתנגד (ובודאי לא לתמוך) בהצעת ההחלטה וכמובן - אם ניתן - להסברי הצבעה של נציגיהם ברוח זו.

נאו"ם

אישור:

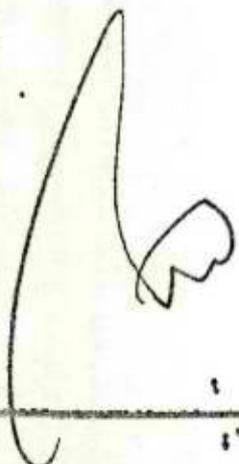
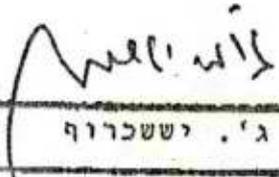
תאריך : 28.10.1988 שם השולח : יוחנן ביין

רשימות	מחלקת הקשר ביו-יורק	ת"ד
סוג כסות	טופס מברק	מחיר: 4
תז"ח		א.ל.:
כר : 0938/129		ר.ע.:
		א.ת.:

8. סולם ביו-ה-12 שיוון תנהל במשך היום (28/10) מו"מ לגבי השינויים בנוסח. כן קיים סיכום לא לגלות את דיוני ה-12 הפנימיים מחוץ למעגל, ולכן אודה אם יעשה שימוש במידע שנמסר על ידי ההולנדי בצורה דיסקרטית ומבוקרת.

נאו"ם

איטור:

שפ השולח: ג'. יששכרוף

28.10.88

תאריך:

The Intifadah of the Palestinian People

The General Assembly

0 0938/129

$\frac{3}{4}$

Cognizant of the Intifadah of the Palestinian people since 9 December 1987, against Israeli occupation and for the attainment and exercise of its inalienable rights in Palestine, which has received significant attention and sympathy by world public opinion,

[DEEPLY CONCERNED - UK SUGGESTION]

2 Having been apprised of the alarming situation in the occupied Palestinian territory, including Jerusalem, ^{as well as other Arab occupied territories} as a result of the continued occupation by Israel, the occupying Power, as well as its persistent policies and practices against the Palestinian people,

3 Reaffirming that the Fourth Geneva Convention Relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, is applicable to all the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem,

4 Recalling its relevant resolutions, ^[and] as well as Security Council resolutions 605 (1987), 607 (1988) and 608 (1988),

5 Recognizing the need for increased support, ^[and] aid and solidarity with the Palestinian people ^[and] ^[for] ^{UNDER} [in their Intifadah against] Israeli occupation,

1. ^[the] ^[practices] Condemns Israel, ^[and] the occupying Power, for persisting in its policies and practices, which violate the human rights of the Palestinian people in the occupied Palestinian territory, including Jerusalem, and in particular such acts as the opening of fire by Israeli army and settlers resulting in the killing and wounding of defenceless Palestinian civilians, deportation of Palestinian civilians, the imposition of measures leading to economic strangulation, demolishing of houses, collective punishment and detentions, as well as denial of access to the Media;

0 0938 / 129

4
4

2. Condemns Israel, the occupying Power, for its failure to accept and carry out relevant decisions of the Security Council;

3. Reaffirms that the occupation by Israel of the Palestinian territory, including Jerusalem, in no way changes its legal status and territorial integrity;

4. Demands that Israel, the occupying Power, abide immediately and scrupulously by the Fourth Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, and desist forthwith from its policies and practices that are in violation of the provisions of the Convention;

[appropriate] UK
5. Calls upon all the High Contracting Parties to the Convention to take adequate measures to ensure respect by Israel, the occupying Power, for the Convention in all circumstances, in conformity with their obligation under Article I of the Convention; X

[and Article 146 - Syria]

[Invites]

6. Requests member states, the United Nations system, governmental, inter-governmental, non-governmental organizations and the mass communications media to continue and enhance their support for the Palestinian people;

7. Urges the Security Council to consider the current situation in the occupied Palestinian territory with a view to implementing the recommendations contained in the report of the Secretary-General S/19853, ^(taking into account)

8. Also requests the Secretary-General to examine the present situation in the occupied Palestinian territory by all means available to him and to submit thereon quarterly reports, the first such report no later than 25 November 1988.

prohibition *liberation*

**UNITED
NATIONS**

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/756
S/20243
27 October 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

942 $\frac{2}{3}$

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Agenda item 40
THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 26 October 1988 from the Permanent Representative of
Lebanon to the United Nations addressed to the Secretary-General

On instructions from my Government and further to our letters of complaint concerning Israeli air raids on Lebanese territory, the most recent being that dated 24 October 1988 (document A/43/746-S/20240), I have the honour to inform you of the following:

For the third time in four days, Israel has continued its air raids on Lebanese territory. At 11 a.m. (local Lebanese time) on Wednesday, 26 October 1988, four Israeli military aircraft carried out a raid on the eastern outskirts of Sidon, to be precise, on Mish Mieh camp, and fired 12 high-explosive rockets into the main square of the camp, causing tremendous damage to property and many human casualties. The count so far is as follows:

1. 15 persons killed and 40 wounded, in addition to those buried under the rubble;
2. 18 houses totally destroyed;
3. 1 two-storey UNRWA school destroyed.

The rescue teams are still working to remove the rubble and seek out those who are buried beneath it, for cries of help are still being heard up to the time of writing.

A/43/756
S/20243
English
Page 2

942 $\frac{3}{3}$

The Lebanese Government vehemently condemns the Israeli attacks against Lebanese territory and stresses that Israel's policy of aggression has never for a day lacked for evidence. Every day Israel gives fresh proof of this policy and of its resolve to violate the Charter of the United Nations and international laws, agreements and resolutions and to flout them and world public opinion.

The intensification of the air raids, the expansion of the attack area deep into Lebanese territory, the dispatch of 1,500 troops from inside Israel, backed by tanks and artillery and their mobilization the day before yesterday in conjunction with the Israeli forces already present in Lebanese territory in the so-called "security zone" all confirm the accuracy of the warning contained in our last letter of complaint that the policy of the Israeli leaders at the present time is aimed at exploiting the attacks and other actions of their armed forces against peaceful Lebanese towns and villages and Palestinian camps to win the votes of the Israeli electors and falls, in any event, within the framework of Israel's chronic policy of aggression, which is espoused by its current leaders.

The Lebanese Government, while reserving its right to call for a meeting of the Security Council at such time as it deems appropriate, emphasizes its deep regret at the total silence that these attacks have met with from the United Nations and the Security Council, the guardians of the United Nations Charter entrusted with the task of maintaining international peace and security and safeguarding the sovereignty, independence and inviolability of the territory, air space and territorial waters of Member States.

I request you to have this letter circulated as an official document of the General Assembly, under agenda item 40, and of the Security Council.

(Signed) Rachid FAKHOURY
Ambassador
Permanent Representative

Dukakis: Perhaps Erred

Key Speech Could Have Stressed Philosophy

Dukakis Vows Activism in Foreign Policy

Second of two articles

By David B. Ottaway
Washington Post Staff Writer

Democratic presidential nominee Michael S. Dukakis promises a new era of activism in American foreign policy if elected, seizing the initiative from Soviet leader Mikhail Gorbachev in U.S.-Soviet relations and striking out in new directions to reshape the American agenda in the debt- and conflict-ridden Third World.

Friends and advisers say he is determined to end the "lonesome cowboy" approach to American foreign policy that they claim has characterized the Reagan administration and found its epitome in the president's near-agreement to do away with all nuclear weapons at the 1986 Reykjavik summit without consulting America's closest NATO allies.

Instead, he would undertake initiatives within existing alliances and seek "partnerships" with other world leaders in setting a new U.S. agenda aimed at restoring American world leadership. Those initiatives would include a new approach to Latin America and the Middle East as well as to South Africa and the southern Africa negotiations.

In addition, "national security" would be broadened be-

yond "airpower, tanks and missiles" to include rebuilding U.S. economic power and more reliance on open diplomacy than covert military operations, according to Dukakis and his advisers.

His advisers say the Massachusetts governor is also eager to change what they call the acrimonious way American foreign policy has been made under the Reagan administration. They say he would seek a new partnership with Congress to fashion a consensus upon the economic and political challenges facing the United States abroad.

"There are more and more ideas of meeting with members of Congress on a regular basis," said Dukakis senior foreign policy adviser

This is one of a number of articles on the two presidential nominees and their positions on major issues.

Madeleine Albright in an interview. She cited this "as the appropriate way" to develop foreign policy in contrast to the Reagan "lonesome cowboy" approach.

For all his promises of new approaches and dynamism in foreign policy, Dukakis and his spokesmen throughout the campaign have been on the defensive, trying to dispel charges by Bush that he is "soft" on national defense, "viscerally anti-military" and "naive" generally in foreign policy.

In addition, some of his proposals have left his critics wondering whether the Massachusetts governor has done his homework, or possesses the same sensitivity he claims toward Latin America on key issues elsewhere in the world.

"He does not appreciate the sensitivity of the Jerusalem issue," said one congressional Middle East expert of Dukakis' oft-stated campaign commitment to move the U.S. Embassy in Israel from Tel Aviv to the disputed city of Jerusalem. "It would destroy our peace-making role in the area."

His proposals for building up NATO's conventional forces seem not to take into account a "mood" of detente spreading over Western Europe where, as one adviser noted, "no defense minister wants his budget to go up."

Some critics summarize their doubts about Dukakis' foreign policy by saying that he has never visited Moscow or any of America's key NATO allies—Britain, France or West Germany—and did not take advantage of a long August break in the hectic presidential campaign schedule to do so.

His aides say he has been "too busy" as governor and presidential candidate to make such trips, and note he has already "traveled very widely" elsewhere, including Latin America, the Far East, Greece, Sweden and Israel.

"You don't necessarily learn about a country by going there for two days, which is kind of standard for what other people have done," said Albright, apparently referring to Bush.

Dukakis "has a better sense of history and political developments of a lot of countries than people who have kind of 'dropped in,'" she added, noting his rare ability for a U.S. presidential candidate to speak Spanish, French and Greek.

Dukakis has sought to portray himself as an "enlightened" activist in the tradition of Franklin D. Roosevelt and John F. Kennedy. But his critics like to compare him with Jimmy Carter and George McGovern, in hopes of evoking images of misguided moralism, confusion and military "softness" in Democratic foreign policy. The recent move of Zbigniew Brzezinski, Carter's national security adviser, to the Bush camp, emboldened these critics.

In an interview with The Washington Post yesterday, Dukakis was asked whether there was any secretary of state since World War II who conducted a foreign policy the candidate admired.

After a long pause, Dukakis said, "I think I'd rather talk in terms of administrations, because Jack Kennedy was really to some extent his own secretary of state . . . With the exception of the Bay of Pigs, there was a lot to admire about the way Kennedy conducted foreign policy."

565

9/4

WP
P 1

Cont...

Dukakis' supporters say his careful, methodical approach to decision-making and his ability to cope with advisers with strongly conflicting views would enable him to avoid the foreign policy zigzags that dogged the Carter administration, as Brzezinski and Secretary of State Cyrus R. Vance fought for policy-making primacy.

While Dukakis has the same special interest in Latin America as Kennedy, he has not proposed any new Alliance for Progress, the kind of proposal that helped Kennedy galvanize a generation of Americans.

It is clear from his speeches, comments and interviews that Dukakis' most indelible formative experiences in developing his view on the world have been a three-month stint at San Marcos University in poverty-stricken Peru in the summer of 1954 and, many years later, the "antinuclear" politics of his home state.

Political observers have noted that whenever Dukakis is asked

about his foreign policy, even U.S.-Soviet relations, time and again he ends by going back to his experiences in Latin America.

"His experience in Latin America is very important to him," Albright said. "It really made him understand... how a country like [Peru] operates and what are the [social and economic] dynamics of that country and how it relates to the United States."

Equally important, according to a Dukakis friend, was the CIA-engineered coup that summer against the leftist Guatemalan President Jacobo Arbenz. Dukakis found that while "everyone in Peru" was upset by U.S. interference in Guatemala, he came back home to find that "no one seemed to know about it."

Dukakis' circumspect attitude toward use of force to back up American diplomacy apparently stems in large part from those college-day memories. In an attempt to counter Republican charges that he is "soft" on use of American power, Dukakis has had to spell out what he has approved, and disapproved of, during the Reagan years in the use of U.S. force.

On the approval side, he has listed the U.S. invasion of Grenada in October 1983 and the raid in April 1986 on terrorist camps in

Libya. But in both cases, he has qualified his support, saying the Grenada move was justified if American lives were at stake, and the Libyan raid was proper, so long as there was no intention to assassinate Moammar Gadhafi.

He also approves of Kennedy's threat to use force against the Soviet Union during the 1962 Cuban missile crisis and the U.S. interception in October 1985 of the Egyptian airplane carrying the Palestinian hijackers of the Italian passenger ship Achille Lauro.

In answers to questions from TVI Report, a California periodical that monitors global terrorism, Dukakis emerges as quite disposed to use force, including covert operations, to fight terrorists and "their sponsors." He even calls for devoting more resources to the effort and for "smart and effective use of undercover operations."

On the other hand, he has opposed U.S. backing for anti-Marxist insurgencies in Nicaragua and Angola, though not in Afghanistan, viewing the first two as examples of "using force to impose our will on others" and "an un-American policy."

As governor, Dukakis has reflected such popular liberal Massachusetts views as favoring a nuclear freeze and opposing sending the National Guard to Central America for training.

Dukakis' aides argue that he is

not "antimilitary" and note his strong support for priority upgrading U.S. conventional forces

They concede, however, that Dukakis is "antinuclear" in the sense he believes, as he indicated in the second debate with Bush, that "13,000 strategic nuclear warheads on land, on air and the sea" are enough and that more is not necessarily synonymous with better defense.

Dukakis said that while he does not "rule out modernization" of U.S. land-based missiles, "there are limits to what we can spend" and noted that there are also "serious problems with our conventional forces," not to mention a host of pressing domestic problems.

His aides claim there would not be much difference between a Dukakis and a Bush defense budget.

But Dukakis has said he will cut billions of dollars from Reagan's Strategic Defense Initiative, find a less expensive land-based missile and scrap other costly defense items, including the MX and Midgetman missiles. He would use the savings to improve conventional forces and finance needed domestic programs.

Here are some of Dukakis' viewpoints on key foreign policy issues:

U.S.-Soviet Relations

Dukakis wants to wrest the initiative in arms control, regional disputes and U.S.-Soviet cooperation away from Gorbachev and test the limits of Soviet "new thinking."

"I want to see us drive the agenda with the Soviet Union. I think we're reacting too much," Dukakis said on ABC's "Nightline" on Wednesday.

He wants to "seize the initiative" in relations with the Soviet Union "in the first months" of a Dukakis administration "as John Kennedy did 28 years ago."

His aides say Dukakis, 54, seems a perfect match for Gorbachev, 57, because they are about the same age, and both are lawyers, face severe economic problems at home and share similar beliefs in the theories of the "interdependence" of nations today and of "reasonable sufficiency" in nuclear arms.

They also say Dukakis is convinced the changes that have occurred under Gorbachev are now "irreversible," offering Washington

"a unique opportunity" to restructure its relations with Moscow to end the Cold War.

Dukakis would move quickly on parallel talks on strategic arms aimed at a 50 percent cut in forces and conventional arms reductions. He also would challenge Moscow to work with the United States to combat world hunger, pollution, AIDS and the spread of military technology around the world.

(2)
Dukakis

565

3/4

Western and East Europe

Dukakis backs a buildup of NATO's conventional forces and talks with the Warsaw Pact to reduce both sides' arsenals. But his call for NATO allies to bear a "fair share" of such a buildup has fallen on deaf ears in Western Europe. His aides concede his appeal may be out of keeping with the "mood of Europe" today.

Latin America

Dukakis has promised to call a "hemispheric conference" of Latin American leaders as one of his first acts as president to herald what one adviser calls "a new era" in North-South American relations.

Asked by Latin American ambassadors here in May if this just

neant "a Dukakis Doctrine" bearing a "made-in-America" tag, Dukakis declared he wanted "a true partnership" in dealing with regional problems of debt, economic growth and drugs, an aide said.

On Nicaragua, Dukakis has pledged to end aid for the contras and follow the lead of Costa Rican President Oscar Arias Sanchez in seeking to deal with the Soviet-backed Sandinista government. However, the Arias peace plan for Central America has gotten no further than the Reagan administration's policy of trying to use military pressure on Nicaragua, a dilemma Dukakis has yet to address.

In the interview with *The Post* yesterday, Dukakis said of the contras, "I think we have a commitment to them, regardless of how one felt about the issue. Some of the contras probably can and would want to settle back in Nicaragua. That's part of the Arias plan; it's part of the contadora plan. And I think there have to be guarantees for that. But those that don't [want to live in Nicaragua], I think we've got a responsibility, either come to the United States or give them some option in terms of where they go. And that ought to be part of a general settlement."

The Middle East

"The next president must do what the current president has not," Dukakis said in written answer to TVI Report on his terrorism policy. "He must be deeply and personally engaged" in the peace process.

According to Albright, Dukakis feels the Reagan approach has been fundamentally flawed by "take-it-or-leave-it" tactics that stymied the search for peace. He strongly favors the Carter approach of bringing the parties together for open-ended negotiations as happened at Camp David in 1978.

She conceded, however, that for this to work it is "absolutely essential for some Arab leader to come forward" the way Egypt's Anwar Sadat did to recognize and negotiate with Israel. The Reagan administration has shared this viewpoint but found no Arab takers in eight years of intermittent efforts to get King Hussein of Jordan to play that role.

Southern Africa

Dukakis would break sharply with the Reagan "constructive engagement" approach to white-ruled

South Africa and impose total sanctions in an attempt to force change inside. He has pledged to put the United States in the forefront of a campaign to impose international sanctions.

Dukakis also has pledged to end the administration's "linkage" approach, established at South African insistence, between independence for South African-administered Namibia and the withdrawal of Cuban troops from Angola.

Dukakis' positions, taken largely at the behest of former Democratic presidential candidate Jesse L. Jackson, leave unclear how Dukakis would deal with South Africa to get concessions on Namibia as part of an overall southern Africa peace settlement.

However, Albright said that whether Dukakis would in fact accept, or reject, "linkage" would probably depend on the state of U.S.-mediated negotiations among South Africa, Cuba and Angola.

Dukakis on "Nightline" said he "wouldn't rule out the possibility" of sending arms to the African National Congress, the black political independence movement that has engaged in terrorist acts in South Africa.

③

4/4

565

מכון ויצמן למדע

THE WEIZMANN INSTITUTE OF SCIENCE

REHOVOT · ISRAEL

DATE	Oct. 24, 1988
PAGE	1 OF 3 PAGES

OUTGOING TLX./TELEGRAM/FAX. MESSAGE

TO: OFFICE OF PRIME MINISTER / att: HAVA

ADDRESS: _____

CITY Jerusalem STATE _____

TLX. NR. _____ FAX. NR. 02-639211 / 425

TEXT:
Attached is Cue Sheet for
inauguration Ceremony on Nov. 7th
at the Weizmann Institute.

H. Bar-On
SIGNATURE

NAME: H. Bar-On DEP: _____ INT. TEL. NR.: 3291

Cue Sheet

Inauguration of the Canadian Institute for the Energies & Applied Research

Mon., Nov. 7

14:40 - All the guest are seated.

- Those who will later be on stage will be seated in reserved seats in the 1st row.

- Prof. Aryeh Dvoretzky, President of the Institute and Murray Koffler, Chairman of the Board of Governors go out to meet Prime Minister Shamir.

- They show him to a seat in the first row.

- Murray Koffler goes on stage and opens the ceremony & introduces Prof. Israel Dostrovsky, Director of the Energy Research Center.

- Prof. Dostrovsky speaks.

- Prof. Dostrovsky then activates the heliostat Field.

- Murray Koffler introduces the Gevatron. Israel Dostrovsky and Murray Koffler leave the stage & take their seats in the front row.

15:15 - The Gevatron sing for 15 minutes while the heliostats slowly move until they produce the beam that focusses on the tower. The beams then form patterns on the tower. (maple leaf etc.)

15:20 - Murray Koffler returns to the stage and asks all the guests of honor to take their place on stage. Prime Minister Shamir, Prof. Katzir, Prof. Dvoretzky, Mr. Porath, Mr. Kay, Mr. Beck, Prof. Dostrovsky & Mr. Merkle.

- Murray Koffler calls on Prof. Dvoretzky to speak. Murray Koffler thanks him.

- Murray Koffler calls on Jimmy Kay to speak. Murray Koffler thanks him.

- Murray Koffler calls on Tom Beck to speak. Murray Koffler thanks him.

- Murray Koffler calls on Hans Merkle to speak. Murray Koffler thanks him.

- Murray Koffler calls on the Prime Minister to speak. Murray

Koffler thanks him.

- Murray Koffler calls on Ephraim Katzir to speak. Murray Koffler thanks him.
- 16:05 - Murray Koffler then invites the guests to take their seats in the front row for the next Gevatron performance.
- The Gevatron sing for 5 minutes and while they sing the logo & balloons will be released.
- 16:15 - At the conclusion of their singing Murray Koffler goes up on the stage to thank the singers. He asks everyone to rise for Hatikvah & remains with the Gevatron on stage until the anthem is over.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 27.10.88

18537

נכנס **

107

**

**

**

חוזם: 10,18537

אל: המשרד

מ-: וווש, נר: 557, תא: 261088, זח: 2000, דח: מ, סג: 10

תח: א גס: מצפא

נד: א

מיידי/סודי

אל: מצפא, ממד

מאת: אלי אבידן, וושינגטון

ארהב והפעילות הדיפ' המצרית

1. גורמים, בממשל, קרי מחמד משתלים לשמור מרחק מהפעילות המצרית הדיפ' כלפי אשף וירדן. ההסבר הוא שארהב, ממשיכה להיות קשורה בטבורה לתכנית שולץ, היא שקועה במערכת בחירות משלה ומצפה לראות כיצד יפול דבר בישראל. אך בעיקר קיימת חשדנות וספקות באשר לתועלתם של המהלכים להנעת עגלת התהליך. המפתח כפי שרואים אותו האמריקאים ממשיך להיות:

(א) בשינוי מדיניות אשף.

(ב) במתן כושר לחסין לחזור לתהליך על בסיס של הליכה ירדנית-פלס'.

2. במקביל האמריקאים מקיימים מעקב צמוד אחרי פעילות זאת:

א. מדוחים בצורה שוטפת עי המצרים כך שיש בידיהם תמונת מצב עדכנית.

ב. האמריקאים לא בלתי מרוצים מפעילות זו. בהנחה שממילא אין מה להפסיד ממנה.

ג. הם היו בין הראשונים להגדיר את ההתפתחויות במחנה אשף (מסמך אבו שריף, התבטאויות אבו איימד) כ'מעניינות'.

Dear Mr. [Name]
[Faded text]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3. יש גם להעיר שפסילתם את הרעיון של אימוץ החלטה 181 עי המל"פ' כבסיס ריאלי או כתכנית ברת ביצוע, אינה סותרת את תחושתם שהכיוון אם אכן, הוא חיובי אם כי לא מספיק לשיתופו בתהליך. צד את ליבם שבמשתמע יש בכך קביעת צוהר למשהו שצריך להתפתח להכרה בישראל. אלה הם אמנם ניואנסים דקים אך מוטב להטות אליהם אוזן רגישה.

4. גורמים אלה עם כל זהירותם, בודאי שלא בפומבי ובצמידות למדיניות האמריקאית רואים בכך עבודת טחוח מצרית שאולי עשויה להכשיר את הקרקע ואשר תבחן ביתר שימת לב לאחר הבחירות בארץ וכאן.

5. המצרים אמנם לא פועלים בהרשאה אמריקאית אך מכוונים מעשיהם כלפי אשף, ככל שיצליחו כהיענות לציפיות האמריקאיות או לפחות כהתקדמות לעברן. כך מפרשים פה את המאמצים הקדחתניים של מצרים לדחות את המל"פ'. מיקוד אשף בתכנית בעל תוכן מדיני ולא דוקא בצעדים ארגונים (ממשלה זמנית או גולה) המאמץ לחדש את ההדברות הירדנית-פלס' (המפגש בעקבה), קשירת עיראק וכיו"ב.

6. הגורמים האמריקאים מתייחסים, כך נאמר לי, להצהרה אפשרית על קבלת אשף את תכנית החלוקה כ-OLD PIECE OF NEWS, אך כן ישנה אצלם דריכות מסויימת לגבי הפרשנות שתלווה אותה ע"פ המל"פ' זו יכולה להיות בהחלט מעניינת, אם אשף אכן תופס את משמעות ההזדמנות שלפניו'. הם אמנם מסוייגים באשר לאפשרות של פריצת דרך בשיחת חוסיין-ערפאת בעקבה, אך תוהים באשר למשמעותו של הדיון שנערך ביניהם לאורך של 6 שעות. ישנה דעה שתוצאות המפגש עשויות למצוא ביטוי במל"פ'.

7. כאמור ישנה כאן סקפטיות מרובה מה ייצא ממרקחה זו בעיקר בכל הקשור לאשף, אך בסה"כ הכיוון של 'עשיית סדר' בצד הערבי אינו נשלל על ידי האמריקאים ככל שהוא מיועד לסייע לעגלת התהליך המדיני.

8. אין לנתק סוגיית מכירות נשק לערבים ממכלול זה. קרלוצ'י אמנם ריכך במקצת דבריו בפגישה עם הכתבים הישראלים בהשוואה לנאומו בפני ה-ADC במערב וירג'יניה אך ההכרה האמריקאית שמכירת נשק לערבים פועלת לחיזוק המשטרים המתונים והכרחית לחיזוק תהליך השלום לא השתנתה. מגורמים שונים במחמד הנגשים לסוגיה זו מבחינה מקצועית ואין לחשוך בנטיות ליבם

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the integrity of the financial system and for the ability to detect and prevent fraud.

2. The second part of the document outlines the specific procedures that must be followed when recording transactions. It details the steps from the initial receipt of funds to the final entry in the accounting system, ensuring that every transaction is properly documented and verified.

3. The third part of the document discusses the role of internal controls in ensuring the accuracy of financial records. It describes various control mechanisms, such as segregation of duties and regular audits, which are designed to minimize the risk of errors and misstatements.

4. The fourth part of the document addresses the importance of transparency and accountability in financial reporting. It stresses that all financial information must be disclosed in a clear and concise manner, allowing stakeholders to make informed decisions based on the reported data.

5. The fifth part of the document discusses the consequences of non-compliance with financial reporting standards. It highlights the potential for legal action, reputational damage, and financial penalties for organizations that fail to adhere to the required reporting requirements.

6. The final part of the document provides a summary of the key points discussed and offers recommendations for organizations to improve their financial reporting practices. It encourages a culture of integrity and continuous improvement in the financial reporting process.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ניתן לשמוע שהבצורת אם תמשך במכירת נשק לידידיה הערבים של ארהב במזהה, עשויה לסייע לבריהם לשפר עמדות בזירה. עיקר הדאגה מופנית לעבר ירדן. מדינה זו כך נאמר, עשויה להפוך ל'עוד תימנ' דהיינו ארהב תספק את הסיוע הכלכלי ואילו בריהם את מערכות הנשק. ברור למי תהיה העדיפות במצב זה. בצבא הירדני עשוי להיווצר מצב שבעוד כ-5-10 שנים הקצינים בדרגות של סרנים וסגנים שיהוו את שלד הפיקוד בעתיד יאבדו קשר עם ארהב, בהעדר קשרים עם עמיתיהם האמריקאים ובאם תמשך בצורת הרכש. זמנם של הקולונלים ומעלה המקיימים את מסורת הקשרים הולך ותם. ניתוק זה מקבל משמעות מיוחדת כמשוסיפים לכך את סוגיית הפצת נשק טקטי וכימי במזהה.

אלי אבידן

10

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד, ליאור, מצרים, בירן, מצפא

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5780 SOUTH CAMPUS DRIVE
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3700
WWW.CHEM.UCHICAGO.EDU

NOT TO BE REPRODUCED WITHOUT PERMISSION OF THE PUBLISHERS
© 1998

THE WALL STREET JOURNAL. FRIDAY · SATURDAY, OCTOBER 28 · 29, 1988

REVIEW & OUTLOOK

Israel's Real Issue

The world seems to be backing Shimon Peres and his Labor Party in Israel's November 1 general election, but analysts say it may not help him win. The United States and the Soviet Union have signalled their preference for Israel's conciliatory foreign minister over Prime Minister Yitzhak Shamir and his right-wing Likud Party. The leaders of Jordan and Egypt have openly endorsed Peres and indicated their willingness to negotiate peace with him. Even the PLO appears to be trying to help the Labor leader.

* * *

So began a Reuters dispatch a few days ago. The U.S. signals to which it refers include the fact that in September President Reagan invited Mr. Peres to meet with Egypt's foreign minister in New York. Another signal was the omission of any mention of Mr. Shamir in a White House statement praising Mr. Peres's flexibility. It reminds us all too much of the Reagan administration's insistence some years back on signaling its support of Jose Napoleón Bunka's social democrats in El Salvador against the more Reaganesque Arena Party. The Reagan administration, by taking its foreign policy direction from State Department professionals, has shown itself to be all too prepared to support social democrats in foreign regimes while opposing their prescriptions at home.

In the case of Israel, however, this is a particularly dangerous course. The international conference that Mr. Peres and the others are so eager to hold represents the venue of choice for the Soviet Union precisely because it is the venue in which it would be easiest to isolate Israel and promote Moscow's re-entry to the

region as "peacemaker." These columns have expressed the view repeatedly that Mr. Shamir's saying "no" to such a conference is an act of leadership. Direct negotiations between Israel and the Arabs remains as valid a principle today as when the Israelis and the Americans first began insisting on it so many years ago.

If there is "an Arab partner ready for negotiations" - as President Mubarak's adviser, Osama al-Baz, insisted there is, after Mr. Mubarak's meeting the other day with King Hussein and Yasser Arafat in Aqaba - one test of seriousness is whether this partner is prepared to deal with whichever government Israel freely elects. The eve of the Israeli election is a time to recall that it was not the dovish Labor Party but the hawkish Likud, under Premier Begin, that secured the Egyptian-Jewish peace treaty. The Israelis may wish to know that there are those in the U.S. who are perfectly content to let the Israelis themselves decide on whom to bestow a mandate next week.

Let it be said, finally, that there's a lot more at stake in the election than the fate of Secretary Shultz's peace plan - or the future of the so-called "peace process." There is, for example, the question of Israel's economy, as Daniel Doron points out in the adjacent columns. With the proper leadership the country could be poised to start shedding the old socialist ideology, imposed by Labor, that has kept the country from standing on its own feet. A vigorous, self-financing Israeli state, much less dependent on foreign aid, would be a good thing both for the Jews and the Arabs as well as the Americans. Matters such as these are too important to trust to the State Department and the particular world view that prevails there.

10/27/88

דתיקות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	קד: 1
סוג: ש מ ר	טופס פרוק 12	סתוק: —
תאריך וזמן העבור: 26.10.88 - 17:15		אל: מ צ פ " א
פס' פרוק:		דע: ..
הפסיד: 550		פאת: הציר, רושינגטון

סנטור בידן

הנסיפר גם אותו לרשימת האנרחים, מתכונן סנטטיבית לחגיע עם קבוצה של כ-12 תומכים יהודים "כבדים" ב-3.1.89. יעזב לירדן ב-6.1.89. השגרירות בת"א תטפל בלוגיסטיקה, בעיקר טלונות. בשלב זה ברורים להם האילוצים הפוליטיים, אך ברור שהסנטור יבקש פגישות עם ראח"מ, שה"ח, שהב"ט ושר האוצר וכן תדרוכים ספציפיים כגון מודיעין ויחנדי בריה"ט. לא ירצה כל *Sightseeing*. נעמוד עמו כמובן בקשר אחרי שיתבהר הדברים כאן ובארץ.

להזכירכם כי בידן עשוי למצוא את עצמו בעוד שנתיים יב"ר נעדה החוץ של הסנט.

יח"מ. אב"מ
ל מ ד - ע ר ו

מהי מהג אשג א/אנס א"א א"א א"א א"א
2 3 1 1 1 1 1

תפוצה: 36

17800

תאריך: 10.05.68 **נישואין - כחלקת הקשר**

שמור

יוצא

**
**
**
**

17800

חוזם: 10,17800

אל: רוש/823

מ-: המשד/תא: 8261088/זח: 1511/זח: מ, טג: שם

תח: @ גט: מזתים

נד: @

שמור/מיידי

שטיין.

שיחת השגריר - מרפי. שלן. 426.

בענין החזרת נספים שהוחרמו מאזרחים אמריקאים אמרו לנו מהמתאם שבסוף כבר הוחזר למספר אנשים. מעונינים לגמור מהר את הנושא אן הבעיה היא שרוב האזרחים האמריקאים הללו לא נכו ומסרו לאיפה להעביר את הכסף בחו"ל.

מנהל מזתים

מא

רש

תפ: שהח, רהמ, שהבט, ממנכל, ממנכל, ר/מרכז, ממד, בירן, מצפא, ליאור, מזתים

1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 26.10.88

17573

שמור

נכנס

**

**

**

**

חוזם: 10,17573

אל: המשרד

מ-: בוסטון, נר: 40, תא: 251088, חז: 1345, דח: ר, סג: שמ

תח: א גס: מצפא

נד: א

מחש

שמור/רגיל

אל מצפא, ממד

דע: ווש

בחירות 88

לידיעתכם שמטה הבחירות של דוקקיס פנה אלינו וביקש
תדרוך וחומר לקראת תכנית נייטליין שתשודר הערב באי.בי.סי.
ושבה יראיין טד קופל את דוקקיס במשך שעה ומחצה. התענינו
במיוחד בתהליך השלום, הפגישה בעקבה וחימוש מדינות ערב. כמו
כן ביקשו לדעת על יחסה של ישראל לבעית אנגולה וזאת
משום מרכזיות הנושא במערכת הבחירות של דוקקיס (תודה
למאף על שלכם נר 137 בנושא) ביקשו וקבלו מאתנו גם הקלטת
סדרת נייטליין על ישראל ששודרה באי.בי.סי. לפני מספר
חדשים. הודו שוב על החומר המגיע מממד.

אבנון

רש

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצפא, ר/מרכז, ממד, הדס, מאפ

1223

** 0121

**
**
**

10.10.88

10.10.88

10.10.88

10.10.88

10.10.88

10.10.88

10.10.88

10.10.88

10.10.88

10.10.88

10.10.88

10.10.88

10.10.88

שמור

** נכנס
**
**
**

חוזם: 10,17392

אל: המשרד

מ-: סנחוזזה, נר: 73, תא: 251088, זח: 1300, דח: מ, סג: שמ

תח: @ גס: אמלט

נד: @

זח

שמור/מידי

אל: אמלט 1

דע: נאו'מ -רפי גביר

מועמדות האב נונייז לפרס קרן ז'בוטינסקי. שלכם 68.

1. מודה ללשכת רוה'מ, לכם ולרפי גביר.

2. חבל שהדבר לא הסתדר. לדעתי ולדעת אחרים שאיתם התייעצתי נונייז יעלב קשות ועל כן חשוב שבתשובה על הצעתו תכתוב הקרן בהקדם ללואיס אלברטו מונחה כדי להביע הערכה לאישיותו ופועלו של נונייז וכדי להסביר שהשנה לא הסתייע הדבר אך המועמדות נשארת על סדר היום לעתיד.

3. נראה לנו שכלפי מונחה יהיה בכך מעשה נימוס שהוא ראוי לו וכלפי נונייז אולי ימתיק במשהו הגלולה.

4. עדכנתי את רפי גביר.

מורט.

לש

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, שפי, אמלט

5400 7.88

החל מיום 1/10/88

UNCLASSIFIED

DATE

BY

REASON

DATE

UNCLASSIFIED

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 25.10.88

16269

101

נכנס **

**

**

**

חוזם: 10,16269

אל: המשרד

מ-: נ' , נר: 751, תא: 241088, זח: 1430, דח: מ, סג: 10

תח: @ גס: ארבל

נד: @

מיד/101

אל מנהל ארבל/2

דע סמנכל ארבל, סמנכל מצפא, השגריר/הציר וושינגטון(בנפרד
נר 97)

מאת יוחנן ביי-נאו' מ.

ביקור ערפאת

למברק ערב 2-ממד 856(חוזמ 15465)ומברק ערנ 412.

אחת. מלקולם הונליין, מנכ'ל ועידת הנשיאים, התקשר לספר
כי ה- COUNCIL OF FOREIGN RELATIONS
כבר עושה BOOKING לנאומים והופעות של ערפאת.

שתים. סיכמנו כי עמדת ועידת הנשיאים תהיה:

א. השגיאה המרכזית של האו' מ היתה כשהעניק לאש'פ מעמד
של משקיף. אין מקום לאירגון הטרור לא באו' מ ולא מחוצה
ל.

ב. אם יישאלו יביעו התנגדות לבואו על הבסיס הנ'ל
אך לא ייערכו לעמוד בראש המערכה למניעת בואו על
ידי מחמ'ד.

ג. יפעלו למניעת קבלתו להופעות והרצאות מחוץ לאו' מ
הן בניו יורק והן מחוצה לה. ארגון אמריקני המכבד

TOP SECRET

SECRET

SECRET

SECRET
TOP SECRET
SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

משרד החוץ-מחלקת הקשר

את עצמו אסור שיהווה פורום לאירגון המרצחים אש"פ
ולראשיו.

שלוש. הביע השש מיוזמות 'פרטיזניות' של אירגונים
יהודיים. 'אוייבינו הגדולים ביותר באים מתוכנו'
אמר.

נאו' מ.
ע/ש.===

אק

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, בירן, מצפא, ממד,
ברנע, ארבל2, ארבל1, סייבל, משפט

הענין הזה הוא שיש להבין את המצב הכלכלי
הרעוע שלנו.

יש לנו בעיה של חוסר אמצעים
למקרה. אנחנו צריכים לתכנן
אסטרטגיה.

הנה דוגמה
לדבר הזה.

כך

יש: שוק, קניין, חקלאות, בנקאות, אסטרטגיה, צבא, חינוך, רפואה, אקדמיה, בנק,
עיתון, חקלאות, חקלאות, ספרות, אסטרטגיה

ארכיון

מזכירות . הממשלה

ירושלים, י"ד בחשוון התשמ"ט
25 באוקטובר 1988

סודי ביותר

העיקר פני... 1... מנוח... 5

אל: ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: ארה"ב-ארגנטינה-קונדור

ראה נא המצ"ב.

בשיחה עם פיקרינג שאלתיו לפשר הצהרת דובר מחזמ"ד מול הגובדות.
פיקרינג אמר כי הסיבה היא אי רצון לעסוק בפומבי בנושא, והוסיף כי יש
שיפור מסויים שעליו ירצה לדווח לנו.

ב כ ר כ ה

אליקס דובינשטיין

הגותק: מנכ"ל משרד ראש הממשלה
מזכיר צבאי לראש הממשלה

659/0290

לאיראן 16 מטוסי קרב מסוג F-5, בתמורה לשחרור חלק מן החטופים האמריקניים בלבנון. עפ"י פרסומים אלו, המדווחים גם על מעורבות עקיפה של גורמים ישראליים בפרשה, היה זה שר החוץ, שולץ, שהביא בסופו של דבר לטירפוד העסקה.

ארה"ב מכחישה שלחצה על ארגנטינה לחדול מפיתוח ה"קונדור"

26. דובר משה"ח האמריקני, צ'רלס רדמן, הכחיש (17 אוק') דיווחים בעיתונות הארגנטינית לפיהם הפעילה ארה"ב לחצים על ארגנטינה להפסיק את פיתוח ה-סק"ק לטווח בינוני "קונדור 2" (פרוייקט בו מעורבות גם מצרים ועיראק). לדברי רדמן הסוגיה אכן הועלתה במגעים בין שתי המדינות, במסגרת הפעילות האמריקנית לצמצום תפוצת סק"ק במוקדי מתיחות ברחבי תבל, אך ארה"ב לא איימה מעולם לפגוע ביחסים עם ארגנטינה במידה ולא ייענו בקשותיה בתחום זה.

27. יצויין, כי עפ"י המידע שבידינו אכן לחצה ארה"ב על ארגנטינה לבטל את פרוייקט ה"קונדור", או לפחות, להגביל את מכירתו בעתיד. עפ"י מקור טוב ארגנטינה הבהירה בתגובה, כי תמשיך בפרוייקט, והיא רואה עצמה חופשית לספק את הטיל לכל גורם בו תחפוץ.

עצרת ה-או"ם דחתה ברוב קולות הצעה ערבית שלא לאשר את כתב האמנתה של ישראל

28. עצרת ה-או"ם ה-43 אישרה ברוב קולות (95 מדינות בעד ו-41 מדינות נגד) הצעת החלטה נורבגית, שלא לדון בדרישה הערבית, לדחות את כתב האמנה של משלחת ישראל ל-או"ם. כמנהגה בשנים קודמות, ולמרות שבעבר הבטיחה, כי תשנה גישה בסוגייה זו, הצביע ברה"מ שוב יחד עם הגוש הערבי. לעומתה נמנעו בולגריה, צ'כיה, פולין ומזרח גרמניה מלחמוך בדרישה הערבית.

סג"ר ארם אקס
A

מזכירות . הממשלה

ירושלים, י"ד בחשוון התשמ"ט
25 באוקטובר 1988

סודי ביותר

העקב פטי'.....2.....מתוך...5.....

אל: ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: ארה"ב-ארגנטינה-קונדור

ראה נא המצ"ב.

בשיחה עם פיקרינג שאלתיו לפשר הצהרת דובר מחמ"ד מול העובדות.
פיקרינג אמר כי הסיבה היא אי רצון לעסוק בפומבי בנושא, והוסיף כי יש
שיפור מסויים שעליו ירצה לדווח לנו.

ב כ ר כ ה

אליקים דובינשטיין

הגתק: מנכ"ל חשרד ראש הממשלה
מזכיר צבאי לראש הממשלה

לאיראן 16 מטוסי קרב מסוג F-5, בחמורה לשחרור חלק מן החטופים האמריקניים בלבנון. עפ"י פרסומים אלו, המדווחים גם על מעורבות עקיפה של גורמים ישראליים בפרשה, היה זה שר החוץ, שולץ, שהביא בסופו של דבר לטירפוד העסקה.

ארה"ב מכחישה שלחצה על ארגנטינה לחדול מפיתוח ה"קונדור"

26. דובר משה"ח האמריקני, צ'רלס רדמן, הכחיש (17 אוק') דיווחים בעיתונות הארגנטינית לפיהם הפעילה ארה"ב לחצים על ארגנטינה להפסיק את פיתוח ה-סק"ק לטווח בינוני "קונדור 2" (פרוייקט בו מעורבות גם מצרים ועיראק). לדברי רדמן הסוגיה אכן הועלתה במגעים בין שתי המדינות, במסגרת הפעילות האמריקנית לצמצום תפוצת סק"ק במוקדי מתיחות ברחבי תבל, אך ארה"ב לא איימה מעולם לפגוע ביחסים עם ארגנטינה במידה ולא ייענו בקשותיה בתחום זה.

27. יצויין, כי עפ"י המידע שבידינו אכן לחצה ארה"ב על ארגנטינה לבטל את פרוייקט ה"קונדור", או לפחות, להגביל את מכירתו בעתיד. עפ"י מקור טוב ארגנטינה הבהירה בתגובה, כי תמשיך בפרוייקט, והיא רואה עצמה חופשית לספק את הטיל לכל גורם בו תחפוץ.

עצרת ה-או"ם דחתה ברוב קולות הצעה ערבית שלא לאשר את כתב האמנתה של ישראל

28. עצרת ה-או"ם ה-43 אישרה ברוב קולות (95 מדינות בעד ו-41 מדינות נגד) הצעת החלטה נורבגית, שלא לדון בדרישה הערבית, לדחות את כתב האמנה של משלחת ישראל ל-או"ם. כמנהגה בשנים קודמות, ולמרות שבעבר הבטיחה, כי תשנה גישתה בסוגייה זו, הצביע ברה"מ שוב יחד עם הגוש הערבי. לעומתה נמנעו בולגריה, צ'כיה, פולין ומזרח גרמניה מלחמוך בדרישה הערבית.

מס' ת"ח: 3	מחלקת הקשר ניו-יורק	רשימות
מחור: 3	טופס מברק	מס' מברק
	לבור ים	סוג כטחונים
		שמו
א ל :	מנהל מצפ"א, לשכת השר, לשכת ראה"מ	ת"ח
ר ע :	השגריר וושינגטון - הציר וושינגטון	241200
י א :	סגן הקונסול הכללי	כ"ר : 0 0740
		וושינגטון - 96

אייפא"ק והארגונים היהודים, למברקי 696.
 מצ"ב הודעת ועידת הנשיאים שפורסמה לאחר הישיבה ב-20.10.

מרדכי ידיד

פלג: מניח שחפיץ לכל הקונסוליות.

מחור 3
 מס' ת"ח 241200
 מס' מברק 0 0740
 מס' כטחונים 96

[Handwritten signature]

אישור:	מס' השולח:	מס' מברק ידיד	אישור:
	24.10.88		

740/96 2/3

Contact: Richard Cohen Associates
(212) 758-6996

For Immediate Release

**TOP JEWISH LEADERS AGREE:
NO NEW WASHINGTON LOBBY**

Leaders of the American Jewish community, convened by the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, this week reasserted their support for the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC), the political lobby of the U.S. Jewish community. Broad agreement was reached that there were "no plans, no intention and no support" for creating any alternative to AIPAC.

At the same time, the heads of the country's leading Jewish groups pledged closer consultation and increased advocacy on issues affecting U.S.-Israel relations and on Arab efforts, expected to intensify soon, to paint Israel as the obstacle to peace.

"AIPAC is the political instrument of the American Jewish community chosen to perform the essential tasks of lobbying in Washington," said Morris B. Abram, chairman of the Presidents Conference. He added:

"No one wants to see its effectiveness weakened in any way." Top officials of the American Jewish Committee, American Jewish Congress and Anti-Defamation League, who took part in the meeting, agreed with the other members of the Presidents Conference in seconding Mr. Abram's assessment.

At the meeting, universal concern was expressed that a letter from the three organizations to AIPAC had been "leaked" to The Times. Officials of the three community relations agencies joined in deploring publication of the story and denied they had had a role in making it available to The Times, as did AIPAC.

Abram: Anti-Semitism a 'Light Sleeper'

Mr. Abram opened the meeting with a warning that "anti-Semitism is a light sleeper, easily translated into anti-Israel sentiment."

2 740/96 3/3

He noted, for example that on Sunday (Oct. 23), the CBS-TV "Sixty Minutes" program would devote a segment to AIPAC that, from all reports, "will not be friendly." He added that there had been "no let-up" in media criticism of Israel for its handling of Palestinian Arab violence in Judea, Samaria and Gaza.

"For these and many other reasons," Mr. Abram said, "if we ever needed a strong and unified Jewish community, we need it now."

At the Presidents Conference meeting a joint statement issued by the American Jewish Committee, American Jewish Congress and Anti-Defamation League was read that called "entirely incorrect" the "implication" in The New York Times story that they were "contemplating the establishment of a lobbying operation in Washington to operate independently of AIPAC."

The statement said the three organizations "have been fully supportive of AIPAC'S work, and will continue to support it." It added:

"The new procedures we have established in Washington are intended to improve coordination between our agencies and AIPAC in developing policy so that AIPAC'S implementation of policies will be consistent with the consensus of American Jewish organizational life.

"The purpose of this improved coordination," they said, "is to enhance AIPAC's effectiveness, not to provide an alternative to it."

The Presidents Conference meeting opened with a report by Oded ^{Eran} ~~Eiran~~, Minister at the Israel embassy in Washington, on the forthcoming meeting of the Palestine National Council.

Ambassador Yochanan Bein, Israel's Acting Permanent Representative to the United Nations, told the Presidents Conference that Israel was "deeply gratified" by the vote earlier this week in which a record 95 countries voted to reject Arab efforts to deny Israel's right to membership in the UN General Assembly. Last year 80 countries cast their votes in support of Israel, he noted.

10/21/88 X X X

משרד החוץ-מחלקת הקשר

16350

תאריך 25.10.88

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 10,16350

אל: המשרד

מ-: וווש, נר: 476, תא: 241088, חז: 1300, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: מצפא

נד: @

סודי

סודי/מידי

אל: מצפא

מאת: ק/ק לקונגרס, ווש

אייפאק ו-60 דקות

לשלנו 466

1. התכנית על אייפאק שודרה אמש.

התמליל מועבר בנפרד יחד עם הודעת התגובה של אייפאק

2. טום דיין מאפיין את התכנית כ'קשה באופן שיוצא מגדר

הרגיל'. לדעתו, מוקדם מדי לדעת אם התכנית היתה

DEVASTATING, אך כהערכה ראשונה הוא סבור 'שהמפסיד

האמיתי', היה ישראל, עוד לפני אייפאק. 'אין לדעת

מה התכנית תעשה לסיוע עבור ישראל ומה היא תעשה לאייפאק'

הוא מעריך גם כ'כמעט וודאי' שתוגש בהקדם, ואולי

עוד היום, תלונה לידי ה-FEDERAL ELECTIONS COMMISSION

תלונה שתדרוש חקירה בהאשמה לפיה אייפאק מכוונת

את ה' PAC'S הפרו-ישראליים (האשמה שעמדה במרכז התכנית).

נציבות זו מוסמכת להוציא צווים (SUB-PEONA), להגיש

שאלות (INTERROGATORIES) ולדרוש שהתשובות יינתנו

תחת שבועה. היה ותיפתח חקירה אין לדעת לאן היא תוביל

כדברי דיין.

6406 7 88
מס' תיק: 25
מס' תיק: 25
מס' תיק: 25

1942
1943
1944
1945
1946

1947
1948

1949
1950

1951
1952

1953
1954

1955
1956

1957
1958

1959
1960

1961
1962

3. אחראים באייפאק משמיעים אנחת הקלה מכיוון שחששו שהתכנית תהיה קשה עוד יותר, בייחוד שלא ידעו בדיוק איזה מסמכים נוספים התגלגלו לידי מפיקי התכנית. טוענים גם שהתכנית טפלה במגוון רחב מדי של נושאים וככל שלא היתה ממוקדת, גם זו לטובה. בנוסף מצביעים על אי דיוקים (פיט מק-קלוסקי לא הובס - הוא פרש מהקונגרס ולא התמודד בבחירות:הסנטור צ'יק הכט 'אינו בכוונת' כמטרה של ביקורת מצד אייפאק וכו').

4. מאידך, הכל מצביעים על הנימה האנטי-שמית בתכנית(דברי באל, פינדלי ופרסי על ה- CLOUT של אייפאק כאילו הארגון מנהל מדיניות החוץ של ארהב). לנימה זו הצטרפו תמונות של ברוטליות ישראלית על רקע האינפיתאדה, ועוד שאלות מכוונות ביותר מצד מייק וליס המבקש לדעת מהרב מילר מדוע ישראל מקבלת יותר סיוע מכל מדינה בעולם (בסדר גודל של 700 דולר לכל ישראלי מדי שנה, לעומת 50 דולר לכל מצרי מדי שנה ושני דולר לכל אפריקאי מדי שנה).

5. באייפאק מוסרים שכבר התחילו לקבל פניות אנטי-שמיות בטלפון.

הקונגרס התפזר לפגרה וטרם פנו אלינו מהגבעה בקשר לתכנית.

למדן

ח

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצפא, אביטל, הסברה

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing to be a main body of content.

Third block of faint, illegible text, continuing the main body of content.

Fourth block of faint, illegible text, possibly a concluding paragraph or footer.

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 10,16391

אל: המשרד

מ-: וווש, נר: 470, תא: 241088, זח: 1600, דח: מ, סג: 10

תח: א גס: אוצר

נד: א

אס

סודי/מיידי

אל: מנכ"ל האוצר

מאת: ציר- ע. ערן וושינגטון

להלן משתי שיחות- עם בוב קימט ופרד כדורי.

שניהם בדעה שרצוי שנגיש בהקדם את הבקשה לחלק השני של הסכום שבדעתנו למסחר.

כל צוות חדש שיכנס-לאוצר יאלץ להקדיש זמן ללימוד כל נושא, ובמיוחד נושא כמו מיסחור החוב. שנית, הנושא מכוסה אמנם בחקיקה, אבל באווירה של לחצים תקציביים קשה לדעת אם לא יחליט משהו לקיים 'דיון נוסף' בנושא.

שניהם גם בדעה שרצוי לנו לצאת באמיסיה לפני שהתורכים עושים זאת. הרגשתם היא שהאמיסיה התורכית (על ידי בנקרס טרסט) עלולה לקלקל את האווירה כלפי אמיסיות דומות. כדורי הוסיף שכיום יש אוירה מאוד נוחה לאמיסיות של אגרות הרשוקות לממשלה, ושאת תנאיהן אי אפשר לשנות לאור שלוש השתלטויות גדולות כאן שבמהלכן נפגעו המחזיקים של אגרות חוב של חברות שנרכשו.

כל אלו מביאים אותם למחשבה שרצוי שנגיש הבקשה החדשה שלנו בהקדם, כאשר על מועד האמיסיה עצמה נוכל להחליט באופן נפרד.

אני כותב את הדברים מתוך ידיעה שהשניים מייצגים גורמים אינטרסנטיים בנושא, אך מצאתי בהם הגיון וענין רבים.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ערן

חו

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, ב'רון, מצפא, מ'ינרבי, כלכליתב', דברת, אוצר

6406 788

משרד החוץ ומערכת הקשר
משרד החוץ ומערכת הקשר

נושד החוץ-מחלקת הקשר

ירצא

בלמט

חוזם: 10,16649
 אל: אטלנטה/80, רוש/768, ני/899, בוסטון/138, שיקגו/122,
 לוטאנגלט/159, מיאמי/124, פילדלפיה/96, מרניסוקו/131, יוסטון/89
 מ:- המשרד, תא: 251088, חז: 1221, דח: 0, טג: 0
 תח: 0 גט: מצנא
 נד: תמוצהנתונה

11
 10
 9
 8
 7
 6
 5
 4
 3
 2
 1

בלמט/רגיל

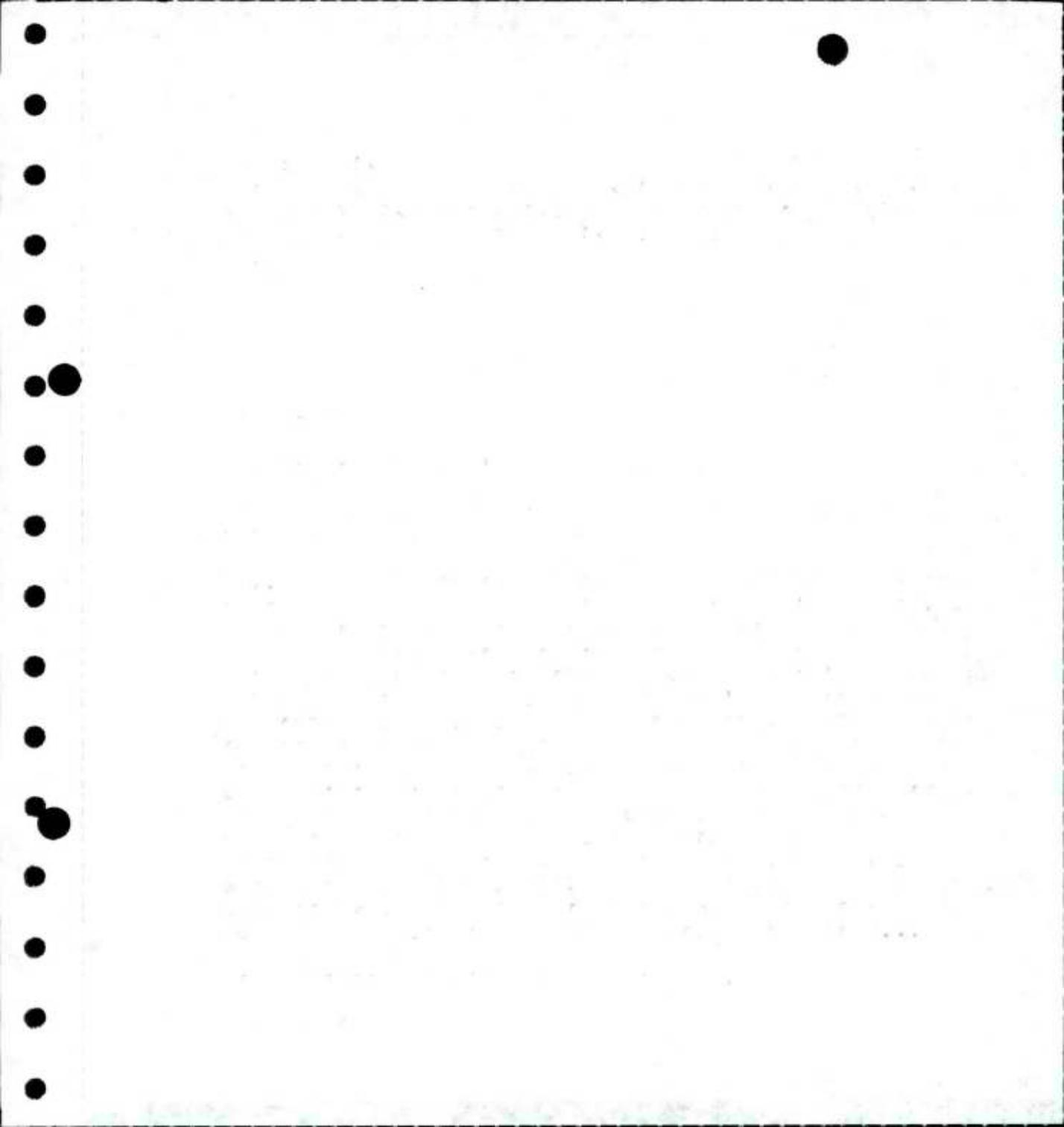
התנגדות ישראל ואי'ק למכירת נשק לערבים.

מזכיר ההגנה קרלוצ'י ייחד חלק מזמרו במני מועצת ה-NAAA
 לנושא זה ואמר:

'...ישנם כאלה ברושינגטון ובגבעה הלוקים בחוטר ריאליזם
 ובבלבול אסטרטגי בשאלת יחסי ההגנה בין ארה"ב לערבים. כמה
 קבוצות אינטרסטים ורבים בקונגרס ניסו לטרפו כל יוזמה של
 הממשל לתת סיוע צבאי הגיוני ואחראי למרטורים הערבים שלנו.
 בתוצאה מנך תומטרת בריטניה, צרפת, סין ובריה"מ את האמון
 וההשפעה, שהיו באופן מסורתי נחלת ארה"ב ביחסיה עם ידירות
 כמו ירדן וטעוריה. אני מוצא חיילים ויועצים זרים במתקנים
 ירדניים וטעוריים המספקים אמונים ואחזקה במקומות שאוישו
 עד כה על ידי אמריקנים, אני רואה מקומות עבודה בערן של
 עשרות מיליארדי דולרים הולכים לארצות הוץ, במקום שיחזקו
 את התעשייה הבטחונית שלנו ואת כלכלתנו. וכל כך למה?
 מרס שיש כאלה בקונגרס, המנסים להסרם את מאמצי הנשוא
 לתמוך ולהתמיד ביחסי ההגנה החשובים האלה. ההנחה, כאילו
 שתוף פעולה בטחוני עם מדינות ערביות מתונות הוא בבחינת
 סכנה לישראל, היא הסרת בסיס ואינה אמת. על ישראל להבין
 שבנשק לא אמריקני בידי שכניה הוא סיכון גדול יותר...'

עד כאן דברי קרלוצ'י בנושא טמציני זה.

מנהל מצנ"א

יא

אק

ת.פ. שהח, דהמ, מ.כ.נ.ל, מ.מ.נ.ל, ש.ה.ב.ט, ב.י.ר.ן, מ.צ.מ.א, א.ב.י.ט.ל, מ.ע.ת, ה.ט.ב.ר.ה,
ד/מ.ר.נ.ז, מ.מ.ז, ס.י.י.ב.ל, א.י.ר.ו, @/ש, כ.ה.נ.א, מ.ז.נ.ר, מ.ז.כ.י.ד.ה.מ.ש.ל.ה,
פ.א.ל.ו.ן / מ.ק.ש.ח / ב.ט.ח.ו.ן

א.מ.פ.מ.

חוזם: 10,15465

אל: ווש/717, ניו/356, מנמת/130

מ-: המשרד, תא: 231088, זח: 1616, דח: ר, טג: בל

תח: ג: ממז

נד: ג:

בלמס/רגיל

אל: דושינגטון, נארס ניו-יורק.

1. להלן ידועה מאלאתחאד (מאע'ים 21):

ערפאת יוקר בניו-יורק בתחילת דצמבר כדי לנאום לפני
העצרת הכללית של האו"ם.

מקורות פלסטינים מסרו שערפאת קיבל בימים האחרונים
אגרת ממשלה האמריקני, לפיה יעשה את כל ההקלות
הדרושות לביקורו הנ"ל. האגרת נמסרה לערפאת באמצעות
אחד האישים האמריקנים ממוצא פלסטיני.

2. נודה על נרטיס בנושא.

ערב 2

רח

אק

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממז, דס, אמך, מצפא, ארבל, 2,
ארבל, משפט

1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

Contact: Richard Cohen Associates
(212) 758-6969

For Immediate Release

**CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS**

**PRESIDENTS CONFERENCE ASSAILS
'SIXTY MINUTES' ATTACK ON AIPAC**

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

$\frac{2}{3}$

792/103

In a statement commenting on a segment of the CBS-TV "Sixty Minutes" broadcast Sunday night dealing with the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC), Morris B. Abram, chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, said this week:

"The attempted 'expose' of AIPAC by 'Sixty Minutes' failed on all counts.

"1) It sought to attack principles enshrined in the Constitution of the United States -- the right of free speech and the right of all citizens to petition the government. AIPAC'S charter is the Bill of Rights. Its efforts to strengthen ties between our country and Israel have proved successful because the American people recognize that the U.S.-Israel alliance -- reflected in the designation of Israel as a non-NATO ally and in the signing of a Joint U.S.-Israel Memorandum expanding strategic cooperation between the two countries -- is in our nation's highest interest.

"In the words of President Reagan, contained in a letter to AIPAC dated May 13, 1988:

"AIPAC is widely respected and admired as one of the country's most influential organizations, with many achievements to your credit. Probably none is more important than the developing strategic cooperation between Israel and the United States. We could not have been nearly so successful in building this new tie between our countries without your inspiration and strong support....

515 Park Avenue, New York, N.Y. 10022 • (212) 752-1010 • CABLE: COJOGRA

3/3 792/103

"Our relationship with Israel is in our mutual self-interest. But a narrow calculation of interest is not the sole basis of the bond between our nations. At its heart is a moral obligation on our part to do whatever is necessary to defend and protect Israel."

"2) 'Sixty Minutes' sought to attack the principle of American aid to our country's friends abroad, and particularly Israel. The United States has provided foreign aid around the world since the Marshall Plan more than 40 years ago. That assistance has been an investment in the defense of American interests and in the independence of friendly nations that need our economic and military assistance."

"Nowhere have these aid programs proved more successful than in the case of Israel, the only democratic nation in the Middle East cauldron, the state that votes with America at the United Nations more than any other, the state that shares essential intelligence information with our country and that stands as the one bulwark of freedom in the region."

"In launching its attack on AIPAC, 'Sixty Minutes' distorted AIPAC's purposes and performance with innuendoes and inaccuracies that made the program a piece of shabby journalism."

"We reiterate our support for AIPAC as the political instrument of the Jewish community in petitioning our government on Israel-related matters. Its integrity and usefulness remain unimpaired despite the sorry attempt by 'Sixty Minutes' to discredit it."

10/25/88

X

X

X

יב' בחשוון תשמ"ט
23 באוקטובר 1988

פגישת רה"מ - פיקרינג (21.10.88)

השתתף: בקר. מצידנו: בן אהרן, ורובינשטיין.
רשם: אריה מקל

פיקרינג ביקש לדווח על ביקורו בעמאן - משם חזר לפני שבוע וחצי. הוא סיפר כי קיבל הזמנה מרפאעי לבוא לעמאן, והמזכיר אישר את נסיעתו. עם בואו לעמאן גילה פיקרינג כי רפאעי בחו"ל, והוא המתין שם עד שובו.

בינתיים נפגש פיקרינג עם חוסיין לא. צהריים של שלוש שעות, בהשתתפות קאסם, אבו עודה ובן שאקר. בא"צ זו הסביר חוסיין את מניעיו לצעדיו האחרונים והשורה התחתונה שלו היתה כדלקמן: "אני עייף מזה שאומרים לי שעלי לעשות הכל, וכשאני עושה - כולם בועטים בי. הגיע הזמן שהעולם יבין שאני לא יכול לנהל מו"מ בשם הפלש' ולכן זרקתי לכם זאת, ואולם אני מוכן להשתתף בתהליך השלום".

פיקרינג סיפר כי העביר לחוסיין את ה"מחשבות" שקיבל מרובינשטיין, טרם צאתו לעמאן, ותגובתו של חוסיין היתה שיש לו גבול ארוך עם ישראל, ולפיכך עליו להשאר חלק מתהליך השלום.

הירדנים ביקשו את הערכת פיקרינג על הבחירות והוא העריך שהמירוץ צמוד מאוד, אם כי לליכוד ישנם יתרונות מסוימים, כגון הגידול באוכלוסית עדות המזרח והצעירים. הוא הוסיף כי אילו היה צריך לחוות דעתו באוגוסט היה קובע שלליכוד יש יתרון ברור, אך בינתיים שמע שיתרון הליכוד הצטמצם. פיקרינג הדגיש באוזני הירדנים כי, מכל מקום, אין לדעת מה יהיו תוצאות הבחירות. דברים רבים עלולים להשתנות לפני הבחירות, ודברים שמתרחשים מחוץ לישראל או בתוך ישראל יכולים לשנות את המצב. פיקרינג העריך באוזני חוסיין שתוצאות הבחירות בישראל הן כעת TOO CLOSE TO CALL. חוסיין דיבר עם פיקרינג על איראן ועיראק ועל קרבתו לסאדאם חוסיין. לעומת זאת, יחסיו עם סוריה אינם טובים, אם כי הוא מנסה לעבוד עם הסורים.

פיקרינג אמר לחוסיין שבישראל שוררת דאגה מצעדיו, וכי כאן מצפים שהוא ימלא תפקיד משמעותי בתהליך. תשובת חוסיין היתה: "אנו מעוניינים בשלום".

הגנרל בן שאקר סיפר לפיקרינג שהעיראקים העבירו באחרונה לירדן נשק רב. פיקרינג עצמו ביקר במקום שבו הירדנים משפצים טנקים בריטיים מסוג "צ'יפטיין", שאותם קיבלו מן העיראקים.

כאשר רפאעי חזר לעמאן, נפגש פיקרינג עמו, בהשתתפות בן שאקר ומרוואן אל קאסם. השלושה הפגינו עניין רב בארועים הפוליטיים בישראל, אם כי הם סובלים מחוסר

הבנה של דקויות הפוליטיקה הישראלית.
להלן סיפר רובינשטיין על ה"נקודות" שהעביר לפיקרינג באמצעות יוז: אלה היו דברים כלליים על הדרך שבה אנו רואים את יחסינו עם ירדן, בתחום הביטחוני, בתהליך השלום וכו'. רובינשטיין הדגיש אז שהתאכזבנו מכך שהדיאלוג שהחל בשעתו נקטע, ולא היתה תגובה על רצוננו להמשיך בדיאלוג.

פיקרינג השיב שתגובת רפאעי על הדברים הנ"ל היתה כדלקמן: הוא ציטט מאמר של ירדני נוצרי כלשהו שכתב בעתון ירדני שכאשר קיים דיאלוג, שני הצדדים צריכים להקשיב זה לזה; עליהם להבין שהם עלולים לטעות ועל כל צד לכבד את דעות הצד האחר. עקרונות אלה מקובלים על רפאעי, אך הירדנים מאוכזבים מכך שאינם חשים שרה"מ ישראל מכבד את העקרונות הללו, ולפיכך אין "נקודת פתיחה" לשיחות. רה"מ וכן רובינשטיין הגיבו שדברים אלה של רפאעי אינם אלא חוצפה.

פיקרינג המשיך שהוא אמר לרפאעי שהוא יעבור את דבריו, ורפאעי לא ביקשו להמנע מכך.

פיקרינג ציין כי חוסיין היה כרגיל הרבה יותר זהיר ומנומס, ורה"מ הגיב שחוסיין מנומס בשיחות פנים אל פנים, אך לא מאחורי הגב, והדבר אופיני לאנשים מסוימים.

פיקרינג סיפר עוד כי הירדנים מגלים עניין רב באינתיפאדה, וזהו מבחינתם נושא מאד כאוב ורגשי. רה"מ שאל אם הירדנים מעוניינים שהאינתיפאדה תיפסק, או להיפך, שהיא תצליח? פיקרינג השיב שבעבר שמע מן הירדנים שהמצב בשטחים חייב אולי להיות יותר רע, לפני שיהיה יותר טוב, כדי שהישראלים יסבלו כאב, ואז יבואו לשולחן הדיונים. הפעם לא שמע הערות כאלה בעמאן, ואנשי שיחו הסתפקו בשאלות על המצב.

פיקרינג הוסיף כי העלה באוזני המלך את הטענה שהשמיע ש. גורן בווש' לפיה חלק מערוצי התקשורת הישירים בינינו לירדן "מתיבשים". תגובת חוסיין היתה שהוא מעוניין בתקשורת פתוחה, ולא בסגורה, ושהוא מוכן לדבר עם אויביו הגרועים ביותר. בן-אהרון הגיב שפומבית, ואולי לא רק פומבית, הירדנים תומכים באינתיפאדה.

רה"מ שאל למצב הבטחון הנוכחי בירדן ופיקרינג השיב שהירדנים מרגישים בטוחים מבחינה בטחונית, אך המצב הכלכלי נורא, והם מנסים להדק את החגורה. הם מודאגים שהסיוע הביטחוני שהבטיחה סעודיה יהיה נמוך יותר מן הסכומים שהסעודים נהגו להקציב לירדן עפ"י הסכמי בגדד. הירדנים גם מאוכזבים מן הסיוע האמרי.

רה"מ העיר שמדינות ערב סובלות עתה מדאגות כלכליות רבות והוא הצביע על ירדן, מצרים, ועכשיו אלג'יריה. פיקרינג הגיב כי הבעיות הנוכחיות באלג'יריה נובעות משילוב של פונדמנטליזם עם דאגה עמוקה לצרכי החיים הבסיסיים, והוא העריך כי הלחץ על ממשלת אלג'יריה עוד יגבר. רה"מ ציין כי האלג'ירים אינם מסתדרים, למרות שבמדינה זו ישנם מרכיבים חיוביים רבים, כגון נפט, מינרלים, חקלאות מתקדמת שהצרפתים השאירו וכו'.

רה"מ ביקש לשמוע פרטים על מגעי ארה"ב-סוריה בענין לבנון, ופיקרינג השיב כי יומיים קודם לכן התקיימה שיחה מעמיקה בנושא זה בין שה"ח הסורי א' שראע לבין שגריר ארה"ב בדמשק דג'רג'יאן.

דג'רג'יאן אמר לא' שראע שארה"ב מוכנה להמשיך לפעול למציאת נשיא חדש בלבנון, אך כיום אין שום צד מגלה גמישות מעשית - לא הסורים ולא הלבנונים. היחיד שהתגמש במקצת הוא ג'עג'ע שכבר מבין שהוא לא יהיה הנשיא, או מכתירו של הנשיא, אם כי עודנו חזק דיו, כדי לחסום את מוקדי הכוח האחרים, וזהו בעצם מצבם של כל גורמי הכח בלבנון: כ"א מהם מסוגל לחסום את יריביו אך לא להכתיר נשיא כרצונו.

א' שראע השיב באופן ריאליסטי, שאיננו צופה התקדמות מהירה. הוא הביע התנגדות לחלוקת לבנון, וכך עשה גם דג'רג'יאן. עם זאת, א' שראע הדגיש שלסורים ישנם אינטרסים רציניים מאד בלבנון, ו"שליחותם" היא לפעול עם המוסלמים בלבנון. א' שראע הציע שאולי ארה"ב וסוריה יבדקו את נושא הרפורמה בלבנון. דג'רג'יאן הגיב בהפתעה וציין שהאמר' חשבו שנוצר כבר מבוי סתום בהגדרת תפקידי הנשיא, רה"מ והממשלה - והשאלה היא אם אכן זה הזמן להתחיל בכך מחדש? א' שראע השיב שהוא חשב על הנושא, אך הוא לא הביע דעה חד משמעית לגבי נכונות הסורים להמשיך לפעול בכיוון של רפורמה.

פיקרינג העיר בהקשר זה שהבעיה היא שא' שראע אמנם קרוב לאסאד, אך לחדאם ישנה מדיניות חוץ משלו, בעיקר לגבי לבנון, ולעיתים הוא קיצוני יותר. כדי לדעת את העמדה המדויקת של סוריה יש לשוחח עם אסאד, אך הצרה היא שאסאד לא תמיד מעודכן דיו.

רה"מ הגיב בנושא הלבנוני שהסורים אינם מצליחים במיוחד לשלוט במצב, והדבר התבטא באי יכולתם למנות את אחד מבני חסותם לנשיא. קיימת סכנה שהסורים יעשו משהו קיצוני או אלים, נגד אנשי הכח"ל, אם כי לא נראה שהסורים ישושו במיוחד לעשות כן.

רה"מ המשיך כי רפורמה בלבנון פירושה הגדלת כוחם של המוסלמים על חשבונם של הנוצרים, והבעיה היא שהמוסלמים נשלטים ע"י אנשים מאד קיצוניים ומוכנים תמיד לפעול עם הסורים נגדנו. קיימת גם בעיית חיזבאללה - שהופכת לגורם בקרב המוסלמים.

רה"מ סיכם כי המצב מסובך ועליו לומר גלויות, שהוא לא היה רוצה שארה"ב לא תצליח. אם ארה"ב מעורבת, לא היינו רוצים לראות SET-BACK שלה. עדיפה נייטרליות אמר' על SET-BACK. הדבר חשוב ליוקרה האמר' והיוקרה האמר' חשובה לנו.

פיקרינג הגיב שארה"ב זהירה מאד בענין זה, וכי הוא יעביר למזכיר את דברי רה"מ שהם מועילים ובעלי משקל. דעתו האישית של פיקרינג היא שככל שנכנסים עמוק בלבנון, מתרחקים מפתרון הבעיות במזה"ת. פיקרינג איננו רוצה שארה"ב תהיה באזור במצב של כשלון או מבוי סתום. על ארה"ב לשלוט במצב, ובלבנון קל לאבד שליטה. מכל מקום - את בעיות המזה"ת אי אפשר לפתור דרך בירות.

רה"מ ציין כי לבנון תהווה בעיה לאורך זמן. ה"קרקע" שם מאד מסוכנת, האמר' עלולים להכשל, ויהיה חבל. פיקרינג הגיב כי א' שראע אמר, שלסורים אין אמנם פתרון קונקרטי, אך הם רואים את נכונות ארה"ב לדיאלוג עמם בנושא לבנון כחשובה. רה"מ השיב כי מאחר שהסורים מאד מעוניינים, עליהם לשלם על כך, ופיקרינג ציין כי האמר' אכן אמרו זאת לסורים.

פיקרינג סיכם כי חשוב שארה"ב וישראל ישמרו על קווי תקשורת פתוחים בנושא זה. הוא הוסיף כי דג'רג'יאן העלה באוזני א' שראע גם את נושא הנעדרים מסולטן יעקוב ואת נושא רון ארד. על רון ארד אמר א' שראע שמעניין שהוא נמצא בידי מוסטפה דיראני, והוא הבטיח שוב תשובה בנושא ארד, אם כי בינתיים אין בידי תשובה. דג'רג'יאן התרשם שא' שראע מבין עתה טוב יותר את נושא הנעדרים. האמר' מתכוונים להוסיף ולעקוב אחר נושא הנעדרים, ופיקרינג מתכוון לדווח על שיחת דג'רג'יאן - א' שראע גם לראש אכ"א.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

15120

* תאריך : 23.10.88 *

* דף 1 מתוך 3 *

* עותק 3 מתוך 22 *

** נכנס

סודי ביותר

**

**

***

* חוזם: 10,15120 *

* אל: המשרד

* מ-: ווש, נר: 452, תא: 221088, זח: 1700, דח: ב, סג: סב

* תח: @ גס: מצפא

* נד: @

Handwritten note: *לדעת*

* סודי ביותר/בהול לבוקר *

* אל : לשכת שהבט - נר 454 *

* דע : סמנכל צפא, מנהל מצפא *

* מאת: השגריר, וושינגטון *

* להלן משיחתי אמש עם שר ההגנה קרלוצ'י: *

* 1. במרכז שיחתנו עמדו השגותי על דבריו אתמול בפני
* ה-AMERICAN ARAB AFFAIRS COUNCIL, עליהם דווח באמצעי
* התקשורת.

* ציינתי כי אני חולק על קביעתו שרוב מדינות ערב מוכנות

* לחיות בשלום עם ישראל, אך חוששות להשתלב בתהליך

* זה מפחד המדינות הרדיקליות ומפאת חולשתן הצבאית.

* הוספתי כי הנשק והאמצעים הצבאיים הדרושים למדינות

* אלו כדי להילחם בפעולות החתרנות, והנסיונות לגרימת

* מהומות על-ידי הרדיקלים - אינם כלי הנשק המתוחכמים

* הטילים והמטוסים החדשים, שנגדם אנו וידידינו נאבקים.

* אדרבא, אם יצטרפו ירדן וסעודיה - שתי המדינות אשר

* לדעתו מוכנות לעשות שלום עם ישראל - לתהליך השלום

* לא תהיה לנו התנגדות לאספקת נשק למדינות אלו.

* אמרתי לו כי תפארתה של ארהב ויכולתה לקדם את תהליך

* השלום בין ישראל לשכנותיה, לא תהיה תלויה בהיקף האמצעים

* הצבאיים וכלי הנשק שארהב תמכור למדינות ערב. אינני

* מתעלם מכך שמכירת ציוד צבאי למדינות מסוימות יכולה

* לשמש גם כמנוף מדיני, אך קריאתו הכוללת להערכה מחדש

* של האינטרס הלאומי והאסטרטגי האמריקאי, וכריתו וכריכתו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 3 *
* עותק 3 מתוך 22 *

* במכירת ציוד צבאי למדינות העוינות את ישראל, יחטיאו
* את המטרה שאותה הוא מעוניין להשיג. הוספתי כי דבריו
* זכו לתהודה רבה בישראל, לאו דוקא חיובית, והם מתפרשים
* כשנינו בעמדה המסורתית האמריקאית. כריכת שיקולים
* כלכליים בשיקולים אסטרטגיים מהווה פגיעה בעמדה המסורתית
* האמריקאית, לפיה על ישראל לקיים עליונות צבאית
* ואיכותית כדי להרתיע מדינות ערב מליזום מלחמה נגדה.
* קרלוצ'י השיב כי הוא מופתע מהפרשנות והמשמעות שאני
* מייחס לדבריו, והוא רוצה להבטיחני כי אין שינוי בעמדתה
* המהותית של ארהב. 'אני בטוח', אמר, 'כי אין שוני
* ואין ניגוד בין נאומי מהיום לבין הנאום שנתתי לאיפאק
* במאי השנה. נוסח נאומי תואם עם גורמים אחרים בממשל
* ולא היו חילוקי דעות בנושא'.

* הערתי, לאור דבריו אלה, כי היה רצוי שיבהיר דבריו
* אלו עוד לפני בואו ארצה, וקיבל הצעתי להיפגש לשיחה
* עם הכתבים הישראלים בווישינגטון עוד לפני צאתו מכאן
* בשבוע הבא, כדי להעמיד דברים על משמעותם האמיתית
* לדבריו.

* 2. קרלוצ'י סיפר באריכות על שיחותיו בבז'ינג (סינג)
* וההבטחה שקיבל ממנהיגי סין, שלא ימכרו טילים נוספים
* (פרט לאלה שנמכרו לערב הסעודית) למדינות אחרות.
* הוא הוסיף כי ראש ה-CIA,
* וובסטר, נמצא עתה בסין ובין היתר יעלה נושא זה מחדש
* כדי להבהיר שוב החשיבות שארהב מייחסת לנושא זה.
* קרלוצ'י הוסיף כי לפי המידע שבידיהם, נפסקו המגעים
* בין סין לסוריה לגבי מכירתם של טילים קצרי טווח לדמשק.
* הוא הביע הערכה לתפקיד שאיפאק מילא במאבק שהממשל
* ניהל בשבועות האחרונים נגד תיקון שהוגש ביוזמתו של
* סנטור הלמס, במגמה להכשיל מכירת לווין אמריקאי שאמור
* להיות משוגר על ידי טיל סיני עבור ממשלת אוסטרליה
* בטענה שההברות שניתנו על ידי הסינים לארהב אינן
* מספיקות, ובתנאים כאלה יש משום סיכון בהעברת טכנולוגיה
* אמריקאית לסין. קרלוצ'י הוסיף כי אמנם התחייבויות
* אלו לא ניתנו בכתב, אך אין להם ספק שהסינים מבינים
* משמעות התחייבות זו שניתנה בע'פ'. קרלוצ'י הוסיף שהם
* שותפים לדאגתנו לגבי הצורך לצמצם מרוץ חימוש וטכנולוגית
* הטילים באזור.

* * * * *
* * * * *

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

* * * * *

- 107 -

Handwritten notes in blue and red ink, including a checkmark and the word "אשר" (Asur).

יא' חשוון תשמ"ח
21 באוקטובר 1988

3588

אל : המנכ"ל
מ"מ מנכ"ל
לשכת השר
חברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א
מאת : מנהל מצפ"א

דף מצפ"א מס' 28

לשבועיים המסתיימים ב- 21.10.88

קונגרס

1. חקיקת שנת תקציב 1989 - השלכות כספיות : מרבית היעדים המדיניים והכספיים הושגו בשלושת החוקים העקריים שאושרו במליאת שתי הבתים: חוק הסיוע (FOREIGN AID BILL), חוק כספי מחמ"ד וחוק תקציב הפנטאגון.

מעבר ל-3 ביליון דולר סיוע צבאי ואזרחי (הכלולים בחוק הסיוע), אושרו הקצבות נוספות בסך 473 מיליון דולר כאשר סכומים אלה מפוזרים בשלושת החוקים הנזכרים.

התוספות עצמן נחלקות למספר קטגוריות: הכנסות ישירות - כספים שיועברו ישירות לישראל או יושקעו כאן ע"י ארה"ב (סך של 247 מיליון דולר), הכנסות עקיפות - כספים שיעמדו לישראל כאשר בארה"ב או במדינות אחרות (כ-63 מיליון דולר) וכן חסכונות - הסדרים מיוחדים להוזלת עלויות שונות (כ-162 מיליון דולר).

2. נשק כימי-עיראק : בעת כתיבת שורות אלו מצויות בהליך מתקדם שתי יוזמות חקיקה שמטרתן לצמצם את הפצת הנשק הכימי מחד ולהטיל סנקציות על עיראק עקב שמושה בנשק זה מאידך.

- הצעת חוק של המורשה לנטוס ויו"ר ועדת החוץ סנטור פל : הצעה זו עברה מספר גלגולים כאשר נוסח חריף בסנט ומתון יותר בביה"נ שולבו לבסוף לגרסת פשרה שקבלה כבר אישור "קונפרנס". מליאת הסנט נמצאת בהמתנה לאישור מליאת בית הנבחרים. הממשל, במיוחד מחמ"ד, הפעיל לחץ כבד למתון הצעות החוק.

החוק עצמו יאסור יצוא סוגי נשק וטכנולוגיות רגישות לעיראק ויש בו התנגדות אמריקנית למתן הלוואות כספיות לעיראק מבנקים בינלאומיים וכמובן איסור יצוא על כימיקלים העלולים לשמש כמרכיבים ביצור נשק כימי. עם זאת, במדה ויאושר החוק, תהא הפעלתו הדרגתית: רק אם הנשיא לא יאשר עד סוף השנה האזרחית 1988 שעיראק אכן ספקה הבטחות שאינה משתמשת בנשק כימי וגם לא תעשה כר, הוא יחויב לבטל חלק מאשראי היצוא, להטיל הגבלות סחר ולהוריד את רמת היחסים הדיפלומטיים.

- הצעת חוק של סנטור הלמס : חוק זה יטיל איסור על יצוא חומרים לייצור נשק כימי למדינות מסוימות. על הממשל להכין רשימת חומרים וכן מדינות. בטיוטא הראשונה נזכרו כבר איראן, עיראק, סוריה ולוב. כן מדבר החוק על סנקציות על כל חברה (כולל זרות) שלא תציית להוראות החוק - רמז עבה ליפן. גם כאן הביעה מחמ"ד התנגדות לנוסח החריף ולפיכך נסוגו מספר סנטורים רפובליקנים (פל, בושביץ, מנהיג המיעוט דול) מתמיכתם. בביה"נ הצטרפו כ-90 מחוקקים ליוזמה מקבילה של המורשים לנטוס והאנטר מקליפורניה.

בעת כתיבת שורות אלה נראים קשיים גם בהעברת ואישור סופי של חוק זה.

3. נשק סיני למדינות ערב : סנטור הלמס מנסה להעביר תיקון שיאסור העברת רכיבים אמריקנים ללויינים סיניים רק לאחר שיושגו 3 הסכמים עם סין: מחיר העסקה, אחריות סין במקרה של תאונה ואיסור העברת הטכנולוגיה למדינות שלישיות (משמע - טילים סיניים למדינות כאיראן, סוריה, סעודיה, לוב וכדומה).

גם סיכויי יוזמה זו טרם ברורה. מעבר להיבט המזת"י, מבטא הנסיון להעביר תיקון זה זעמו של סנטור הלמס על "כניעה" של הפנטאגון ומחמ"ד לסינים בהסכמה לשת"פ בתחום טכנולוגית טילים עמם בטרם הושגה כל הבנה על אי מכירות טילים סיניים למדינות ערב ואחרות.

4. כניסת ישראלים למעבדות נשק גרעיני בארה"ב

ב-10 לאוקטובר פורסם דו"ח המבקר הכללי (GAO), החושף פרצות במערכת הבטחונית של משרד האנרגיה האחראי על המעבדות לפיתוח נשק גרעיני. הפרצות אפשרו כניסתם ללא בדיקה ואישור בטחוני, של מבקרים מארצות שהוגדרו בדו"ח GAO "רגישות".

מתוך 637 מבקרים מארצות כאלה (ביניהם 188 ישראלים) קיבל משרד האנרגיה מידע על הרקע של 14 מבקרים (כ-2%) בלבד. מסר המבקרים ממדינות קומוניסטיות נבדקו 65% בלבד.

בעקבות פרסום הדו"ח בהרחבה בתקשורת קיימה הועדה לעניינים ממשלתיים שימוע בנושא. במהלך השימוע סיפר קית' פולץ, מחבר הדו"ח, על מקרה בו אסר משרד האנרגיה על שני ישראלים להכנס למעבדות לוס-אלאמוס. אחד מהישראלים הצליח להתחבר למחשב ענק במעבדה באמצעות המחשב הביתי של הידיד בביתו התאכסן. אף שהמחשב אינו מסווג, מצוי בו מידע על יישומי נשק גרעיני.

5. שונות:

דרא"פ - סיכויים קלושים ביותר שחוק הסנקציות (הנוספות) על דרא"פ יגיע לחקיקה בקונגרס לפני יציאתו לפגרת הבחירות.

מכירות נשק אמריקאי למדינות ערב

1. להלן מעדות מרפי לפני תת הועדה של בית הניבחרים למזה"ת :

- השאלות הן :

א. האם למדינות המיפרץ צרכי הגנה לגיטימיים ? התשובה כן. יכולת הגנה טובה בצד מדינות המיפרץ הינה ערובה ליציבות ושלום באזור .

ב. האם ברשות המדינות הנ"ל האמצעים לרכוש הנשק ההכרחי הנידרש ? התשובה כן .

ג. האם ימנעו מרכישה במידה וארה"ב תסרב למכור ? התשובה לא. לדוגמא: העיסקה הסעודית בריטית.

ד. האם קשרינו עם מדינות המיפרץ יצאו ניפגעים אם לא נוכל לעזור להם בצרכי הבטחון הלגיטימיים ? התשובה כן .

ה. האם השפעת ארה"ב ונגישותה לאזור יפגעו באופן יחסי לאובדן מכירות נשק ? התשובה כן, במיוחד לטווח הארוך.

ערך היחסים עבור פעילותנו באזור הופגן היטב במהלך השנה החולפת.

ו. האם מכירת נשק למדינות המפרץ מציגה איום לישראל ? לא, מדינות אלה אינן איום לישראל. מעבר לכך רכישת נשק מארה"ב מפחיתה הסיכוי לשימוש של מערכות מיתקדמות כנגד ישראל.

2. "בנושאים אקטואליים", בתחום רכישות נשק, אנו למדים מדברי דובר מחמ"ד (6/10) שארה"ב עדיין ממשיכה במגעייה עם ממשלת קטאר בנושא הסטינגרים "שהופיעו" לפתע ברשותה, ומקווה שהעניין יפתר בקרוב לשביעות רצון שני הצדדים.

אשר למסוקים שרכשה עיראק, אין ברשות ארה"ב מידע על שימוש צבאי שנעשה בהם. מסוקים אלה ניבנו תחת מיפרט אזרחי.

GSP

השמוע בפני נציב הסחר יתקיים בנובמבר. בינתיים היתה פניה נוספת של מחמ"ד לנציב הסחר בבקשה ליחד את הדיון אך ורק לזכויות עובדים ערביים בישראל ולא בגדה ובעזה. הדיון במתכונת המוצעת, אומר מיזכר מחמ"ד, עלול ליצור את הרושם המוטעה שארה"ב מכירה בריבונות ישראל בשטחים. המסמך גם מביע דאגה שהשימוע ישמש כבמה לניגוח וגינוי ישראל. דובר מחמ"ד רדמן, בתדרוכו ב-18/10 חזר על דברים אלה. גם חבר הקונגרס מברולס שחתם בזמנו על בקשה לנציב הסחר, (יחד עם עוד קבוצת סנטורים), לקיים את השימוע, חזר בו עתה ובקש למחוק שמו מרשימת החותמים.

שטחים - משיחות מתאם הפעולות במחמ"ד

האמריקאים מעריכים שה"אינתיפאדה", תימשך מההיבט הפסיכולוגי גם אם תושג רגיעה באלימות. הדבר מדאיג בשל ההשלכות שיכולות להיות ביחס לתהליך השלום.

"אגרוף הברזל" לא הביא להפסקת האלימות. מעצרים וגירושים מסייעים לאש"פ ומביאים לצמיחת דור חדש של לאומנים קיצוניים ובכך מושגת תועלת הפוכה. מתנגדים לשימוש בכדורי פלסטיק ולגירושים.

רואים בכל זאת סימנים חיוביים ומקווים שתושבי השטחים יצליחו לשכנע את אש"פ להתיר להם להיכנס למו"מ. מבחינתם לא יעשו דבר שיסייע לשיפור מעמדו של אש"פ. שוקלים העברת השקעותיהם בפרוייקטים בשטחים דרך גופים מקומיים כולל עיריות.

להערכת שיפטר, מדיניות הענישה הקולקטיבית גורמת לישראל נזק בארה"ב וביקש לבחון אותה מחדש. סבור שמצבנו בקונגרס לאחר הבחירות יהיה קשה יותר. קורא לאכיפת מישמעת על החיילים הפועלים בשטחים. מתרשם שהאמצעים הנינקטים נגד מפירי הוראות אינם חמורים מספיק.

לדעתו דו"ח זכויות האדם יזכה לתהודה תיקשורתית רחבה.

הכרזת מדינה פלסטינאית-עמדת ארה"ב

בעדותו בפני ועדת המישנה למזה"ת אמר מרפי;

איננו חושבים שהחלטה 181 לאחר 41 שנה מקנה לאש"פ זכות למדינה. לא היתה שם מדינה ולא מדובר בשאלת הכרה במדינה רק על סמך האפשרות שאש"פ אולי יחליט על כך. אימוץ החלטה 181 אינו מספיק עבורנו. אלה רק מילים יפות... קבלת 181 ע"י אש"פ משקפת התמודדות האירגון עם תנאים משתנים של היתקוממות, הודעת חוסיין על התנתקותו מהשטחים והזמן שחולף עבור תושבי השטחים שלא הרוויחו מאומה ממנהיגותו של אש"פ...

עוד בספטמבר, בנאומו בפני המכון הוושנינגטוני למחקר, אמר שולץ כי ארה"ב מתנגדת לכל צעד חד צדדי שיהיה בו כדי להכשיל את התהליך וציין בפרוש שהכרזה פלשתינית על ממשלה גולה או על מדינה תהיה בבחינת צעד חד צדדי שכזה.

להלן לקט מהפעילות האופיינית ל-A.D.C.

נסיונות להשעות את הסיוע האמריקאי לישראל.

ניהול מערכה למען "הקרבות הפלשטינאים". כחלק ממערכה זו הוקם השרות הנקרא "SAVE THE CHILDREN".

הפקת סרט בשם "דיווח מביירות קייץ 82".

יסוד מוסד המחקר בראשות פרופ' אריך הוילגלנד מאוני' אוהיו.

טרם ביקור רה"מ שמיר בווש' באפריק' השנה ניסה האירגון לחבל בביקור הן באמצעות תביעה משפטית נגד המימשל והן בקריאה לשילטונות ההגירה למנוע כניסתו, זאת בהאשמה של "עבר הדמים" של רה"מ..

נסיון למנוע האמנת האלוף עמוס ירון.

אירגון מסעי הרצאות ומיפגשים בנושא הפלשטיני.

שיגור עיתונאים וחוגי פעילים למען זכויות אדם לאזור "כדי לעמוד מקרוב על האלימות".

שיגור מישלחות במיסגרת מה שמוגדר "EYEWITNESS ISRAEL" לתקופה של 3 שבועות כדי לאסוף מידע על "ההשפלות היום-יומיות תחת הכיבוש הישראלי..".

פעילות בגיבעה הכוללת תידרוכים ואירגון סיורים בארץ של עוזרי חברי קונגרס. עד עתה שתי משלחות. השניה מסירת בימים אלה בארץ.

פעילות נגד החסינות הדיפלומטית / קונסולרית למישלחת משהב"ט בנ"י. ב-28.9.88 הופץ מכתב בקרב חברי בית הנבחרים הקורא להם למנוע יוזמת שולץ בנדון ולאמץ את גישת משרד המשפטים המתנגדת למהלך.

תלונה נגד ישראל ב-U.S.T.R בנוגע למניעת זכויות התאגדות מיקצועית לערבים ביש"ע ובתחומי הקו הירוק ודרישה לבטל את א.ס.ח כמיתבקש עפ"י החוק במידה ונמצא חייבים.

יעדי האירגון המקוריים היו; קידום מעמדה החברתי פוליטי של האוכלוסיה הערבית אמריקאית והסרת מחסומי הפלייה ודימויים שליליים נגדה. אולם, תוך זמן קצר החל האירגון להיתבלט כגורם מפתח במערכת התעמולה האשפיי"ת בארה"ב.

לאירגון סניפים בכל מדינות ארה"ב - 60 סניפים, 8 משרדים אזוריים ומשרד ראשי בושינגטון.

מעורבותו הציבורית טובה יותר מזו של ה-"NAAA", לעומת זאת בגבעת הקיפטול השפעתו קטנה יותר. שם הוא ניתפס כמיתעמת מדי ובעל גישה שלילית המדגישה תמיד מה לא בסדר עם מדיניות החוץ האמריקאית במזה"ת.. לאירגון פירסומים אחדים ביניהם:

ירחון - ADC TIMES, A.D.C PAPERS, ADC ISSUES ו-ADCA BCKGROUND PAPERS

פרשיות איפ"ק

האירגון מצוי כעת במוקד שימת לב ציבורית סביב 3 "פרשיות" בהן הוא מעורב.

הראשונה קשורה לכוונת ה-C.B.S להקריין קטע על פעילות איפ"ק במסגרת התכנית "60 דקות" של מייק ואלאס.

במרכז התכנית חשיפת מיסמך פנימי של האירגון ובו דיון על דרכי פעולה "בלתי שיגרתיות". נגד ג'סי ג'קסון וגוהן צ'אפי (מועמד רפובליקני במרוץ לסנט ברוד איילנד).

המיסמך כולל הצעות לחשיפת פרטים מהחיים הפרטיים של הללו.

איפ"ק שיגר מכתב לוואלאס וביקש שלא לחשוף המיסמך מאחר שניכתב ע"י גורמים נוטרים ללא ידיעת הממונים עליהן או דרג מקבלי החלטות בכירים ואינו משקף מדיניות.

בהודעה לעיתונות מאוחר יותר התנצלו בפני ג'סי ג'קסון.

פרשה שנייה קשורה לפירסום כתבה בניו-יורק טיימס (18/10) ובו נחשף מכתב מראשי האירגונים היהודים הגדולים בארה"ב (קונגרס, A.J.C ו-A.D.L) למנכ"ל איפ"ק הקובע שהאירגון "סוטה מהקונצנזוס של הקהילה היהודית המאורגנת בארה"ב..". וכתוצאה מכך מוקמת ועדה פוליטית משותפת לאירגונים הנ"ל להצגת עמדתם בפני הממשל והקונגרס. הפירסום גרר תגובה סוערת בקהילה. מוריס אברם פירסם הודעה לעיתונות ובה נאמר שהמכתב אינו משקף פחות ביחס הקהילה היהודית לישראל אלא חילוקי דעות "טקטיים" באשר לדרך להשגת הידוק הקשרים בין וושי' וי-ס. פרשה שלישית קשורה לכוונת שני אישים מושינגטון (ידועים כאנטי ציוניים מובהקים משתייכים ל-LIBERTY LOBBY ומפרסמים תקופון בשם "ZIONIST WATCH"). להגיש תלונה נגד איפ"ק למשרד המשפטים, על כך שהאירגון פועל באופן בלתי חוקי ועובר על חוק רישום סוכנים זרים שכן הוא גוף ישראלי.

ראוי לציין שמדובר על תלונה ולא על הליכים משפטיים, ואין זו הפעם הראשונה שמוגשת תלונה מסוג זה.

קנדה

רה"מ מלרוני הודיע בתחילת החודש על קיום הבחירות ב- 21 בנובמבר 1988. הודעה זו הייתה צפויה מזה זמן מה בהסתמך על הבטחתו של מלרוני כי ייקיים המסורת ויכריז על בחירות עוד בשנה הרביעית לכהונתו ולא ימתין עד סוף הקדנציה (עפ"י החוקה - חמש שנים).

הנושא העיקרי במערכת הבחירות הוא הסכם הסחר החופשי עם ארה"ב. שתי מפלגות האופוזיציה בקנדה מתנגדות להסכם בטענה כי הוא יהפוך את קנדה לגרייה כלכלית ותרבותית של ארה"ב. לעמדת האופוזיציה שותפות גם פרובינציות אחדות הדואגות לתעשיות שלהן, כמו מחוז אונטריו.

סקרי דעת הקהל מורים על התאוששות משמעותית של השמרנים (המפלגה השלטת), זאת לאחר תקופה בה מעמדם, ומעמדו האישי של מלרוני, היו בשפל. מהסקר האחרון (12.10) עולה כי השמרנים מובילים בהפרש ניכר ואחריהם צועדים ה-NDP שטיפסו למקום השני על-חשבון המפלגה הליברלית.

התחזיות הן כי השמרנים יזכו בבחירות, אך לא צופים כי יהיה זה בהפרש גדול.

ב. ב. ר. כ. ה.

מיכאל שילה

מילדי	דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
שמו	סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן העבר:		אל: מעפ"א	דע: משהב"ט - מקש"ח
88 - 1645 - 21 אוקטובר			
כס' פרוק:		כאת: קישור לקונגרס	
הפסד: ביטחון: 459			

ביקור הסנטורים קאטבאום ומק-קייז

להלן על-סמך שיחות עם עוזרי הסנטורים הנ"ל ועל דעת הסנטורים:

1. הביקור בישראל ימומן על-ידי ועדת החוץ (קאטבאום), יועדת השירותים המזויינים (מק-קייז). גב' סינדי מק-קייז תלווה לבעלה, ולכן הוא ישלם את כרטיסיהם.
2. בקבוצה:
  - אנטוני קורדסמן (היועץ לעניינים צבאיים של מק-קייז); פירסם בעבר מאמרים לא אוהדים לישראל; דוגמאות בדי"פ. ביקר לא פעם בישראל).
  - ג'ודי פרידמן (יועצת מטעם המיעוט בוועדת השירותים המזויינים, ידידותית, חברה במשלחת פרנייקט אינטר-צ'ינג' שביקרה בינואר השנה).
  - לורי מרדו (עוזרת לענייני חי"ב אצל קאטבאום, ביקור ראשוני, יציאה מ...)
  - קצין ליווי צבאי, רס"ן באומן.
3. בישראל ימתינו למק-קייז מספר ימים מארנזונגה וברצוננו לבלות חלק מהזמן איתם, ואם אפשר גם להכניסם לפגישות עם שרים.
4. הקבוצה תגיע בטיסה מסחרית ב-5.1.89 בבוקר, ותצא במטוס צבאי למפרץ (או אולי לסוריה) ב-9.1.89. השעות המדוייקות עוד לא ידועות. אין אפשרות לשנות חמוקדים (שכוללים שבת, ה-7 בינואר) הואיל ועל הסנטורים לשוב מהאזור לקראת השבעת הקונגרס החדש, כאמצע ינואר.

2/...

תפוצה:

2	3	1	1	2	1	1
---	---	---	---	---	---	---

דחפיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן הכור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסרד:		כאת:

5. הסידורים, לרבות קביעת התכנית, יעשו על-ידי שגארה"ב (למרות הצעתי שהמשרד יהיה אחראי לכך). עם זאת, הסנטורים מבקשים שנציע להם "שלד" של תכנית שהם יכולים להגיש למחמ"ד כמתכונת המבוקשת של הביקור. ברצונם לא להרבות בשיחות רשמיות ולהקדיש מרבית הזמן לסיורים (מק-קידן ביקר מספר פעמים בישראל, אך לקאטבאוס ולגב' מק-קידן זה יהיה הביקור הראשון).

6. אני מציע, אדמוא, שדפגשו עם שר החוץ נשר הבטחון, נאם אפשר גם עם רה"ם (בכפוף לתוצאות הבחירות), וכן תיידרוך מאת ראש אמ"ך (מאזן הכוחות; האיומים לבטחוננו, לרבות טק"קים ונשק כימי; האינתיפאדה והשלכותיה, וכדו"ב). מק-קידן באופן פרדוקסלי, כאיש צבא בעבר, אינו מעגניין לראות מערכות נשק, אך בתור תומך נלהב ב-SDI, יתכן שימצא עניין בפרוייקט ה"חץ". שאר הזמן ניתן לבלות בסיורים (ירושלים, מצדה, העפוז, כולל מקומות קדושים בגליל, קיבוץ ליד הכנרת, והגולן - בליווי איש דו"צ). כמוכן ירצו להיפגש עם שגריר ארה"ב, וכן עם פלשתינאים (אך סמך על שגארה"ב...).

7. אבקש לקבל בהקדם האפשרי הערותיכם ו"שלד" הבנוי על-פי הנ"ל, שיהיה ניתן להגיש לעוזרים כבסיס לדיון עמי מזה, ועם מחמ"ד מזה.

בתודה מראש.

יוסף אלמ
למדן

תפוצה:

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב:
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאת:
446 2/3		

הדוברות של משה"ח לתפקיד מרכזי. במח' לעניני מזח"ח יקבל ברוטנאס תואר של סגן ראשון ויהיה הבכיר מבין הסגנים. בסכומו של דבר מסתמנים ההדגשים החדשים בעקבות הארגון של המח' הבינ"ל - (א) משדד הנשיאות חופך למרכז כוח, בהשדדא ליתר המרכזים. (ב) חל פיחות במעמדה של המח' הבינ"ל בעיקר בנושא האמריקאי, היא תעסוק מעתה בנושא אירופה, עולט שלישי ותעמולה. יש כאן סיפוק שלא יצטרך לעסוק עם פאליז המוגדר כ"עריין". (ג) פיזורם של מומחים במרכזים החדשים מהדוח גורם תחרות ביניהם. (ד) שימת דגש לריכוז הסמכויות שבדדי יעקבלב כשולט על המערכת המורכבת ממח' הבינ"ל, הגוש נקאדרים בחו"ל.

4. מסתבר שה"בליצקריג" בו חפתיע גורבצ'וב את המערכת הסוב' בסגנון הישן של יצירת עובדות ללא הודעה מוקדמת, נעשה בצורה מתוחכמת מצידו. ליגצ'וב אמנם לא היה "מרקד הרעט" אך אחד תניזוקים ביותר ממנו. (א) איבד את תפקידו כמזכיר שני, משרה זו לא אריישה וכנראה שגם לא בעתיד. הסידור החדש הוא שהפדליטבידרר יחליט מי ימלא את מקומו של גורבצ'וב כל אימת שהוא ימצא בחו"ל. (ב) ליגצ'וב כראש המח' לעניני חקלאות יהיה כפוף לניקדנוב הממשיך לשאת באחריות לנושא זה בנוסף להיתרו מזכיר בוועד המרכזי וחבר הפדליטבידרר. ההסבר להשארת שצ'רביעקי על כנו קשור לכך שגורבצ'וב אינו רוצה לפי שעה לנגוע בנושא האוקראיני מחשש למפולת.

5. חשאלות בקשר לתפקידם של המסדות החדשים נשאר בלתי פתוחות גם עתה, ברור שגורבצ'וב פתח בחלין של העברת הכח והסמכויות מהאפרטוס המפלגתי למסדות החדשים. שאלות כגון מה יהיה תפקידו של הסובייט העליון הרחב כשעיקר הסמכויות ינתנו לגוף המצומצם (קונגרס) שיתכנס בקביעות ע"פ המודל האמריקאי ויהווה את מרכז/3.

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3
סוג:		כתוב:
תאריך וזמן תעבור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסרד:		פאת:
3/3 446		

מכתב של גורבצ'וב רב כנשיא.

6. חצבא נהרז תחת שבע הביקורת. במושב הפרליטביכרר האחרון היתה עליך ביקורת קטלנית הרך שמש במרנח "התנהגות הריגה" על התעללותם של מפקדיהם כפיקודיהם. להזכיר שנרשא זה עלה לכותרות בעיקר באשר לכוחות הסוב' באפגניסטן, אך רעה בודקת שהוקמה קבעה שהתופעה היא כלל-לאומית.
7. גורבצ'וב מסתבר אינו אוהב את מוסד חצבא ומטעם להתייחס אליך, תרפעה המדאיגה את הגורם השמרני שבו בייחס לעתיד. גורבצ'וב פועל להפחתת מעורבותך של חצבא בתחום הפוליטי. גוף זה אינו נמדד על ידך כמכשיר לקידום הפיירוטטרואיקה ויתר הרפורמות. אורבא ממנו ילקח הנתח התקציבי הגדול להפעלת תקנית הרפורמות. גורבצ'וב מתכוון לארגן את חצבא בשלב מאוחר יותר.
8. באשר למתרחש בבלטיות נראה שגורבצ'וב מנסה לטפל בלאומיות המקומית ע"י חליכה לקראתח בתנאי שתענה על דרישות מוסקבה ותהיה מינימלית. הבלטיות, עם הדחת המזכיר הראשון בליטא, מחוות עבורך מעבדה ניסויית לגבי חלק קטן מהאימפריה הסוב'. זה מצב מסוכן אך גורבצ'וב מעדיף "דרכי נועם" על פני כפיית הפריזטטרואיקה.
9. לוח הכינוסים הסוב' מורה על:
  - (א) מושב הסובייט העליון ב-27.10, יעסוק בחוקה ודיון בגרעון התקציבי. זה לראשונה שמשתמשים במרנח זה בברה"מ.
  - (ב) פלנוס-בנושא החקלאות בסב' '89.
  - (ג) פלנוס על בעיות אתניות (מיעוטים), טרם נקבע מועד.
  - (ד) בחירות לסובייט העליון (4.3.89)
  - (ה) קונגרס המפלגה באפריל '89.

אלי אבידן

א/י

תפוצה:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך: 21.10.88

14141

שמור

נכנס **

**

**

**

חוזם: 10,14141

אל: המשרד

מ-: נ' , נר: 695, תא: 201088, זח: 1930, דח: מ, סג: שמ

תח: א: גס: ארבל

נד: א

מיד' / שמור

אל מנהל ארבל / 2

דע סמנכל ארבל, ירדן-וינה

מאת ג. יששכרוף

שיחת ביין-ג'קומלי (20/10)

1) נכחו מצידנו גורדון והח'מ', ומצידם ג'ון מילס (משרד סו'ת בניו יורק).

2) תחילה התנהלה שיחה כללית לגבי מצב האו'מ. כאשר ג'קומלי בירך על הצלחתנו בהצבעה על כתב ההאמנה שלשום.

3) באשר למטרות העיקריות של ססו'ת, הציג ג'קומלי את כוונת הסוכנות לסייע לנזקקים בשטח, וכן ליצור תשתית של תנאים חברתיים וכלכליים שתאפשר התחלה של תהליך מדיני. ביין העיר שתפקידה של ססו'ת הוא הומניטרי בעיקרו, באמצעות הושטת סיוע לפליטים ולא לנזקקים כדבריו של ג'קומלי. הוסיף שקיימים בד'כ' יחסי עבודה תקינים וש'פ' בין ישראל והסוכנות, וכי הדבר ימשך כל עוד ססו'ת לא תחרוג מהמנדט שלה, שנקבע בהסכם קומיי מיצ'למור. בהקשר זה, ציין, שהתבטאויות ג'קומלי ואנשי ססו'ת בשנה החולפת חרגו לא אחת לתחום המדיני, וחשוב מבחינתנו למנוע התופעות הללו.

4) ג'קומלי השיב שהוא מודע להשקפתנו לגבי מנדט הסוכנות, אך המנדט, לדעתו, גמיש יותר, וחייב הסיוע לפליטים לקחת בחשבון

6406 7 88

מכונת כתיבה 2000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נסיבות משתנות. סקר את תולדות פעילות ססו'ת בשטח, והגדיר הסיוע שניתן לתושבי ישע' שאינם פליטים, כשולי.
ביין עמד על הצורך שססו'ת תמשיך למלא תפקידה על בסיס המנדט הקיים, בלא להיכנס לתחום המדיני, שאין זה מעיסוקה.
ג'קומלי ציין שהוא מצוי תחת לחץ מתמשך, והוא אינו יכול לא להביע דאגתו לגבי המצב המחמיר בשטחים. עם זאת, אמר, שיקח לתשומת ליבו הערותנו, וישקלן בכובד ראש.

5) ביין העלה את הגדלת מספר עובדי ססו'ת.
ג'קומלי הסביר שהדבר נועד בעיקר ל-' MONITORING', וכי נעשו צעדים דומים גם בלבנון. היה שמח אילו הדבר לא היה נחוץ, אך הוא חייב להיות מעודכן באשר למצב לאשורו.
ביין השיב, שלדעתנו, שוב תפקידה של ססו'ת הוא הושטת סיוע לפליטים, ואם תפקידם של העובדים החדשים הוא אכן לעקוב אחרי המתרחש באיזור, הדבר אינו מקובל עלינו.

ג'קומלי ציין שהוא במצב עדין, ואין הוא יכול לשמח את כולם, וברור לו שתהיה ביקורת על כל צעד שיעשה. חזר וטען שהוא חייב לעקוב אחרי הנעשה, וכי ישראל ודאי אינה מצפה ממנו שלא יביע לפחות דאגה מהמצב החמור שקיים. המשיך שהוא חייב לשמור על אמונם של 'נאמני ססו'ת' וכי הוא מצטער אם לפעמים ברגעים קשים מתרחשות חריגות על ידי עובדיו.

ציין שהוא מאד שבע רצון ממגעיו השוטפים עם הדרג הבכיר בישראל, אך לפעמים, בדרגים נמוכים יותר קורים שיבושים שתלויים לא מעט באישיות של הנפשות הפועלות. סיפר שמתקיים סמינר לעובדיו, שמיועד להדריך ולהבהיר תפקידיהם. הזכיר את המקרה שאחד מעובדיו נעצר והוכה בימים אלה ושחרר כעבור שעתים.

ביין הגיב ופירט את המקרה לפי נר 702, והעמיד את הדברים על דיוקם.

ג'קומלי השיב שאנו כנראה יותר מעודכנים ממנו בנדון.

6) ביין סיכם שחשוב שססו'ת תמשיך למלא את המנדט ההומניטרי, ולא תחרוג לתחום המדיני. כן ציין, שחשוב לעמוד על ההבחנה בין סיוע לפליטים לבין סיוע לעם הפלסטינאי.
ג'קומלי שוב ציין שיקח זאת בחשבון, אך הוא שאל רטורית לגבי ההגדרות המדויקות של המונחים - 'הומניטרי' ו'פליטים'.

בסוף השיחה, שהתנהלה באוירה עניינית וידידותית, שוחחו השניים על סיכויי השלום בעתיד.

נאו'מ.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, ברנע, ארבל2, ארבל1, ליאור, מזתיים,
מתאסשטחיים, סי יבל, משפט, ר/מרכז, ממד

- ס ו ד י -

יא' חשוון תשמ"ח
21 באוקטובר 1988

3588

אל : המנכ"ל
מ"מ מנכ"ל
לשכת השר
חברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א

מאת : מנהל מצפ"א

דף מצפ"א מס' 28

לשבועיים המסתיימים ב- 21.10.88

קונגרס

1. חקיקת שנת תקציב 1989 - השלכות כספיות : מרבית היעדים המדיניים והכספיים הושגו בשלושת החוקים העקריים שאושרו במליאת שתי הבתים: חוק הסיוע (FOREIGN AID BILL), חוק כספי מחמ"ד וחוק תקציב הפנטאגון.

מעבר ל-3 ביליון דולר סיוע צבאי ואזרחי (הכלולים בחוק הסיוע), אושרו הקצבות נוספות בסך 473 מיליון דולר כאשר סכומים אלה מפוזרים בשלושת החוקים הנזכרים.

התוספות עצמן נחלקות למספר קטגוריות: הכנסות ישירות - כספים שיועברו ישירות לישראל או יושקעו כאן ע"י ארה"ב (סך של 247 מיליון דולר), הכנסות עקיפות - כספים שיעמדו לישראל כאשראי בארה"ב או במדינות אחרות (כ-63 מיליון דולר) וכן חסכונות - הסדרים מיוחדים להוזלת עלויות שונות (כ-162 מיליון דולר).

2. נשק כימי-עיראק : בעת כתיבת שורות אלו מצויות בהליך מתקדם שתי יוזמות חקיקה שמטרתן לצמצם את הפצת הנשק הכימי מחד ולהטיל סנקציות על עיראק עקב שמושה בנשק זה מאידך.

- הצעת חוק של המורשה לנטוס ויו"ר ועדת החוץ סנטור פל : הצעה זו עברה מספר גלגולים כאשר נוסח חריף בסנט ומתון יותר בביה"נ שולבו לבסוף לגרסת פשרה שקבלה כבר אישור "קונפרנס". מליאת הסנט נמצאת בהמתנה לאישור מליאת בית הנבחרים. הממשל, במיוחד מחמ"ד, הפעיל לחץ כבד למתון הצעות החוק.

החוק עצמו יאסור יצוא סוגי נשק וטכנולוגיות רגישות לעיראק ויש בו התנגדות אמריקנית למתן הלוואות כספיות לעיראק מבנקים בינלאומיים וכמובן איסור יצוא על כימיקלים העלולים לשמש כמרכיבים ביצור נשק כימי. עם זאת, במדה ויאושר החוק, תהא הפעלתו הדרגתית: רק אם הנשיא לא יאשר עד סוף השנה האזרחית 1988 שעיראק אכן ספקה הבטחות שאינה משתמשת בנשק כימי וגם לא תעשה כר, הוא יחויב לבטל חלק מאשראי היצוא, להטיל הגבלות סחר ולהוריד את רמת היחסים הדיפלומטיים.

הצעת חוק של סנטור הלמס : חוק זה יטיל איסור על יצוא חומרים לייצור נשק כימי למדינות מסוימות. על הממשל להכין רשימת חומרים וכן מדינות. בטיוטא הראשונה נזכרו כבר איראן, עיראק, סוריה ולוב. כן מדבר החוק על סנקציות על כל חברה (כולל זרות) שלא תציית להוראות החוק - רמז עבה ליפן. גם כאן הביעה מחמ"ד התנגדות לנוסח החריף ולפיכך נסוגו מספר סנטורים רפובליקנים (פל, בושביץ, מנהיג המיעוט דול) מתמיכתם. בביה"נ הצטרפו כ-90 מחוקקים ליוזמה מקבילה של המורשים לנטוס והאנטר מקליפורניה.

בעת כתיבת שורות אלה נראים קשיים גם בהעברת ואישור סופי של חוק זה.

3. נשק סיני למדינות ערב : סנטור הלמס מנסה להעביר תיקון שיאסור העברת רכיבים אמריקנים ללויינים סיניים רק לאחר שיושגו 3 הסכמים עם סין: מחיר העסקה, אחריות סין במקרה של תאונה ואיסור העברת הטכנולוגיה למדינות שלישיות (משמע - טילים סיניים למדינות כאיראן, סוריה, סעודיה, לוב וכדומה).

גם סיכויי יוזמה זו טרם ברורה. מעבר להיבט המזת"י, מבטא הנסיון להעביר תיקון זה זעמו של סנטור הלמס על "כניעה" של הפנטאגון ומחמ"ד לסינים בהסכמה לשט"פ בתחום טכנולוגית טילים עמם בטרם הושגה כל הבנה על אי מכירות טילים סיניים למדינות ערב ואחרות.

4. כניסת ישראלים למעבדות נשק גרעיני בארה"ב

ב-10 לאוקטובר פורסם דו"ח המבקר הכללי (GAO), החושף פרצות במערכת הבטחונית של משרד האנרגיה האחראי על המעבדות לפיתוח נשק גרעיני. הפרצות אפשרו כניסתם ללא בדיקה ואישור בטחוני, של מבקרים מארצות שהוגדרו בדו"ח GAO "רגישות".

מתוך 637 מבקרים מארצות כאלה (ביניהם 188 ישראלים) קיבל משרד האנרגיה מידע על הרקע של 14 מבקרים (כ-2%) בלבד. מסך המבקרים ממדינות קומוניסטיות נבדקו 65% בלבד.

בעקבות פרסום הדו"ח בהרחבה בתקשורת קיימה הועדה לעניינים ממשלתיים שימוע בנושא. במהלך השימוע סיפר קית' פולץ, מחבר הדו"ח, על מקרה בו אסר משרד האנרגיה על שני ישראלים להכנס למעבדות לוס-אלאמוס. אחד מהישראלים הצליח להתחבר למחשב ענק במעבדה באמצעות המחשב הביתי של הידיד בביתו התאכסן. אף שהמחשב אינו מסווג, מצוי בו מידע על יישומי נשק גרעיני.

5. שונות:

דרא"פ - סיכויים קלושים ביותר שחוק הסנקציות (הנוספות) על דרא"פ יגיע לחקיקה בקונגרס לפני יציאתו לפגרת הבחירות.

מכירות נשק אמריקאי למדינות ערב

1. להלן מעדות מרפי לפני תת הועדה של בית הניבחרים למזה"ת :

- השאלות הן :

- א. האם למדינות המיפרץ צרכי הגנה לגיטימיים ? התשובה כן. יכולת הגנה טובה בצד מדינות המיפרץ הינה ערובה ליציבות ושלום באזור .
  - ב. האם ברשות המדינות הנ"ל האמצעים לרכוש הנשק ההכרחי הנדרש ? התשובה כן.
  - ג. האם ימנעו מרכישה במידה וארה"ב תסרב למכור ? התשובה לא. לדוגמא: העיסקה הסעודית בריטית.
  - ד. האם קשרינו עם מדינות המיפרץ יצאו ניפגעים אם לא נוכל לעזור להם בצרכי הבטחון הלגיטימיים ? התשובה כן.
  - ה. האם השפעת ארה"ב ונגישותה לאזור יפגעו באופן יחסי לאובדן מכירות נשק ? התשובה כן, במיוחד לטווח הארוך.
- ערך היחסים עבור פעילותנו באזור הופגן היטב במהלך השנה החולפת.
- ו. האם מכירת נשק למדינות המפרץ מציגה איום לישראל ? לא, מדינות אלה אינן איום לישראל. מעבר לכך רכישת נשק מארה"ב מפחיתה הסיכוי לשימוש של מערכות מיתקדמות כנגד ישראל.

2. "בנושאים אקטואליים", בתחום רכישות נשק, אנו למדים מדברי דובר מחמ"ד (6/10) שארה"ב עדיין ממשיכה במגעייה עם ממשלת קטאר בנושא הסטינגרים "שהופיעו" לפתע ברשותה, ומקווה שהעניין יפתר בקרוב לשביעות רצון שני הצדדים.

אשר למסוקים שרכשה עיראק, אין ברשות ארה"ב מידע על שימוש צבאי שנעשה בהם. מסוקים אלה ניבנו תחת מיפרט אזרחי.

GSP

השמוע בפני נציב הסחר יתקיים בנובמבר. בינתיים היתה פניה נוספת של מחמ"ד לנציב הסחר בבקשה ליחד את הדיון אך ורק לזכויות עובדים ערביים בישראל ולא בגדה ובעזה. הדיון במתכונת המוצעת, אומר מיזכר מחמ"ד, עלול ליצור את הרושם המוטעה שארה"ב מכירה בריבונות ישראל בשטחים. המסמך גם מביע דאגה שהשימוע ישמש כבמה לניגוח וגינוי ישראל. דובר מחמ"ד רדמן, בתדרוכו ב- 18/10 חזר על דברים אלה. גם חבר הקונגרס מברולס שחתם בזמנו על בקשה לנציב הסחר, (יחד עם עוד קבוצת סנטורים), לקיים את השימוע, חזר בו עתה ובקש למחוק שמו מרשימת החותמים.

שטחים - משיחות מתאם הפעולות במחמ"ד

האמריקאים מעריכים שה"אינתיפאדה", תימשך מההיבט הפסיכולוגי גם אם תושג רגיעה באלימות. הדבר מדאיג בשל ההשלכות שיכולות להיות ביחס לתהליך השלום.

"אגרוף הברזל" לא הביא להפסקת האלימות. מעצרים וגירושים מסייעים לאש"פ ומביאים לצמיחת דור חדש של לאומנים קיצוניים ובכך מושגת תועלת הפוכה. מתנגדים לשימוש בכדורי פלסטיק ולגירושים.

רואים בכל זאת סימנים חיוביים ומקווים שתושבי השטחים יצליחו לשכנע את אש"פ להתיר להם להיכנס למו"מ. מבחינתם לא יעשו דבר שיסייע לשיפור מעמדו של אש"פ. שוקלים העברת השקעותיהם בפרוייקטים בשטחים דרך גופים מקומיים כולל עיריות.

להערכת שיפטר, מדיניות הענישה הקולקטיבית גורמת לישראל נזק בארה"ב וביקש לבחון אותה מחדש. סבור שמצבנו בקונגרס לאחר הבחירות יהיה קשה יותר. קורא לאכיפת מישמעת על החיילים הפועלים בשטחים. מתרשם שהאמצעים הנינקטים נגד מפירי הוראות אינם חמורים מספיק.

לדעתו דו"ח זכויות האדם יזכה לתהודה תיקשורתית רחבה.

הכרזת מדינה פלסטינאית-עמדת ארה"ב

בעדותו בפני ועדת המישנה למזה"ת אמר מרפי;

איננו חושבים שהחלטה 181 לאחר 41 שנה מקנה לאש"פ זכות למדינה. לא היתה שם מדינה ולא מדובר בשאלת הכרה במדינה רק על סמך האפשרות שאש"פ אולי יחליט על כך. אימוץ החלטה 181 אינו מספיק עבורנו. אלה רק מילים יפות... קבלת 181 ע"י אש"פ משקפת התמודדות האירגון עם תנאים משתנים של היתקוממות, הודעת חוסיין על התנתקותו מהשטחים והזמן שחולף עבור תושבי השטחים שלא הרוויחו מאומה ממנהיגותו של אש"פ...

עוד בספטמבר, בנאומו בפני המכון הושינגטוני למחקר, אמר שולץ כי ארה"ב מתנגדת לכל צעד חד צדדי שיהיה בו כדי להכשיל את התהליך וציין בפרוש שהכרזה פלשתינית על ממשלה גולה או על מדינה תהיה בבחינת צעד חד צדדי שכזה.

להלן לקט מהפעילות האופיינית ל-A.D.C.

נסיונות להשעות את הסיוע האמריקאי לישראל.

ניהול מערכה למען "הקרבות הפלשטינאים". כחלק ממערכה זו הוקם השרות הנקרא "SAVE THE CHILDREN".

הפקת סרט בשם "דיווח מביירות קיץ 82".

יסוד מוסד המחקר בראשות פרופ' אריך הוילגלנד מאוני' אוהיו.

טרם ביקור רה"מ שמיר בווש' באפריק' השנה ניסה האירגון לחבל בביקור הן באמצעות תביעה משפטית נגד המימשל והן בקריאה לשילטונות ההגירה למנוע כניסתו, זאת בהאשמה של "עבר הדמים" של רה"מ..

נסיון למנוע האמנת האלוף עמוס ירון.

אירגון מסעי הרצאות ומיפגשים בנושא הפלשטיני.

שיגור עיתונאים וחוגי פעילים למען זכויות אדם לאזור "כדי לעמוד מקרוב על האלימות".

שיגור מישלחות במיסגרת מה שמוגדר "EYEWITNESS ISRAEL" לתקופה של 3 שבועות כדי לאסוף מידע על "ההשפלות היום-יומיות תחת הכיבוש הישראלי..".

פעילות בגיבעה הכוללת תידרוכים ואירגון סיורים בארץ של עוזרי חברי קונגרס. עד עתה שתי משלחות. השניה מסיירת בימים אלה בארץ.

פעילות נגד החסינות הדיפלומטית / קונסולרית למישלחת משהב"ט בנ"י. ב-28.9.88 הופץ מכתב בקרב חברי בית הנבחרים הקורא להם למנוע יוזמת שולץ בנדון ולאמץ את גישת משרד המשפטים המתנגדת למהלך.

תלונה נגד ישראל ב-U.S.T.R בנוגע למניעת זכויות התאגדות מיקצועית לערבים בי"ש"ע ובתחומי הקו הירוק ודרישה לבטל את א.ס.ח כמיתבקש עפ"י החוק במידה ונמצא חייבים.

יעדי האירגון המקוריים היו; קידום מעמדה החברתי פוליטי של האוכלוסיה הערבית אמריקאית והסרת מחסומי הפלייה ודימויים שליליים נגדה. אולם, תוך זמן קצר החל האירגון להיתבלט כגורם מפתח במערכת התעמולה האשפ"ת בארה"ב.

לאירגון סניפים בכל מדינות ארה"ב - 60 סניפים, 8 משרדים אזוריים ומשרד ראשי בושינגטון.

מעורבותו הציבורית טובה יותר מזו של ה-"NAAA", לעומת זאת בגבעת הקיפטול השפעתו קטנה יותר. שם הוא ניתפס כמיתעמת מדי ובעל גישה שלילית המדגישה תמיד מה לא בסדר עם מדיניות החוץ האמריקאית במזה"ת.. לאירגון פירסומים אחדים ביניהם:

ירחון - ADC TIMES, A.D.C PAPERS, ADC ISSUES ו-ADCA BCKGROUND PAPERS

פרשיות איפ"ק

האירגון מצוי כעת במוקד שימת לב ציבורית סביב 3 "פרשיות" בהן הוא מעורב.

הראשונה קשורה לכוונת ה-C.B.S. להקריין קטע על פעילות איפ"ק במסגרת התכנית "60 דקות" של מייק ואלאס.

במרכז התכנית חשיפת מיסמך פנימי של האירגון ובו דיון על דרכי פעולה "בלתי שיגרתיות". נגד ג'סי ג'קסון וגוהן צ'אפי (מועמד רפובליקני במרוץ לסנט ברוד אילנד).

המיסמך כולל הצעות לחשיפת פרטים מהחיים הפרטיים של הללו.

איפ"ק שיגר מכתב לואלאס וביקש שלא לחשוף המיסמך מאחר שניכתב ע"י גורמים נוטרים ללא ידיעת הממונים עליהן או דרג מקבלי החלטות בכירים ואינו משקף מדיניות.

בהודעה לעיתונות מאוחר יותר התנצלו בפני ג'סי ג'קסון.

פרשה שנייה קשורה לפירסום כתבה בניו-יורק טיימס (18/10) ובו נחשף מכתב מראשי האירגונים היהודים הגדולים בארה"ב (קונגרס, A.J.C ו-A.D.L) למנכ"ל איפ"ק הקובע שהאירגון "סוטה מהקונצנזוס של הקהילה היהודית המאורגנת בארה"ב..". וכתוצאה מכך מוקמת ועדה פוליטית משותפת לאירגונים הנ"ל להצגת עמדתם בפני הממשל והקונגרס. הפירסום גרר תגובה סוערת בקהילה. מוריס אברם פירסם הודעה לעיתונות ובה נאמר שהמכתב אינו משקף פיחות ביחס הקהילה היהודית לישראל אלא חילוקי דעות "טקטיים" באשר לדרך להשגת הידוק הקשרים בין ווש' וי-ם. פרשה שלישית קשורה לכוונת שני אישים מושינגטון (ידועים כאנטי ציוניים מובהקים משתייכים ל-LIBERTY LOBBY ומפרסמים תקופון בשם ה"ZIONIST WATCH"). להגיש תלונה נגד איפ"ק למשרד המשפטים, על כך שהאירגון פועל באופן בלתי חוקי ועובר על חוק רישום סוכנים זרים שכן הוא גוף ישראלי.

ראוי לציין שמדובר על תלונה ולא על הליכים משפטיים, ואין זו הפעם הראשונה שמוגשת תלונה מסוג זה.

2222

רה"מ מלרוני הודיע בתחילת החודש על קיום הבחירות ב- 21 בנובמבר 1988. הודעה זו הייתה צפויה מזה זמן מה בהסתמך על הבטחתו של מלרוני כי ייקיים המסורת ויכריז על בחירות עוד בשנה הרביעית לכהונתו ולא ימתין עד סוף הקדנציה (עפ"י החוקה - חמש שנים).

הנושא העיקרי במערכת הבחירות הוא הסכם הסחר החופשי עם ארה"ב. שתי מפלגות האופוזיציה בקנדה מתנגדות להסכם בטענה כי הוא יהפוך את קנדה לגרייה כלכלית ותרבותית של ארה"ב. לעמדת האופוזיציה שותפות גם פרובינציות אחדות הדואגות לתעשיות שלהן, כמו מחוז אונטריו.

סקרי דעת הקהל מורים על התאוששות משמעותית של השמרנים (המפלגה השלטת), זאת לאחר תקופה בה מעמדם, ומעמדו האישי של מלרוני, היו בשפל. מהסקר האחרון (12.10) עולה כי השמרנים מובילים בהפרש ניכר ואחריהם צועדים ה-NDP שטיפסו למקום השני על-חשבון המפלגה הליברלית.

התחזיות הן כי השמרנים יזכו בבחירות, אך לא צופים כי יהיה זה בהפרש גדול.

ב. ב. ר. כ. ה.

מיכאל שילה

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	זר:
סוג:		2 4
תאריך וזמן העבור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאת:
426		

מאגדר גיסא
 חק נסדר צד יורה מגיד על תמיכת אש"פ בפתרון קונפדרטיבי עם ירדן וחברת
 עמדת מצרים לפיה הקמת פדרציה צריכה להיות תוצאה, תמיכת מצרים בייצוג
 אש"פ תהליך השלטם בתמיכה בזכותם העקרונית להגדרה עצמית כאשר הישום
 צריך להפתר במו"מ. שולץ צידן בהקשר זה המשמעות המוגבלת שיש כיום
 לסוברניות בהשדואה לעבר. כרשאים נוספים שנדונו: טאנא, ראס בורקא, לוב,
 עיראק בהקשר לשימוש בנשק כימי, לבנון, בלז"ז, טילים ונמיביה).
 (6 מרפי הבטיח כי יתדיעצר עמנו אם יחליטו להעלות הצעות בפני מצרים.

2. לקראת כינוס המל"פ:

- 562 !
 (565) (1) השגריר פירט הערכותיו לגבי ההחלטות הצפויות במל"פ כמפורט במברק ממ"ד (565).
 (2) מרפי צידן כי החלטותיהם דומות. מתרשמים שההתרוצצות בתוך אש"פ נמשכת.
 סבור כי למנהיגי אש"פ ברור האתגר הפוליטי בפניו ניצבים. מעריך שאש"פ לא
 יעמרד באתגר.
 (3) כתשובה לשאלת השגריר האם פנו לאידוּפאיות במטרה לבדוק עמדתם במקרה של החלטת
 אש"פ על הכרזת עצמאות והקמת ממ' גולה צידן מרפי כי לאחר שדנו בנושא
 החליטו לא לפנות ל-12. הדגשתם היא שפניה עלולה להתפרש ע"י ה-12 כאינדיקציה
 לחשיבות היתרה שמדיחסת ארה"ב לנושא. לפיכך, החליטו כי ישקלו פניה ל-12
 רק לאחר פחסום החלטות המל"פ.
 (4) מרפי העריך כי החלטת אש"פ בדבר הקמת ממ' גולה תזכה כוודאות לתמיכת
 יוון. ספרד עלולה גם כן לתמוך. סימן שאלה קידם לגבי עמדת צרפת.

2. ביקור ערפאת בארה"ב:

- (1) לשאלת העיר השגיב מנחל מח' ישראל שלא היתה פניה של ערפאת לבקר בארה"ב.

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3
סוג:		כתוב: 4
תאריך וזמן העבור:		אל:
כס' פרוק:		דצ:
הפסד:		כאת:
426		

לגנרז ז

- 1) מרפי דירמח על שיחתם עם הפטריאר הלכנרני במחלכה סיפר האחרון על הכנת רשימת מועמדים נוצרים, מאז קיום השיחה (לפני כשבועיים) דבר לא זז.
- 2) תגובת המועמדים (חמישה במספר) היתה שעל סוריה לפתוח חנושא מחדש וכי על ארה"ב לשכנע סוריה לשנות דעתה.
- 3) ארה"ב יעצה לנוצרים להכין רשימה מצומצמת של מועמדים אותה ניתן יהיה בשלב ראשון ל"מכור" במערב ביירות. צעד זה ציין עדיין לא בוצע.
- 4) לשאלת מרפי ביחס לעמדתנו בנושא הבחירות השיב השגביר כי מדיניותנו לפיה אננו מתערבים שרירה וקיימת.
- 5) מרפי העריך כי המשך המצב הקיים עלול לחוביל בסופו של דבר לקנטרניזציה. לדברי מרפי יש מרוניטים הטוענים שחלוקת לבנון הינו הפתרון הרצוי וכי ירצו לקבל תמיכת ישראל, מרפי חוסיף כי ישנם מרוניטים קיצוניים הבטוחים בתמיכת ישראל בחלוקת לבנון. מקדוח שישראל תבהיר לאותם גורמים את עמדתה.
- 6) לשאלה ביחס למעורבות עיראק השיב מרפי כי מספקת טנקים, נגמשים ועירוד צבאי לכוחות הלבנונים.
- 7) באשר ליכולת סוריה להפעיל לחץ על המובלעת הנוצרית העריך מרפי שלפני שיחלוטו על התערבות ישירה יפעילו surrogate.

ה. התפוצצות מכונית התופת: תוכן השיחה חוזק בנפרד.

ז. פציעת העתונאי האמריקאי: מרפי ביקש שנעביר להם דו"ח החקירה המתנהלת.

ז. החזרת כספים שהוחרמו מאזרחים אמריקאים: הבטחות מתאם הפעולות בשטחים להחזיר הכספים שהוחרמו מאזרחים אמריקאים טרם בוצעו. להוציא מקרב אחד ממתינים 26 /4.

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 4
סוג:		כתוב: 4
תאריך וזמן הגור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		
426		פאת:

אזרחים נוספים לקבלת כספים. מרפי ביקש שנפעל להחזרת הכסף (הערה: למזת"ים
אנא לטיפולכם המהיר).

3. בשיחה השתתפו מנהל מח' ישראל נוסקאית, הצדד נהח"מ.

שטדד ll

תפוצה:

מירדי	דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	זף: 1
שמו	סוג:		פתוך: 5
תאריך וזמן מעור:		מנהל מצפ"א	אל:
1500 - 20 אוקטובר 88			
כס' פרוק:		ס/ קונכ"ל - ניו-יורק	דצ:
הפסד:			
59	410	ניו-יורק:	פאת: ציר - ע. ערן

איפא"ק ואירגונים יהודים אחרים.

הכתבה שהתפרסמה בניו-יורק טיימס ביום ג', 18/10 עוררה כמובן גליט בקהילה היהודית ברחבי ארה"ב, והפכה לשיחת היום גם במטשל ובקונגרס. ראשי האירגונים היהודים החשונים התכנסו היום בניו-יורק, במסגרת ועידת הנשיאים, על-מנת לדרך בשני נושאים:

- א. תגובות למחלוקת שונים של אש"ף.
- ב. כיצד לטפל במסכת היחסים בין איפא"ק לאירגונים יהודים אחרים.

אתרכז בדינוח זה בנקודה השנייה. את הדינוח פתח אד לני, נשיא איפא"ק, שאמר שאינו גאה כלל וכלל על שנקלע לדינוח. אמר שזהותו של מדליף המכתב ידועה לו כמעט בוודאות. הוא מכיר בעורך בתאום ובהתייעצות משותפת. הוא טען שראשי האירגונים האש"ף היכולים להשתתף בישיבות המועצה המנהלת את איפא"ק, אינם עושים זאת (כינה השתתפותם כעלובה), וקרא להם לפנות אליו או אל דינוח, שנבח גם הוא בדינוח, כל אימת שיש להם טענה, בקשה או משאלה.

נציג הפדרציה הציונית האמריקאית טען שנציגי שני הצדדים מגלים ארובנטיות והאשים בכך בעיקר את איפא"ק. אלכנף מה-A.J. Committee אמר שיעילותו של איפא"ק כמכשיר לחישובים ידועה ואין עוררין על כך, אך יש צורך בהתייעצויות שוטפות, וקודמו של לני באיפא"ק, ברב אשר, לא נענה לאתגר בנקודה זו.

גם אדזד מילר שנשא נאום נרגש על פעילותו במסגרת איפא"ק, תמך ברעיון ההתייעצויות המשותפות. הנרי ציגמן מה-A.J. Congress טען כקודמו ש"הניו-יורק טיימס" אינו הבמה המתאימה לליבונו הבעיה. הוא רואה את הבעיה כסטרוקטורלית ואיננה קשורה

2/...

תפוצה:	36	למה 2	יהוד 3	אנש 1	א/אנש 1	ביין אלפא 2	אלכ 1
--------	----	-------	--------	-------	---------	-------------	-------

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: α
סוג:		כתוב: β
תאריך וזמן חבור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסוד:		פאת:
נ' 59	410	

לידיעתם או אי ידיעתם את מספר הטלפון של אד לוי. ג'ו סטר נטין מקה"ל הודה שחלק מהבעיה נובע מהקושי של אירגונים אחרים לעכל את הצלחתו של איפא"ק. אל לאיפא"ק ולראשו לצפות לקריאה טלפונית שלהם. לדעתו מועדון הנשיאים הוא פורום מתאים לליבוץ הבעיות.

סימור רייך טען שהכשלון הוא כשלון קבוצתי להציג בפני הקהילה היהודית חזות אחידה. הוא הצביע גם על הסכנה והנזק שבתכנית "60 דקות".

מלקולס חונלייך, מנכ"ל מועדון הנשיאים, מסר כי כבר סוכס על הצעות מעשות בכיוון של פתרון חבעיות, ואחת מהן היא מפגש קבוע בין ראשי האירגונים נבחרתתפוד שגרייך ישראל, כשהראשונה ביניהן נקבעה ל-8.11.8.

תום דייך אמר שהוא מוכן להתייעצויות הקבועות. הוא עמד בהרחבה על הנזק שנגרם מהפדרסומים בנושא והצביע על שתי דוגמאות. אחת קשורה להופעתו של קרוניל בפני פורום של אירגונים יהודיים כשיקאגו, כאשר נשאל כיצד הוא יודע מה היא התמיכה "הנכונה" בישראל, לאור הכתבה ב"ניו-יורק טיימס". השנייה היתה שוחת טלפון שקיבל מסנטור אינדיה, בעקבות הטאמר שבו אמר הסנטור כי אויבי ישראל היו שמחים לו הם היו מצליחים להביא לנזק שנגרם. אינדיה הוסיף שיש הרבה "תומכים רכים" ואלו יקבלו עידוד ואפשרות לומר שאינם יודעים במי לתמוך.

דייך סיכם דבריו באומרו שיש הרבה איבה ב"שטח" ופגיעות רבה, וכי איפא"ק מוכן לעבוד יחז כדי להתגבר על אלה.

את הדיון כולו סיכם בצורה נרגשת מוויס איברס, באומרו שאתמול נפגש עם השגריר הסובייטי. הלה ביקש ממנו שהקהילה היהודית תפעל לביטול תיקוני סטיבנסון וג'קסון, ותפעל למתן זכויות לברה"מ במסגרת ה-MFN. השגריר הסובייטי, הוסיף איברס, עושה זאת בוודאי מתוך הנחה שהקהילה היהודית יכולה לגייס 75 סנטורים לצורך זה.

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3
סוג:		מס' תיק: 5
תאריך וזמן תעבור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפס' ד:		פאת:
נ 29	410	

הקהילה היהודית עברה כמה וכמה מבחנים קשים בשנים האחרונות בדמות ההתנגדות אז להפצת חכור העראקי, מלחמת של"ג, סברה ושתיקה, ועכשיו הארועים בשטחים. היא עברה אותם בלא שיתגלעון חילוקי דעות ובלדי שהם יעוררו אנטישמיות, כי נשמרה אחדותה כלפי פנים וכלפי חוץ; אך אסור לשכוח שמדובר בתופעה, הידג האנטישמיות, שניתן לעוררה בקלות.

איפא"ק אינו התגלמות הרעה. הוא אירגון שבסיסו המוסרי הוא התיקון הראשון לחוקה האמריקאית. זה אירגון שזכה להערכת הקונגרס על יכולתו המקצועית לטפל בנושאים סבוכים בנושא הטילים, למשל. לו עצמו לא היו מעולם בעיות עם איפא"ק או אנשיו. "אנו דנים כאן על עתיד ילדינו", סיים איברס בנתנו המיכה מלאה כמובן בהצעת הוולייין.

אייב פוקסמן מה-ADL קרא את ההודעה המצ"ב.

בשולי הדיון היה גם נסיון לצאת במודעה משותפת, אך לא סוכס דבר.

הערכה

דיון היה מועיל מבחינה זו שהוא נתן אפשרות לאירגונים השונים להביע את טרונותיהם כלפי איפא"ק והארוגנטיות שנקטו כמה ממנהיגיו כלפי מנהיגי אירגונים אחרים על-פי דברי האחרונים. מתוך הדין ניתן היה לקבל את הרושט שטגט האירגונים האחרים היתה להחזיר את איפא"ק לפרופורציות הנכונות, ומשום כך היה האיוס המוסרוה של הקמת מנגנון מתחרה, ההתייעצויות חמשותפות יקהו כמובן את חוד המריבה, אך ספק אם יש בהן פתרון לבעייה המהותית הנוגעת לאופי השונה של פעילויות האירגונים ואיפא"ק או לנסיון של איפא"ק ליצור לעצמו בסיס תמיכה פיננסי ואחר בתוך הקהילה היהודית, תוך שהוא יוצר חרדה בקרב חלק מהאירגונים לגבי משמעויות נסיון זה לעצם קיומם ויכולתם לתפקד במישור ה-grass roots.

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	זק:	4
סוג:		מתוק:	5
תאריך וזמן תכנון:		אל:	
כס' פברוק:		דצ:	
הפסד:		פאת:	
נני 59	410		

מתוך הישיבה חבוקר ניתן היה משוט כך להטיק שבשל גורמים חיצוניים, שביניהם אין קשר בהכרח ("60 דקות" מחד ומתקפה הסברתית של אש"ף, מאידך הבחירות כאן - הושגה הסקת אש אך לא שלום מקיף ובר-קימא. בשל רגישות הדיון ורצון המשתתפים שלא להמשיך ו"לכבס כביסתם" נפומבי, אנא עזרו בכיבוד רצונם.

1 8311
ערך

תפוצה:

ANTI-DEFAMATION LEAGUE
OF B'NAI B'RITH
823 United Nations Plaza
New York, N.Y. 10017

5/5

MEMORANDUM

To: Regional Directors
From: Lynne Ianniello
Date: October 18, 1988
Subject: AIPAC Story

JJ 410
59

ADL, AJ Committee and AJ Congress have just issued the following statement in response to the front page N.Y. Times story today.

The implications of the New York Times story of October 18th that the American Jewish Committee and American Jewish Congress and the Anti-Defamation League of B'nai B'rith are contemplating the establishment of a lobbying operation in Washington that would operate independently of AIPAC is entirely incorrect.

Our three organizations, each of which has had offices in Washington for many years, are founding members of AIPAC, have been fully supportive of its work, and will continue to support it.

The new procedures we have established in Washington are intended to improve coordination between our agencies and AIPAC in developing policy so that AIPAC's implimentation of policies will be consistent with the consensus of American Jewish organizational life. The purpose of this improved coordination is to enhance AIPAC's effectiveness, not to provide an alternative to it. We expect AIPAC to participate fully in that coordinating process.

מחלקת הקשר | ניו - יורק | דחיתות: בחול

מחורג: 5	טופס מברק	בהור
אלו: מנהל מצפ"א, לשכת השר, לשכת ראה"מ	סוג כטחוני: שאור	
דעו: השגריר וושינגטון, ערן-הציר, ביין-נאו"מ	תח"ז: 201700	
מאת: סגן הקונסול הכללי	כר: 0 0696	
89 - 88		

ועידת הנשיאים - לשלנו 577.

1. הבוקר קויימה הישיבה בראשות מוריס אברס בהשתתפות נציגי כל הארגונים היהודיים הארציים, נשיא ומנכ"ל איזפאק.
  2. מוריס אברס החל את הדיון בנושא אש"ף, המועצה הפלסטינאית וממשלה גולה/ מדינה עצמאית. עודד ערן התמקד על האמנה הפלסטינאית והיוחה תחמושת חזקה בידנו. הפנה תשומת לב המשתתפים לנאום שולץ, בו הבהיר עמדת ארה"ב לגבי הצהרה חד צדדית של אש"ף לכינונה של מדינה פלסטינאית.
- השגריר ביין דיבר על יחסי יודן-אש"ף והזהיר חמשתתפים שלא ליפול כמלכודת המשוואה ישראל-הפלסטינאית. הבעיה הפלסטינאית אינה ליבו של הסכסוך היא רק אחת הבעיות. הח"מ הפנה תשומת לב המשתתפים כי ישנם שתי חוות דעת משפטיות בנושא ממשלה גולה האחת של פרופ' יהודה בלוס והשניה של פרופ' יורם דינשטיין. (למצפ"א נעריך אס תכריקו חוות הדעת באנגלית. ראו חוזר קולט אביטל מה-17 באוגוסט). לאחר דיון מוריס אברס סיכם כי יש להמחין להחלטות המועצה הפלסטינאית ועד אשר יתקבלו החלטותיה ועידת הנשיאים לא תוציא הצהרה בנושא. מאידך, אמר לנציגי הארגונים כי יש להיערך להתקפה הקשורתית ולהיות מוכנים להיפגש עם אישים מהמימסד האמריקאי. כאשר לקיקור ערפאת בארה"ב אמר כי הוא ומלקולם הונליין נפגשו עם סופר שהבהיר כי אינו חומך כמתן ויזה לערמאת לוו שנגטון, במיוחד אחרי שמשרד

.../2

ס"ה יתד 2
 א"ל 3
 א"ל 1
 א"ל 1
 א"ל 2
 א"ל 1
 א"ל 1

696/89 $\frac{2}{5}$ (2)

דף: 2	מחלקת הקשר	ניו - יורק	דחיפות:
מחור:	טופס מברק		סוג בטחוני:

אש"ף נסגר, מוריס גט החיחס לפגישתם עם נשיא עצרת האו"ם ובקשתם שימנעו ממנו לשאת את נאומו כשהוא חמוש.

3. מוריס אברט החל את הדיון בכחבה שפורסמה בניו-יורק טיימס ובהשלכותיה

השליליות. הקריא את ההודעה שהוציא לעתונות (צורפה למברקי 577).

א. נשיא אייפאק אמר כי אנחנו חייבים להיראות "מאוחדים" בכל הקשור

לישראל. אין זאת אומרת שלא צריכים להיות הבדלים. פנה לשלוש

הארגונים (AJC, ADI, AJCONG) ואמר שהוא דוגל בשיתוף פעולה,

בהתייעצויות ובחאום הדוק. זימן אותם לדיונים של אייפאק בווינגטון

ואמר "אנו זקוקים לכס לדעתכם לבקורחכס גט בין מושב למושב". הביע

נכונות להיפגש גט בניו-יורק. העביר ביקורת על שפיכת הנושא לתקשורת.

הביע תקווה שלא תהיה גלישה של הדיון בוועידת הנשיאים לעתונות.

ב. נציגי שלושת הארגונים התבטאו כדלהלן:

- טד אלנוף/AJC: כאשר המכתב נוסח איך לא העלה על הדעת

שיראו תכנו בעמוד הראשון של הניו-יורק טיימס. אין ספק כי אייפאק

הוא מכשיר יעיל אך מה שאנו רוצים זה חילופי דיעות והגברת שיתוף

הפעולה עמו. הביע תקווה גם בשם שני הארגונים החתומים על המכתב

שאכן נגיע לסיכום ממשי ומהותי כתוצאה מכך.

696/89 $\frac{3}{5}$ -3-

דף: 3	מחלקת הקשר	ניו - יורק	דחיפות:
מחור: 5	טופס מברק		100ג בטחוני:

- הנרי זיגמן/AJCON: אמר כי ההדלפה לא באה משלוש הארגונים ואם אייפאק יודע מה הוא המקור שיאמר זאת. במשך חמש שנים אנו מנסים להתגבר על הבעיות הסטוקטורליות. מה שנשיא אייפאק מציע לנו בדבריו אינו פותר את הבעיה. נשיא הארגון רוברט ליפטון אמר כי הטיפול במשרדי אש"ף בושינגטון ובניו-יורק היה כושל. החללנו ב"VICTORY וסיימנו ב"DEFEAT". השאלה שלפנינו אינה מי הדליף את המכתב אלא מי הגוף המוסמך לקבל החלטות, אייפאק או ועידת הנשיאים ומה קורה כאשר החלטות הן סותרות.

- אייב פוקסמן/ADL: מקריא את ההודעה שנוסחה ע"י שלוש הארגונים היהודיים ואומר כי מטרת שיגור המכתב הייתה לחביא ל"ייעול אייפאק". מצייך כי הניו-יורק טימס אינו ה"אוריס וחומים" של הקהילה היהודית האמריקאית.

ג. לאחר שנציגי שלוש הארגונים היהודיים התבטאו ביקש אחד החברים הבהרה לגבי מכתב שלוש הארגונים היהודיים, האם הם מקימים ועדה פוליטית נפרדת לענייני ישראל בושינגטון שאכן חיצגס לפני הממשל ולפני הקונגרס. אירווינג סילברמן, מנכ"ל AJCOMMITTE, הבהיר כי אם אכן לא יהיו סיכומים משביעי רצון עם אייפאק הוא אינו מוציא זאת מכלל אפשרות, אך הדגיש כי אין לראות בדבריו איום.

696/89 4/5

-4-

מחלקת הקשר	ניו יורק	דף: 4
טופס	מברק	מחור: 5

(ג) להלן מהחכטאוויות נציגים נוספים:

- נשיא AZF: אמר כי הפרסום מזיק. האשים גם את אייפאק וגם את שלושת הארגונים היהודיים ב"ארוגנטיות". האיץ להימנע מעימות. יש חזיתות אחרות שיש להתמקד בהן. נציגות ארגוני הנשים אמרה כי אייפאק לא הפעילה אותם. יש למצוא דרך להפעיל את כל הכוחות והלפסיק תחרויות.
- הרב מילר, המשמש כסגן נשיא אייפאק ונשיא ועידת הנשיאים לשעבר, גינה את הדלפת המכתב ופרסומו. דחה את השימוש בטרמינולוגיה לא מקובלת (ארוגנטיות), יש להשתמש בכל הכוחות העומדים לרשותנו ואם יש חילוקי דיעות הם צריכים להיות פנימיים. אייפאק הוא חזק משום שהארגונים היהודיים והקהילה היהודית האמריקאית עומדת מאחוריו.
- ג'וזף סטרנסטיין/נשיא JNF: אייפאק הוא היצירה של הארגונים היהודיים. ועידת הנשיאים היא הגוף העליון ולא אייפאק.
- סימור רייך/נשיא בני ברית: מה שהביך את הקהילה היהודית אינם השאלות המהותיות המעסיקות אותנו אלא העובדה שאייפאק הוחקף. אייפאק הוא חבר ועידת הנשיאים. הויון הזה חייב להיות OFF THE RECORD.
- רבי סטלפר/איגוד האורתודוכסים: למרות שהפרסום לא היה מכוון נגדם נזק רב ויש צורך בהכחרה ששלושת הארגונים היהודיים אינם יוצרים גוף מתחרה לאייפאק.

696/89

5/5
-5-5

דף: 5 מתוך: 5 | מחלקת הקשר - ניו יורק - טופס מברק |

- מלקולם הונליין: אמר כי כולנו אחראים למצב שהגענו אליו ומה שעשינו היום זו פעולה בריאה. מאיץ לקיים החיידעצויות חודשיות קבועות עם אייפאק.

- חוס דייאן/מנכ"ל אייפאק: אמר כי קיים החיידעצויות קבועות עם מלקולם הונליין ועם מוריס אברס. אי אפשר לקיים פגישות עם כל ארגון וארגון. זרם הטלפונים והחמיכה מרבים מהקהילה היהודית - האמריקאית לא פסק, הנזק שנגרם הוא רב, המחיש זאת בהחייחוסו להופעת קוויל בפני מנחיגים יהודים בשיקגו ובשיחה טלפונית שהייתה לו עם סנאטור אינווי שנדהס לקרוא את הכתבה. הסנטור אמר כי זה מה שאויבי ישראל רוצים והביע תקווה כי בדיון הבוקר חושג הכנה. חוס הדגיש כי אייפאק אינו FOREIGN AGENCY אלא ארגון אמריקאי פרו-ישראלי. למדתי הרבה היום ואני מקווה שנמשיך לעבוד בשיתוף פעולה!

4. את הדיון סיכם מוריס אברס, דיבר על כוחה של היהדות האמריקאית, על הצורך בהיותה מאוחדת. שיבחה את אייפאק והתמחותו בנושאים המהותיים השונים. אמר כי קיים שיתוף פעולה הדוק בינו לבין אייפאק. תמך בהצעה לקיים החיידעצויות חודשיות במסגרת ועידת הנשיאים בהשתתפות נציגי אייפאק.

ג.י. טינת כסאביה רפובליקית "60 דקות" איתן
ב"מ כאסן א. אייפאק. אסנו להתגב'ק
היין) גאגרי.

מרדכי ידיד

ניצלתי המפגש והפצתי חומר הסברתי על המפלגות לכנסת ומצעייהן. החגובות חיוביות ויבורכו אלו שעסקו בהכנתו.

תאריך: 20.10.88 | השולח: מרדכי ידיד | אישור:

בלתי
רשמי

קשר ושינקאן: אנני
העברתו את קשר ימ.

28

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
111 EAST WACKER DRIVE
CHICAGO, ILLINOIS 60601
PHONE (312) 565-3300

קונסוליה כללית של ישראל
שיקאגו

נר 40

אנני מרצ'טו, ממנה

בני ומתק 14

דעו: ט"ן, אוקיין/אש"נאן - מוסדכי

האגודה מרבי בשיקאגו.

1. אגודת המלכיה מרבי הופיע אמש (10/17) בסעודה השנתית של MIDAMERICA ARAB CHAMBER OF COMMERCE
  2. בדבריה התייחס מרבי אסיגת הסוכנים מאופג'נסאן, סיאם מלחמת איתן-צ'יטוק, מלחמת המפרץ והמלכיה של אוקיין ואלחוקה של ארה"ב במהדורים המדיניים שלה.
  3. בהתייחסו לסכסוך הישראלי-ערבי הכריז מרבי כי המדינה היגד של הצדדים (המלכיה המלחמתית), נאמרו שז"מ יסודיים לשלום ארצה בינא"ם בהם הם מרמזים איום אחר ורעהו. מרבי מצר בתאולו אל כמה מצוקה הדדית עלויהם דובר שאלו ק - WASHINGTON INST. FOR NEAR EAST POLICY
- וקדם הצורך להכנת הצדדים בתכונת קואליציה של ישראל בקבוצה דני המנהיגה, הכנה בסכיון האקטיביזם של הפלסטינאים ובכלל זה לכותם PARTICIPATION IN AND CONTROL OVER POLITICAL & ECONOMIC DECISIONS THAT AFFECT THEIR LIVES
- שיאור ישראל בין הצדדים (כולל פלסטינאים) כאמצעי הוצרי המפנין הסכסוך.

פוקי

ישראל ISRAEL

מח 2
הת 3
מח 1
גא 1
היי 1
גב 1
מח 4
מח 4
מח 4
מח 1
מח 1
מח 1
מח 1

2/14

ADDRESS OF
AMBASSADOR RICHARD W. MURPHY
ASSISTANT SECRETARY OF STATE
NEAR EASTERN AND SOUTH ASIAN AFFAIRS
READ BEFORE THE
MID-AMERICA ARAB CHAMBER OF COMMERCE
CHICAGO, ILLINOIS
OCTOBER 17, 1988

Master of Cermonies: Dr. M. Cherif Bassouni, President, Mid-
America Arab Chamber of Commerce

Speech Delivered by: Mr. J. S. Patterson, President, U.S.-
Arab Chamber of Commerce (Pacific)

IT IS A PLEASURE TO APPEAR BEFORE YOU TODAY TO DISCUSS U.S. -ARAB
RELATIONS AND THE MIDDLE EAST PEACE PROCESS. THE MID-AMERICA
ARAB CHAMBER OF COMMERCE, WITH YOUR MANY AND VARIED BUSINESS
CONNECTIONS IN THAT REGION, EMBODIES MANY OF THE CLOSE TIES
BETWEEN THE UNITED STATES AND THE ARAB WORLD. THEY ARE TIES
FOUNDED ON MUTUAL RESPECT AND GROUNDED IN HISTORY, AND THEY ARE
TIES THAT HAVE LED TO CLOSE CONSULTATION AND COOPERATION WITH
VIRTUALLY ALL THE ARAB STATES.

ECONOMIC AND COMMERCIAL TIES UNDERPIN THE HISTORY OF U.S. -ARAB
RELATIONS. OUR INDUSTRY HAS PARTICIPATED FOR DECADES IN THE
SEARCH FOR AND DEVELOPMENT OF OIL AND GAS RESOURCES IN THE MIDDLE
EAST. MIDDLE EAST PRODUCTION REMAINS OF CRITICAL IMPORTANCE TO
OUR ALLIES IN WESTERN EUROPE AND JAPAN, AS WELL

3/14

-2-

AS TO OUR OWN ENERGY RESERVES TODAY AND FOR THE YEARS AHEAD. OUR ECONOMIC COOPERATION EXTENDS TO OTHER AREAS AS WELL. U.S. EXPORTS OF AGRICULTURAL PRODUCTS AND HIGH TECHNOLOGY, ENGINEERING, CONSULTING AND FINANCIAL SERVICES ARE EXPANDING, AND WE ARE OPTIMISTIC ABOUT THEIR FUTURE GROWTH.

OUR POLITICAL TIES IN THE ARAB WORLD ARE OF GREAT IMPORTANCE. THE UNITED STATES HAS LONG PURSUED AN ACTIVE DIPLOMATIC ROLE IN THE REGION, INCLUDING BILATERAL RELATIONS, MULTILATERAL EFFORTS AND THE MEDIATION OF REGIONAL DISPUTES.

ONE THING REMAINS CONSTANT: THE NEED FOR SERIOUS AND SUSTAINED EFFORTS IN SEARCH OF CONFLICT RESOLUTION. WHEN SUCH EFFORTS ARE ENGAGED, WE HAVE SEEN PROGRESS CAN BE MADE.

IN THE LAST TWELVE MONTHS THE SETTLEMENT PROCESS HAS MOVED FORWARD IN SEVERAL REGIONAL CONFLICTS THAT ONCE SEEMED INTRACTABLE. THE PARTIES ABANDONED THE BATTLEFIELD WHEN THEY ASSESSED THE COSTS OF CONTINUED WARFARE WERE GREATER THAN THE TRANSITORY RISKS OF MOVING TOWARD A PEACEFUL RESOLUTION.

IN AFGHANISTAN THE SOVIETS HAVE COMPLETED THE WITHDRAWAL OF ONE-HALF OF THEIR FORCES OF OCCUPATION, AND WE EXPECT THEM TO PULL OUT COMPLETELY BY MID-FEBRUARY. THE SOVIET WITHDRAWAL FROM AFGHANISTAN IS A TANGIBLE RESULT OF PRESIDENT REAGAN'S

4/14

-3-

COMMITMENT TO SUPPORT FREEDOM FIGHTERS WHILE SEEKING A POLITICAL SOLUTION BASED ON SELF-DETERMINATION FOR THE AFGHAN PEOPLE. IT ALSO REFLECTS A NEW SOVIET RECOGNITION THAT SUCH REGIONAL CONFLICTS POSE A SEVERE CHALLENGE TO GOOD U.S.-SOVIET BILATERAL RELATIONS. MOST IMPORTANTLY, THE SOVIET WITHDRAWAL IS A TRIBUTE TO THE AFGHAN PEOPLE IN STANDING UP TO SOVIET AGGRESSION. THE U.S., PAKISTAN AND SAUDI ARABIA GAVE MAJOR SUPPORT TO THE RESISTANCE. BUT WITHOUT THEIR DETERMINATION TO RID THEIR COUNTRY OF THE OCCUPIERS, OUTSIDE ASSISTANCE WOULD HAVE BEEN TO NO AVAIL.

MANY OF OUR OTHER ARAB FRIENDS SHARED OUR POSITION. THEY ACTIVELY OPPOSED THE SOVIET INVASION AND OCCUPATION OF AFGHANISTAN IN THEIR DIPLOMACY AND TANGIBLY SUPPORTED THE EFFORTS OF THE MUJAHIDEEN. NOW, AS SOVIET FORCES WITHDRAW, THE PEOPLE OF AFGHANISTAN CONFRONT THE HEAVY TASK OF NATIONAL RECONCILIATION AND RECONSTRUCTION. IN THAT EFFORT, TOO, WE AND SEVERAL ARAB GOVERNMENTS HAVE PLEDGED GENEROUS AND USEFUL CONTRIBUTIONS. IT IS CLEAR THAT STRENGTH, COMBINED WITH DIPLOMACY, SUCCEEDED IN BRINGING ABOUT A SOVIET DECISION TO QUIT AFGHANISTAN.

AFTER EIGHT-YEARS IN THE GULF WAR, IRAN AND IRAQ HAVE FINALLY SUSPENDED THE BLOODIEST FIGHTING SINCE WORLD WAR II. THIS WAS A PARTICULARLY INHUMAN WAR, IN WHICH THE BELLIGERENTS EMPLOYED

5/14

-4 -

TACTICS SUCH AS MISSILE ATTACKS ON CITIES, MASS HUMAN-WAVE ASSAULTS AND THE OUTRAGEOUS, REPEATED USE OF CHEMICAL WEAPONS. THE COSTS OF THE WAR HAVE BEEN STAGGERING IN HUMAN TERMS, WITH OVER A MILLION CASUALTIES, AS WELL AS BILLIONS OF DOLLARS IN WEAPONRY AND DESTROYED INFRASTRUCTURE. THE WAR GUTTED THE YOUTH OF BOTH COUNTRIES IN A STRUGGLE NEITHER SIDE REALLY WON. THERE HAS BEEN NO VICTOR, NO VANQUISHED, ONLY VICTIMS.

IRAN AND IRAQ MUST SUSTAIN THEIR EFFORTS TO ACHIEVE A JUST AND DURABLE PEACE. BOTH NATIONS MUST ALSO REGAIN THEIR PROPER WEIGHT IN THE REGIONAL AND GLOBAL COMMUNITY OF NATIONS.

U.S. POLICY IN THE GULF HAS BEEN CLEAR: WE SOUGHT ACTIVELY THE ACCEPTANCE AND IMPLEMENTATION OF UN SECURITY COUNCIL RESOLUTION 598 BY BOTH IRAN AND IRAQ, AND WE HAVE PURSUED STEADILY THE PROTECTION OF OUR VITAL NATIONAL INTERESTS IN THE REGION. THIS POLICY PROVED SUCCESSFUL. OUR NAVAL PRESENCE IN THE GULF UNQUESTIONABLY CONTRIBUTED TO THE DECISION BY IRAN TO ENTER INTO NEGOTIATIONS TO END THE CONFLICT. THE ESCORT REGIME FOR KUWAITI TANKERS FLYING THE AMERICAN FLAG UNDERSCORED OUR COMMITMENT TO SUPPORT OUR FRIENDS AND U.S. SUPPORT FOR THE PRINCIPLE OF FREEDOM OF NAVIGATION AND THE FREE FLOW OF OIL IN THE GULF. OUR PRESENCE IN THE GULF AND THE CONSISTENCY OF OUR IMPLEMENTATION OF POLICY HAVE AMPLY DEMONSTRATED THAT WE VALUE OUR RELATIONS IN THE REGION, AND THAT WE HAVE NO INTENTION OF

6/14

-5-

WITHDRAWING FROM AN AREA OF MAJOR STRATEGIC INTEREST TO THE UNITED STATES.

IN THE IRAN-IRAQ WAR, OUR FRIENDS IN THE ARAB WORLD HAVE ALSO PLAYED A CRITICAL ROLE IN SUPPORTING THE CAUSE OF PEACE AND URGING CONCILIATION ON BOTH SIDES. OUR CLOSE COOPERATION HAS EXPANDED AND DEEPENED DURING THE PAST YEAR, AND I FEEL CONFIDENT IN PREDICTING EVEN STRONGER TIES IN THE FUTURE.

IN THE WESTERN SAHARA, MOROCCO AND THE POLISARIO GUERRILLAS HAVE RECOGNIZED THAT THE COSTS OF PROLONGING A TWELVE-YEAR STRUGGLE OUTWEIGH THE RISKS EACH MAY FACE IN NEGOTIATING PEACE. THE UNITED NATIONS SECRETARY GENERAL HAS BEEN WORKING ASSIDUOUSLY TO ACHIEVE A SOLUTION BASED ON A REFERENDUM ACCEPTABLE TO BOTH SIDES. MOROCCO AND THE POLISARIO STILL HAVE A LONG WAY TO GO TO REACH A POLITICAL SOLUTION. VISION, COURAGE AND SUPPORT FOR THE UNITED NATIONS' EFFORTS ARE REQUIRED TO MEDIATE AN END TO THIS CONFLICT.

IN SEVERAL OTHER INSTANCES, HOWEVER, THE GOAL OF GREATER STABILITY IN THE MIDDLE EAST REMAINS DISTANT. URGENT ACTION IS REQUIRED TO STEM THE PROLIFERATION OF BALLISTIC MISSILES AND THE PRODUCTION AND USE OF CHEMICAL WEAPONS. THE UNITED STATES HAS URGED COUNTRIES IN THE REGION TO FOREGO THE DEPLOYMENT OF THESE WEAPONS, BUT MUCH MORE WORK REMAINS TO BE DONE. COUNTRIES AT ODDS WITH THEIR NEIGHBORS MUST BE CONVINCED TO

7/14

-6-

MAKE THE DIFFICULT DECISIONS THAT LEAD TO PEACE, IF THE RISKS
POSED BY THESE WEAPONS ARE TO BE MINIMIZED.

ALTHOUGH COOPERATION AMONG NATIONS TO ELIMINATE THE SCOURGE OF
INTERNATIONAL AND REGIONAL TERRORISM IS EXPANDING, HERE AGAIN A
SOLUTION HAS PROVEN ELUSIVE. TWO WEEKS AGO WE WELCOMED THE
RELEASE OF ONE HOSTAGE HELD IN LEBANON FOR TWENTY MONTHS. HIS
FREEDOM REMINDS US, HOWEVER, OF THE MANY INNOCENT PEOPLE WHO
ARE STILL HELD IN CAPTIVITY AS PAWNS IN A CRIMINAL AND INHUMAN
GAME.

LEBANON ITSELF FACES AN OMINOUS THREAT TO ITS CONTINUED
EXISTENCE AS A UNIFIED AND INDEPENDENT NATION. IN THE ABSENCE
OF A PRESIDENTIAL ELECTION, THE SITUATION IS HIGHLY UNSTABLE.
THE LEBANESE MUST ELECT A PRESIDENT BOTH AS A SYMBOL AND AS AN
ADVOCATE OF UNITY AND CONSTITUTIONAL REFORM. THE TASK WILL NOT
BE EASY. THIRTEEN YEARS OF CIVIL WAR HAVE CAUSED GREAT
SUFFERING AND DEPRIVATION, BRINGING IN THEIR WAKE THE
DISINTEGRATION OF TRADITIONAL POLITICAL STRUCTURES. POWER
SHARING, DECONFESSIONALIZATION, AND SECURITY MUST BE ADDRESSED
URGENTLY UPON THE ELECTION OF A NEW PRESIDENT.

THE UNITED STATES MAINTAINS A DIALOGUE WITH AS MANY PARTIES IN
LEBANON AS SECURITY CONSIDERATIONS WILL ALLOW. WE ARE PREPARED
TO HELP RESTORE CONSTITUTIONALITY; WE SUPPORT NATIONAL

8/14

-7-

RECONCILIATION AND REFORM. BUT WE CANNOT AND WILL NOT DICTATE THE TERMS OF REFORM OR THE PERSONALITY OF LEBANON'S LEADERSHIP. THE LEBANESE PEOPLE URGENTLY MUST WORK ON THESE QUESTIONS, LEST OUTSIDERS FROM VARIOUS COUNTRIES AND GROUPS SEEK TO FILL THE VACUUM AND IMPOSE THEIR OWN SOLUTIONS. THE LEBANESE STILL HAVE THE OPPORTUNITY TO CHOOSE A PRESIDENT THEMSELVES AND BEGIN THE PROCESS OF POLITICAL REFORM. LEBANON'S LEADERS MUST BREAK WITH OUTDATED ATTITUDES AND WAYS OF DOING BUSINESS. LEBANON'S FACTIONS MUST ACHIEVE CONSENSUS BEFORE THE OPPORTUNITY FOR RECONCILIATION AND THE PRESERVATION OF LEBANON'S INTEGRITY IS LOST.

NOWHERE IS THE NEED TO BREAK WITH OUTDATED IDEAS MORE PRESSING THAN IN THE ARAB-ISRAELI CONFLICT. THE MOMENT HAS ARRIVED FOR BOTH SIDES TO MAKE HARD DECISIONS BASED UPON A DISPASSIONATE LOOK AT REALITY. BUT ONLY THE PARTIES IN QUESTION -- ISRAELIS, PALESTINIANS, THE ARAB WORLD -- CAN DECIDE WHETHER OR NOT TO TAKE ADVANTAGE OF THIS MOMENT.

THE PALESTINIAN UPRISING ON THE WEST BANK AND IN GAZA, NOW IN ITS ELEVENTH MONTH, IS THE LATEST AND MOST DIRECT REMINDER THAT A COMPREHENSIVE SETTLEMENT REQUIRES PEACE BETWEEN ISRAELIS AND PALESTINIANS. IT ALSO REINFORCES HOW DANGEROUS IS THE STATUS QUO.

9/14

-8-

THE ARAB-ISRAELI CONFLICT IS NOT STATIC. BUT THERE ARE SOME ENDURING REALITIES WHICH MUST BE ADDRESSED AS THE FIRST STEP TOWARDS PEACE. TO RECOGNIZE THESE REALITIES WOULD MARK A BREAK WITH THE CONCEPTIONS OF THE PAST AND POINT TO A METHOD FOR RESOLVING THE CONFLICT.

WHAT ARE THE ENDURING REALITIES, THE OBJECTIVE CRITERIA, THAT BOTH SIDES MUST ADDRESS? ISRAELIS, PALESTINIANS AND THEIR ARAB NEIGHBORS MUST INDICATE A WILLINGNESS TO DEAL WITH EACH OTHER, AND TO AGREE TO NEGOTIATE REAL PEACE WITH EACH OTHER. THEY MUST ADHERE TO INTERNATIONALLY ACCEPTED NORMS AND PRINCIPLES. THEY MUST FORSWEAR VIOLENT MEANS TO ACHIEVE POLITICAL ENDS.

REAL PEACE IS MORE THAN A "NO WAR" SITUATION. IT MUST PROVIDE FOR THE ACCEPTANCE AND THE LEGITIMATE RIGHTS OF ALL SIDES. AS SECRETARY SHULTZ HAS NOTED, BORDERS MUST BE SECURE AND RECOGNIZED, AND POLITICAL DIFFERENCES BETWEEN NEIGHBORS MUST BE RESOLVED THROUGH COMPROMISE.

WHAT ARE THE REQUIREMENTS OF A SUCCESSFUL PEACE PROCESS?

FIRST, ISRAEL'S LEGITIMACY -- THE ACCEPTANCE OF ITS RIGHT TO EXIST -- MUST BE RECOGNIZED. THIS MEANS RECOGNITION OF ISRAEL'S RIGHT TO SECURE, DEFENSIBLE BORDERS. THERE CAN BE NO LONG-TERM SECURITY WITHOUT LEGITIMACY. THOSE WHO DESIRE A ROLE IN THE PEACE PROCESS MUST UNDERSTAND THAT ISRAEL'S RIGHT TO

PALESTINIANS, SYRIA AND LEBANON -- CAN FEEL SECURE IN NEGOTIATING A FINAL AND MUTUALLY ACCEPTABLE SETTLEMENT. AFTER ALL, IT IS THE PEOPLES OF THE REGION WHO MUST LIVE WITH THE RESULTS.

THE U.S. INITIATIVE STIPULATES FIRST AND FOREMOST THAT ITS OBJECTIVE IS A COMPREHENSIVE PEACE, PROVIDING FOR THE SECURITY OF ALL THE STATES IN THE REGION AND FOR THE LEGITIMATE POLITICAL RIGHTS OF THE PALESTINIANS. UN SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS 242 AND 338 WILL BE THE BASIS FOR NEGOTIATIONS. ALL OF THE PROVISIONS OF 242, INCLUDING THE PRINCIPLE OF EXCHANGING LAND FOR PEACE, WILL APPLY TO EACH NEGOTIATION BETWEEN ISRAEL AND ITS NEIGHBORS.

ISRAEL MUST BE PREPARED TO WITHDRAW, AS RESOLUTION 242 OF 1967 STATES, "FROM TERRITORIES OCCUPIED IN THE RECENT CONFLICT." THE ARABS MUST BE PREPARED TO MAKE PEACEFUL RELATIONS WITH ISRAEL--THE NEW FUNDAMENTAL REALITY IN THE REGION.

DIRECT NEGOTIATIONS ARE INDISPENSABLE IF A DURABLE PEACE IS TO BE ACHIEVED. AN INTERNATIONAL CONFERENCE MAY PROVE NECESSARY TO FACILITATE NEGOTIATIONS. HOWEVER, THE PARTIES TO THE CONFLICT MUST SIT DOWN ACROSS THE TABLE FROM EACH OTHER IN DIRECT NEGOTIATIONS AND HAMMER OUT THE TOUGH DECISIONS EACH WILL HAVE TO LIVE WITH. WHAT BETTER WAY TO TAKE THE MEASURE OF THE OTHER SIDE, ASSESS INTENTIONS, PROBE FOR OPENINGS AND,

11/14

-10-

PALESTINIANS, SYRIA AND LEBANON -- CAN FEEL SECURE IN NEGOTIATING A FINAL AND MUTUALLY ACCEPTABLE SETTLEMENT. AFTER ALL, IT IS THE PEOPLES OF THE REGION WHO MUST LIVE WITH THE RESULTS.

THE U.S. INITIATIVE STIPULATES FIRST AND FOREMOST THAT ITS OBJECTIVE IS A COMPREHENSIVE PEACE, PROVIDING FOR THE SECURITY OF ALL THE STATES IN THE REGION AND FOR THE LEGITIMATE POLITICAL RIGHTS OF THE PALESTINIANS. UN SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS 242 AND 338 WILL BE THE BASIS FOR NEGOTIATIONS. ALL OF THE PROVISIONS OF 242, INCLUDING THE PRINCIPLE OF EXCHANGING LAND FOR PEACE, WILL APPLY TO EACH NEGOTIATION BETWEEN ISRAEL AND ITS NEIGHBORS.

ISRAEL MUST BE PREPARED TO WITHDRAW, AS RESOLUTION 242 OF 1967 STATES, "FROM TERRITORIES OCCUPIED IN THE RECENT CONFLICT." THE ARABS MUST BE PREPARED TO MAKE PEACEFUL RELATIONS WITH ISRAEL--THE NEW FUNDAMENTAL REALITY IN THE REGION.

DIRECT NEGOTIATIONS ARE INDISPENSABLE IF A DURABLE PEACE IS TO BE ACHIEVED. AN INTERNATIONAL CONFERENCE MAY PROVE NECESSARY TO FACILITATE NEGOTIATIONS. HOWEVER, THE PARTIES TO THE CONFLICT MUST SIT DOWN ACROSS THE TABLE FROM EACH OTHER IN DIRECT NEGOTIATIONS AND HAMMER OUT THE TOUGH DECISIONS EACH WILL HAVE TO LIVE WITH. WHAT BETTER WAY TO TAKE THE MEASURE OF THE OTHER SIDE, ASSESS INTENTIONS, PROBE FOR OPENINGS AND,

12/124

-11-

ULTIMATELY, REACH A MUTUAL UNDERSTANDING?

PALESTINIAN PARTICIPATION IS REQUIRED AT EVERY STAGE OF THE NEGOTIATIONS. PALESTINIAN REPRESENTATIVES MUST BE CREDIBLE AND HAVE THE FULL CONFIDENCE OF THE PALESTINIAN PEOPLE. AND THEY MUST APPROVE THE OUTCOME AND BE ABLE TO SELL THE RESULTS TO THE PALESTINIAN PEOPLE.

THE CHALLENGE FOR BOTH SIDES TO FIND COMMON GROUND FOR A SETTLEMENT MAY SEEM DAUNTING, BUT WE KNOW FOR A FACT THAT ARAB-ISRAELI DISPUTES NEED NOT BE INTRACTABLE -- THAT DIRECT NEGOTIATIONS WORK. ONCE THE PARTIES ACCEPT REALITIES, AND USE THE RIGHT MIX OF CREATIVE IDEAS AND POLITICAL WILL, THE PEACE PROCESS CAN ACHIEVE A MEANINGFUL, LASTING SETTLEMENT.

TEN YEARS AGO LAST MONTH, ANWAR SADAT AND MENACHEM BEGIN SIGNED THE HISTORIC CAMP DAVID ACCORDS, PAVING THE WAY TO A COMPREHENSIVE, DURABLE PEACE BETWEEN EGYPT AND ISRAEL. WHO WOULD HAVE THOUGHT IT POSSIBLE, ELEVEN YEARS AGO, THAT EGYPT AND ISRAEL -- TWO SEEMINGLY IMPLACABLE FOES -- WHOSE DISPUTE WAS DEEMED "INTRACTABLE," WOULD BE ABLE TO SETTLE THEIR DIFFERENCES AND SIGN A FORMAL PEACE TREATY ON THE WHITE HOUSE LAWN?

THE PEACE BETWEEN EGYPT AND ISRAEL EXEMPLIFIES THE ABILITY OF

13/14

-12-

STATESMEN AND PEOPLES TO MAKE FUNDAMENTAL CHANGES WHEN AN OPPORTUNITY ARISES FOR PEACEFUL SETTLEMENT. THE PROCESS WAS INITIATED BECAUSE EACH SIDE WAS WILLING TO RECOGNIZE AS LEGITIMATE, AND NEGOTIATE OVER, THE DEMANDS OF THE OTHER. THE TREATY REQUIRED ISRAELI WITHDRAWAL FROM THE SINAI; IT ALSO REQUIRED MUTUAL RECOGNITION, SECURITY PROVISIONS AND, MOST IMPORTANTLY, THE ACCEPTANCE OF REAL PEACE. BOTH SIDES UNDERSTOOD THAT THE COST OF MAINTAINING THE STATUS QUO WAS GREATER THAN THE RISKS OF ACCOMMODATION.

THE TREATY HAS SUFFERED GREAT STRAINS IN THE LAST DECADE, BUT IT ENDURES AND IT HAS WORKED. FURTHER EVIDENCE OF THE SUCCESS OF THE TREATY IS TO BE FOUND IN THE FACT THAT EGYPT, WHICH WAS OSTRACIZED BY MOST OTHER ARAB STATES IN 1979, IS ONCE AGAIN PLAYING A LEADING ROLE IN ARAB AFFAIRS WHILE MAINTAINING ITS RELATIONSHIP WITH ISRAEL.

THIS IS THE REALITY OF 1988. IT IS DIFFERENT FROM THE REALITIES OF 1947 OR 1967; IT IS ALSO DIFFERENT FROM THE REALITY THAT EXISTED FOR EGYPT AND ISRAEL IN 1977. ISRAEL'S EXISTENCE IS A REALITY AND SO IS EGYPT'S PEACEFUL SETTLEMENT WITH ISRAEL. MOST COUNTRIES IN THE ARAB WORLD ACCEPT THIS. ISRAELIS AND ARABS MUST NOW ASK THEMSELVES WHAT RELATIONSHIP THEY CAN EXPECT WITH EACH OTHER WITHOUT A MUTUALLY ACCEPTABLE RESOLUTION OF THE CONFLICT.

14/14

-13-

THE PROCESS OF RECONCILING DECADES OF OPEN HOSTILITY, MUTUAL RECRIMINATIONS, FEARS AND SUSPICIONS WILL BE LONG AND ARDUOUS. THAT IS EVIDENT. ARABS AND ISRAELIS ALIKE WILL HAVE TO MAKE DIFFICULT DECISIONS, ADOPT FUNDAMENTAL CHANGES AND RESTRUCTURE THEIR PERCEPTIONS OF EACH OTHER, IF THEY ARE TO MEET THE EXIGENCIES OF TODAY'S REALITIES. THE UNITED STATES WILL CONTINUE TO WORK WITH THE PARTIES TO URGE THEM TOWARD NEGOTIATIONS LEADING TO A COMPREHENSIVE PEACE. THEY HAVE AN OPPORTUNITY AT HAND. WE HAVE A PLAN TO WORK FROM. THE RISKS OF CONTINUED PROCRASTINATION SHOULD BE APPARENT TO ALL. IT IS TIME TO BEGIN. THE UNITED STATES IS WILLING TO DO ITS PART. WE HOPE ARABS AND ISRAELIS ARE READY TO DO THEIRS.

THANK YOU.

דתיפות: מידר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	דף: 1
סוג: שמור		תוקף: 7
תאריך וזמן חבור: 12:30 18.10.88		אל: לשכת רה"מ לשכת ממרח"מ
פס' פברוק: הפטרד:		לע: מצפ"א
386		את: לשכת השגריר, וושינגטון

חתני פרס נובל

1. ראו-נא פניית חתני פרס נובל העתידיים לצאת בהודעה בנוגע לסכסוך באזורנו, המופנית לרה"מ, ממרח"מ.
2. המצאו במכתב על כוונתם לשגר נציגים של הקבוצה לאזור.
3. עונים תשובת ביניים כמתחייב.

לכה

לשכת שגריר

2 אבסא
 1 איה
 3 רהא
 2 מה

386

2/7

NOBEL LAUREATES FOR MIDEAST PEACE
1625 Massachusetts Ave., N.W.

Suite 402
Washington, D.C. 20036

(202) 232-6907

RECEIVED

OCT 17 1988

AMBASSADOR'S OFFICE

October 14, 1988

H.E. Yitzhak Shamir
Prime Minister
c/o H. E. Moshe Arad
Ambassador
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

Dear Mr. Prime Minister:

We are a group of Nobel Laureates who feel strongly that new efforts are needed to encourage resolution of the Israeli-Palestinian dispute by a negotiated settlement fair to all the parties.

As a first step, we have adopted the enclosed statement which will be released publicly. We invite your response.

Later this fall we may send representatives of our group to the Middle East to inquire into the obstacles to a negotiated settlement. We would welcome your suggestions of significant personalities to meet and of other activities which could be beneficial to our interest. Obviously we are available if there is some way we can be of help in promoting the peace process.

Christian B. Anfinsen
Nobel Laureate (Biochemistry), 1972

Julius Axelrod
Nobel Laureate (Biochemistry), 1970

Hans Bethe
Nobel Laureate (Physics), 1967

Konrad Bloch
Nobel Laureate (Physiology and Medicine), 1964

Val L. Fitch
Nobel Laureate (Physics), 1980

(Names of signers continue on next page)

*

Walter Gilbert
Nobel Laureate (Chemistry), 1980

Sheldon Glashow
Nobel Laureate (Physics), 1979

Robert W. Holley
Nobel Laureate (Medicine and Physiology), 1968

Willis E. Lamb, Jr
Nobel Laureate (Physics), 1955

Daniel Nathans
Nobel Laureate (Biology), 1978

Marshall Nirenberg
Nobel Laureate (Biochemistry), 1968

Linus Pauling
Nobel Laureate (Peace), 1962
Nobel Laureate (Chemistry), 1954

Edward M. Purcell
Nobel Laureate (Physics), 1952

Herbert A. Simon
Nobel Laureate (Economics), 1978

Henry Taube
Nobel Laureate (Chemistry), 1983

James Tobin
Nobel Laureate (Economics), 1981

Charles H. Townes
Nobel Laureate (Physics), 1964

386

3/7

*

386

4/7

October 14, 1988

As Nobel Laureates committed to the pursuit of peace everywhere, we express our deep concern about the continuing tragedy and pain being endured by Israelis and Palestinians.

In response to the obvious necessity to stem the bloodshed and create conditions for long-lasting peace and harmony between the two peoples, we issue an urgent call for negotiations--direct or indirect, bilateral or multilateral.

We believe that negotiation can lead to a settlement which embraces renunciation of terrorism and aggression and the protection of minorities within a self-governed Palestinian homeland with borders drawn to accommodate legitimate Israeli security concerns.

We do not pretend to have solutions for all problems which will arise in negotiations. But we think it is long past time for all the concerned parties to put aside the policies and slogans which have crippled the peace process for so long. All parties must at long last realize that they cannot have peace without compromise and that there will be no chance of peace without negotiation.

Our goal in issuing this appeal is to provide positive reinforcement for the efforts of those in the Middle East and in the wider international community who seek to promote and achieve a peace settlement fair to all the parties.

Christian B. Anfinsen
Julius Axelrod
Hans Bethe
Konrad Bloch
Val L. Fitch
Walter Gilbert
Sheldon Glashow
Robert W. Holley

Willis E. Lamb, Jr.
Daniel Nathans
Marshall Nirenberg
Linus Pauling
Edward M. Purcell
Herbert A. Simon
Henry Taube
James Tobin
Charles H. Townes

1988-10-20

18:39

1

1480126

NOBEL LAUREATES FOR MIDEAST PEACE
1625 Massachusetts Ave., N.W.
Suite 402
Washington, D.C. 20036
--
(202) 232-6907

386

5/7

October 14, 1988

H. E. Shimon Peres
Minister of Foreign Affairs
c/o: H. E. Moshe Arad
Ambassador
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

Dear Mr. Foreign Minister:

We are a group of Nobel Laureates who feel strongly that new efforts are needed to encourage resolution of the Israeli-Palestinian dispute by a negotiated settlement fair to all the parties.

As a first step, we have adopted the enclosed statement which will be released publicly. We invite your response.

Later this fall we may send representatives of our group to the Middle East to inquire into the obstacles to a negotiated settlement. We would welcome your suggestions of significant personalities to meet and of other activities which could be beneficial to our interest. Obviously we are available if in some way we can be of help in promoting the peace process.

Christian B. Anfinsen
Nobel Laureate (Biochemistry), 1972

Julius Axelrod
Nobel Laureate (Biochemistry), 1970

Hans Bethe
Nobel Laureate (Physics), 1967

Konrad Bloch
Nobel Laureate (Physiology and Medicine), 1964

Val L. Fitch
Nobel Laureate (Physics), 1980

(Names of signers continue on next page)

*

Walter Gilbert
Nobel Laureate (Chemistry), 1980

386

Sheldon Glashow
Nobel Laureate (Physics), 1979

Robert W. Holley
Nobel Laureate (Medicine and Physiology), 1968

6/7

Willis E. Lamb, Jr
Nobel Laureate (Physics), 1955

Daniel Nathans
Nobel Laureate (Biology), 1978

Marshall Nirenberg
Nobel Laureate (Biochemistry), 1968

Linus Pauling
Nobel Laureate (Peace), 1962
Nobel Laureate (Chemistry), 1954

Edward M. Purcell
Nobel Laureate (Physics), 1952

Herbert A. Simon
Nobel Laureate (Economics), 1978

Henry Taube
Nobel Laureate (Chemistry), 1983

James Tobin
Nobel Laureate (Economics), 1981

Charles H. Townes
Nobel Laureate (Physics), 1964

✱

386

7/7

October 14, 1988

As Nobel Laureates committed to the pursuit of peace everywhere, we express our deep concern about the continuing tragedy and pain being endured by Israelis and Palestinians.

In response to the obvious necessity to stem the bloodshed and create conditions for long-lasting peace and harmony between the two peoples, we issue an urgent call for negotiations--direct or indirect, bilateral or multilateral.

We believe that negotiation can lead to a settlement which embraces renunciation of terrorism and aggression and the protection of minorities within a self-governed Palestinian homeland with borders drawn to accommodate legitimate Israeli security concerns.

We do not pretend to have solutions for all problems which will arise in negotiations. But we think it is long past time for all the concerned parties to put aside the policies and slogans which have crippled the peace process for so long. All parties must at long last realize that they cannot have peace without compromise and that there will be no chance of peace without negotiation.

Our goal in issuing this appeal is to provide positive reinforcement for the efforts of those in the Middle East and in the wider international community who seek to promote and achieve a peace settlement fair to all the parties.

Christian B. Anfinsen
Julius Axelrod
Hans Bethe
Konrad Bloch
Val L. Fitch
Walter Gilbert
Sheldon Glashow
Robert W. Holley

Willis E. Lamb, Jr.
Daniel Nathans
Marshall Nirenberg
Linus Pauling
Edward M. Purcell
Herbert A. Simon
Henry Taube
James Tobin
Charles H. Townes

END

פילדלפיה	
17	נר
18.10.88	תאריך
דחיפות רגיל	

15

אלו י-ם
מאת: פילדלפיה
בלמס/ רגיל

נר 17 181088 1500 רגיל מפילדלפיה.

אלו מעיית/דובר
לשכת שח"ח
לשכת ראה"מ

דעו מאו"ר / למדן וושינגטון
לעי"מ.

William GRAY - הנדון ביקור תקונגרסמן

ימשלח תקונקורדיי של חנחגת חסדרציה חיחודית של פילדלפיה חזמינח את תקונגרסמן ביל גריי ,
וי"ר ועדת החקציב של תקונגרס לחצטרף לביקורס בארץ בתקוסה 10 -16 בנובמבר 1988.
את הביקור בארץ מתאם זוניק שחם אר לנוכח מעמדו תמיוחד של גריי(גם תתחזיות לגביו מבטיחות)
חשבתי לנכון לעדכנכם כדי שיוכל לחסגש עם ראה"מ ומי"מ ושח"ח.
מאת: קונכ"ל פילדלפיה.

Handwritten notes in Hebrew:

1. גריי
2. רגיל
3. מאו"ר
4. למדן
5. וושינגטון
6. פילדלפיה

דתיפות: מידד	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק 8	דף: _____
סוג: שמר		כתוב: _____
תאריך וזמן חבול: 13:00 18.10.88		אל: מנהל לשכת רה"מ מנהל לשכת ממרה"מ ושה"ח
פס' פרוק: הפסד:		דצ: _____
338		פאת: השגריר, וושינגטון

MAX FISHER

מגיע במטוסו הפרטי ארצה מחר לביקור של מספר ימים.
 מודע ללו"ז הצפוף של רה"מ וממרה"מ אך עם זאת מבקש לפגוש לפגישות קצרות.
 א.נא.

אכ"ב
אלד

ש.ה.ח 2
 ר.ה.ג 3
 ג.ש.ל 1
 ג.צ.ב.א 2

תפוצה: אריו, ציה, אנכז

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12213

תאריך: 19.10.88

נכנס

בלמס

חוזם: 10,12213

אל: המשרד

מ-: שיקגו, נר: 39, תא: 181088, חז: 1500, דח: מ, סג: בל

תח: א גס: מצפא

נד: א

בלמס/מידי

אל מצפ'א

דע ערן וושינגטון

הופעתו של בוש בסקוקי.

1) ס/הנשיא בוש הופיע אמש לפני ציבור יהודי ליד מצבת הזכרון לקורבנות השואה בסקוקי.

2) בבחירת העיתוי והמקום בקשו המארגנים כנראה להפיג את החשש בקרב ציבור הבוחרים היהודי אודות הגילויים על מעורבותם של פעילים אנטישמיים במחנהו של בוש וכן הזדמנות לחזור ולגנות את אקלו שדוקאקיס נמנה על תומכיו, על המערכה הציבורית שניהל בזכותם של הניאו נאצים להפגין בחוצות סקוקי.

3) סערת גשמים עזה שיבשה את כוונת המארגנים וס/הנשיא הכריז למרגלות המצבה במילים כלליות את מחויבותו לקיומה של ישראל ושגשוגה. בטקס הקצרצר שארך כדקה נכחו כמה עשרות יהודים וניצולי שואה.

מה שהחסירו הנאומים מילאו התמונות של ס/הנשיא למרגלות המצבה שהתפרסמו בשני עתוני שיקאגו ובכל תחנות הטלוויזיה המקומית.

בדיפ מועבר נייר עמדה המפרט את עמדותיו של בוש בעניינים יהודים ולמען ישראל שחולק בין באי הארוע בסקוקי.

6406 7 88

מאגזין וילי עמדת בידור על 134447

משרד החוץ-מחלקת הקשר

פוקט.

ח'ו

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצפא, ר/מרכז, ממד

5546 YBB

מארכי 02 וולר ונחת בעים טר 34662

ΕΙΣΘ.

ΠΤ

ΠΣ: ΑΝΘ, ΓΑ, ΔΙΟΣ, ΒΒΙΟΣ, ΕΙΤΙ, ΒΧΜ, ΓΑΒΓΟΣ, ΔΕΥ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

12240

תאריך: 19.10.88

נכנס **
**
**
**

סודי

חוזם: 10,12240

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 345, תא: 181088, חז: 1850, דח: מ, ג: 10

תח: גס: ממד

נד: 8

סודי/מידי

אל: ממד, מזתים, מצפא

מאת: הציר-ע.ערן

להלן משיחה עם פול הייר, סגנו של מרפי.

1. אשפ'.

המדובר עתה על כינוס מלפ' בסוף החודש. להערכתם, יוחלט באופן כללי על הצהרת עצמאות כאשר כל שאר הפרטים כגון ממשלה, התייחסות ל-242, טרור וכו' יושאר לדיון מאוחר יותר, במגמה לעקוף את הבחירות כאן ובישראל. הייר ציין שאשפ' עושה מאמץ כלפי ארהב וכל הצהרה של דובר אמריקאי בנושא 'מתקבלת בברכה' על ידי דובר האירגון.

2. לבנון

הייר בדעה שלא צפויה מתקפה סורית רבתי על המובלעת הנוצרית. לדעתו הסורים מעוניינים בדיאלוג עם ארהב. לאור אי הוודאות בהצלחתה של מתקפה כזו, יעדיפו שלא לסכן פעם נוספת את יוקרתם ולאבד את התועלת שבדיאלוג. אם יחליטו הסורים לפעול כנגד הנוצרים, יעשו זאת קרוב לוודאי על ידי התשה ולכן גם מזג האויר אינו גורם משמעותי, כי יוכלו להשתמש בארטיילריה נייחת להפגזות. יש להניח כמו כן, שישתמשו באחת או יותר מהגרורות בלבנון בטרם יפעילו את כוחותיהם שלהם.

6406 7 88

335907 ער 31/10/88

רחיסוקו בתול לבין סווג כטחונים 2/10	מחלקת הקשר ניו-יורק נתק עופס מברק	תח: 1 תחור: 3
תז"ח 181810	מנהל מצפ"א, לש' השר, לש' דאה"מ	
כר : 00,0577	השגריר וושינגטון	
67-11	סגן הקונסול הכללי	

ארגונים יהודיים ואיפק.

1. בשלנו 548 הכרנו הכתבה שפורסמה בנוון בעמוד הראשי של הניו-יורק טיימס היום 18.10.

2. פרסום הכתבה גרם לכעס בקרב הארגונים היהודיים הארציים. מלקולם הונליין עמו דיברתי אמר לי שבעקבות הכתבה קוימו תחיעצויות עם כל הגופים הנוגעים בדבר. בשלב זה פרסם מוריס אכרס, נשיא ועידת הנשיאים, את ההודעה המצ"כ, ובמקביל הוציאו שלושת הארגונים ("אמריקן ג' ואיש קומייטי", "אמריקן ג' ואיש קונגרס", ו- ADL) את ההודעה המתואמת המצ"כ. מניח שהתגובות יפורסמו כולן או חלקן ב"ניו-יורק טיימס".

3. בנוסף לתגובה המיידית הנ"ל, מלקולם הונליין אמר לי שהוא מכנס את נציגי ועידת הנשיאים לדיון כיום חמישי ה-20 דנא.

מרדכי ידיד

10231
 2
 תיקן
 1
 1
 3
 2

10231
 2

איטור:	טפ השולח:	18 10 88	תאריך:
--------	-----------	----------	--------

OCT-18-88 TUE 16:46 ConferenceOfPresidents

P.02

OCT-18-88 TUE 13:01

P.02

577/67
2/3

Statement by Morris B. Abram, Chairman

"The New York Times report on a letter written to the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC) by three member agencies of the Conference of Presidents does not reflect any diminution of Jewish community support for Israel or any ideological dispute over the love and respect which America's Jews hold for Israel.

"It does reflect differences, which I regard as healthy, over how best to achieve the goal of strengthening ties between Washington and Jerusalem, and how best to win the understanding of the American people of Israel's importance to our country. It is, therefore, a difference over ~~techniques~~ not policy; how to make our efforts more effective, not to change direction.

"Let no one doubt that the American Jewish community stands united in proud and full support of Israel's security, prosperity and peace."

10/18/88

X

NEWS FROM THE Committee

The American Jewish
Committee

Institute of Human Relations
185 East 58 Street
New York, New York 10022
212 751-4000

Morton Yarmon
Director of Public Relations

577/67
3/3

The American Jewish Committee protects the rights and freedoms of Jews the world over; combats bigotry and anti-Semitism and promotes human rights for all; works for the security of Israel and deepened understanding between Americans and Israelis; defends democratic values and seeks their realization in American public policy; and enhances the creative vitality of the Jewish people. Founded in 1906, it is the pioneer human-relations agency in the U.S.

FOR IMMEDIATE RELEASE

NEW YORK, Oct. 18... The following statement was issued today by Ira Silverman, Executive Vice President, American Jewish Committee; Henry Siegman, Executive Director, American Jewish Congress, and Abraham H. Foxman, National Director, Anti-Defamation League of B'nai B'rith, commenting on a front-page news story in this morning's New York Times:

"The implication of the New York Times story of October 18, that the American Jewish Committee, the American Jewish Congress, and the Anti-Defamation League of B'nai B'rith are contemplating the establishment of a lobbying operation in Washington that would operate independently of AIPAC (the American Israel Public Affairs Committee), is entirely incorrect.

"Our three organizations, each of which has had offices in Washington for many years, are founding members of AIPAC, have been fully supportive of its work, and will continue to support it.

"The new procedures we have established in Washington are intended to improve coordination between our agencies and AIPAC in developing policy so that AIPAC's implementation of policies will be consistent with the consensus of American Jewish organizational life. The purpose of this improved coordination is to enhance AIPAC's effectiveness, not to provide an alternative to it. We expect AIPAC to participate fully in that coordinating process."

*

13

פילדלפיה	
17	נר
18.10.88	תאריך
רגיל	דחיפות

אל: י-ם
מאת: פילדלפיה
בלמס/ רגיל

נר 17 181088 1500 רגיל מפילדלפיה.

אל: מע"ת/דובר
לשכת שה"ח
לשכת ראה"מ

דע: מאו"ר / למדן וושינגטון - א.ל. -
לע"מ.

הנדון: ביקור הקונגרסמן - William Gray

"משלחת הקונקורד" של הנחגת הסדרציה היהודית של פילדלפיה הזמינה את הקונגרסמן ביל גריי ,
ו"ר ועדה התקציב של הקונגרס להצטרף לביקורם בארץ בתקופה 10-16 בנובמבר 1988.
את הביקור בארץ מתאם זוניק שחם אך לנוכח מעמדו המיוחד של גריי (גם התחזיות לגביו מנטיחות)
חשבתי לנכון לעדכנכם כדי שיוכל לחפש עם ראה"מ ומ"מ ושה"ח.

מאת: קונכ"ל פילדלפיה.

משה 2
רחל 3
גל 1
ח"ן 1
אזכר 2
גילה 1
גד 1
אליהו 1

26

דף: _____	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דתיפות:
כתובת: _____		סוג: שמור
אל: ממנכ"ל, ממ"ד	תאריך וזמן העור:	1130 17 באוק' 88
דע: אירופה 3, מצפ"א	כס' פרוק:	הפסד: 310
כאן: שמעון שטייז, רושינגטון	1/4	

1. ע.ט.ל

שיחת ממנכ"ל - עוזרת המזכיר לנושא אירופה רידז'ורי (13,10)

1. כללי: הנושאים שנדדבר בשיחה היו: מדיניות החוץ הסובייטית תוך דגש על המזה"ת ומוקדי סכסוך רגיונלי נוספים, המצב הפנימי בברה"מ בעקבות חילופי הגברי האחרונים וההתפתחויות במזא"ר.

2. תוכן השיחה: לחלו נקודות עקריה מוברי רידז'ורי:
א. מקום המזה"ת ברשימת העדיפויות של ברה"מ:

- (1) בעקבות שלש שנים שבהן נטלה חלק בשיחות עם הסובייטים מתרשמת שברה"מ עדיין אינה יודעת כיצד לבטא את האינטרס שלה.
- (2) מתוך האזנה להתבטאויותיהם בהקשר לתהליך השלום והועידה הבין"ל ברור לה שעדיין לא מחליטה לרותר על התפקיד הנגאטיבי.
- (3) מכירן שעדיין אינם יודעים מה בדיק רוצים, מעוניינים הסובייטים למנוע כל פתרון שכז, לפי שעה לא ברור להם איזה פתרון ישרת האינטרס שלהם.
- (4) ברה"מ תדמכת ברעיון המו"מ באמצעות ועידה בין"ל במתכונת הנוצעת ע"ל הצד הערבי. מטרתה היא למנוע מארה"ב וישראל ל"נהל" את המזה"ת.
- (5) אין לארה"ב תמכה ברורה ביחס למקום המזה"ת. בסדר העדיפויות הסובייטי, ברור יחד עם זאת רצונם להיות אחד השחקנים הראשיים ולהשתתף בניהול העניינים.
- (6) סבורה שהסובייטים אינם קורקטים מבחינת גישתם וכדי קשה לקבל תמונה ברורה לגבי רצונם, מסבירה זאת בכך שמתקשים לטכס לעצמם מאזן של רוח והפסד כתוצאה מנקיטה בעמדה זו או אחרת.

תפוצה: -36-

שם החומר: 3
1. גיש / אגף איר 3
2. רג'ורי / אגף איר 4
3. רג'ורי / אגף איר 4
4. רג'ורי / אגף איר 4
5. רג'ורי / אגף איר 4
6. רג'ורי / אגף איר 4
7. רג'ורי / אגף איר 4
8. רג'ורי / אגף איר 4
9. רג'ורי / אגף איר 4
10. רג'ורי / אגף איר 4

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: _____
סוג:		פתוך: _____
תאריך וזמן מעור:		אל: _____
פס' פרוק:		דע: _____
הפסוד:		פאת: _____
2/4 3/0		

ב. מדיניות ברה"מ במוקדי סכסוך אחרים:

- (1) את מדיניות ברה"מ בנושא אפגניסטן הגדירה כיחודית.
- (2) דרוס יבשת אפריקה: נראה שקיבלו החלטה לצאת. סיפרה כי שה"ח שווארדנצה (בביקורו וואחרון) קידם קידום בברכה את התפקיד אותו ממלאת ארה"ב במציאת פתרון. במטרה לסייע שיגרה ברה"מ לאיזור מט' פקידים.
- (3) קמבודיה: קידום מציאת פתרון תלוי כיום בתמיכת סין ולא בברה"מ המעורבנת לסיום מעורבות ריטנאם.
- (4) קנריאח: ניכרת נכונות סובייטית להתקדם במציאת פתרון.
- (5) בנזגוד לעמדת הסובייטים בסוגיית לעיל, מתנהל עמס דיאלוג (אנתה הגדירה כ"סטריילי") בנושאי מזח"ת, אתירפיה ואמרכ"ז. הסיבה לשוני נעוצה להערכתה בכך שברה"מ טרם הגדירה לעצמה את האינטרס שלה באותם איזורים.
- (6) להערכתה מעורבים הסובייטים להבהיר לכל שהתקדמות תושג רק בעקבות השגת הבנה בינמעצמתית קרי יחליטו בשביל הצדדים המטוכסכים, ארה"ב ציינה מסרבת לאמץ גישה זר.

ג. ברה"מ - פנים:

- (1) להערכתה, ניסה גורבצ'וב לעשות את הבלתי אפשרי קרי, ביצוע רפורמת כלכלית ללא קרנצפט פרליטי.
- (2) המינויים האחרונים שערך אמריס לטייע לו בהגשמת מטרותיו.
- (3) בחקשר לשינויים הפרסונליים ציינה כי אין בהחלטתו של גורבצ'וב להוציא את דוברינין לגימלאות כדי להפחיע. לאחר שהתיחסה בביקורתיות לגבי האיש טענה כי הבנת את ארה"ב לאחר שנים רבות של שירות היתה מעורבת. סיפרה כי בפגישתם הראשונה, עם גורבצ'וב הפתחו מהעמדות שהציג ביחס לארה"ב. .. /3

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	דף: _____
סוג:		כתוב: _____
תאריך וזמן חצור:		אל:
כס' פברוק:		דע:
הפסרד:		פאת:
3/4 310		

אומן מייחסים לדבריינין. השינוי אצל גרובצ'וב חל רק לאחר שהחל לבקר במערב. גרובצ'וב ציינה הינר אדם החושב בעצמו, דובריינין דגורמיקר ייצגו סגנון אחר אשר לא תאם את אופיו.

4) גלסנוסט ופרסטרדיקה: גלסנוסט היה נסיון מוקדם לבנות קונצנזוס פוליטי לפרסטרדיקה. הגלסנוסט הפנה לאינטליגנציה כמטרה לזכות בתמיכתה. בדיעבד נראה שהדבר לא הספיק. כדי לקדם מטרותיו, נאלץ לסלק את אנשי הגרוארדיה + הישנה ולמנות תחתיה את אנשי שלרמר. בהקשר זה העידה כי תוצאות הגלסנוסט והפרסטרדיקה במזא"ר, עלולות להפתיע את גרובצ'וב.

ד. עתידו של גרובצ'וב:

- 1) לאבדן השליטה על ההתפתחות במזא"ר, תהיינה השלכות ישירות על מעמדו, מניחה שבמקרה כזה חצבא, הק.ג.כ. וחבריו "יבקשוהו" להסיק מסקנות.
- 2) נכון לחירס גרובצ'וב יושב חזק על כסאו.
- 3) במידה ולא תחול התדרדרות במזא"ר, חהערכה היא שיש לגרובצ'וב שלש שנים "להניח מוצרי צריכה על המדפיס".
- 4) הערכה אובייקטיבית אומרת שהתשתית הכלכלית היא כזו שגרובצ'וב לא יוכל לבצע שינויים דרמטיים שיאפשרו הגשמת המטרה לעיל.
- 5) דרך אפשרית שתסייע לו היא לייבא מוצרים דטכנולוגיה (רזרכנת זנוב מספיקות) הוסיפה כי למרות המלכודת שמעניקים לה מותקשה ברה"מ. לנצלם.
- 6) בהקשר לריכוח המתנהל בחוגי אקדמיים בארה"ב וחוגי פוליטיקאים במע' אירופה (שח"ח גנשר לדוגמא) ביחס לצורך לסדוע לגרובצ'וב ציינה כי אינה מבינה כיצד יכולה מדינה מערבית הולואבת לאינטרס הלאומי שלה לסדוע לו.
- 7) בהקשר לעיל ציינה כי לארה"ב יש סבלנות, ואגר להבהיר לטרבייטים את האינטרסים המנחים אותם וכעת, לא נותר לה אלא להתאזר בסבלנות ולהמתין לתגובת ^{ד"ר} ~~הממשלה~~ ^{הממשלה}.

תפוצה:

דף: _____	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דתיפות:
כתוב: _____		סוג:
אל:	תאריך וזמן חבול:	
דע:	פס' פרוק:	
כאת:	הפסד:	310 4/4

"אין בכוננת ארמ"ב להוסיף כושאים נוספים על סדח"י עם ברח"מ רק למען המשך חדרון".

ה. מזא"ר:

- (1) ע'כיה: - סכורה שהגלטנוטט והפרסטרניקה לא הביער עדיין למדינה זר:
  - האוכלוסייה (כולל ההנהגה) נמצאים תחת הטראומה של אירועי '68.
  - מעריכה שהחנהגה מצ'כית לא תרצה לנוע בכרוז של מימוש הקו החדש של גרובצ'וב עד שלא ידעו לאן זה מוליך.
- (2) הרנגריה: - עוברת גלסנוטט דפרסטרניקה
  - מצויה במשבר חנוגע לשרשי השיטה הכלכלית, עד אשר לא יגיעו לשינוי פוליטי לא יזכר לבצע השינוי במבנה הכלכלה.
- (3) בולגריה: - מתחילה לזרז כמדינה קפיטליסטית.
  - (במאמר מסגר חרטיפה כי בולגריה זוכה לאהדה בקרב הקהילה היהודית בארמ"ב בשל עמדתה במלחח"ע ח-2).
- (4) בתייחסת לאירועים בפולין ציינה כי גרובצ'וב לא יוכל לאפשר הורצרות כואוס לפי שעה לא ברור האם קבע קררים אדומים ביחס למצב במזא"ר.
- (5) לנכח מצבה הכלכלי של ברה"מ מאפשר גרובצ'וב למזא"ר חופש פעולה בהקשר לזה ציינה כי ניתן להבחין במתיחות בין ברה"מ למזא"ריות במסגרת הקומקון.
- (6) לסקום משוכנעת שגרובצ'וב ניסח את הקונצפט שלר בקונטקסט הסובייטי, ולא נתן דעתו על האימפאקט שיהיה לכך על המזא"ר, חושבת שיגלה גמישות באשר להתפתחויות שט. יחזו עם זאת, אין איש שיכירל לקבוע היכן ימתח הקר.

3. בשיחה השתתפו השגריר רחח"מ.

שטיין

תפוצה:

הרזם: 10,11873
 אל: רוש/535, נוי/653, לוס אנגלס/116, מצב/677
 מ-: המשד, תא: 181088, זח: 1820, זח: 1, טג: ככל
 תח: א גט: הסברה
 נד: 2

10
 10
 10

בלמט/בהול

מציעת עיתונאי אמריקאי

בהמשך לשלנו מהיום ולשיחות הטלפון, להלן מידע משלים.

1. נדסה הודעת דר' צ:

מקורות צבאיים נמסר כי במהלך התפרעות אלימה שהיתה היום
 בצהריים בקסבה של שכם ושבמהלכה הותקפו היילי צה"ל בקבוקים
 ובאבנים, נעשה נסיון על ידי המתפרעים להכריח מקומיים
 לסגור חנויות. בהתפרעות נפגעו 5 אנשים. אחד מהם נמסר
 מאוחר יותר. התברר שאחד הנצועים הוא אזרח אמריקאי שנכל
 הנראה היה בקרב המתפרעים.
 צה"ל מבצע תחקיר.

2. כן נמסר לנו כי על פי הדו"ח הרפואי של ביה"ח נמצע
 העיתונאי קל בירכו הימנית.
 מפקד האוגדה והמח"ט הציעו להסיעו באמבולנס צבאי ליהדסה'
 אך אמר שאין צורך. הוא אושפז בביה"ח 'אל-איתיחד' בשכם. עם
 תחילת התקרית נסגר השטח כולו לעיתונאים ונראה שהוא נשאר
 בשטח בלי ידיעת צה"ל ועמד מאחורי קבוצת נערים שיוזו אבנים
 בחיילים.

הסברה/מידע - מזת'ים

מג

אק

1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960

1961
1962

1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050

2051
2052

2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100
2101
2102
2103
2104
2105
2106
2107
2108
2109
2110
2111
2112
2113
2114
2115
2116
2117
2118
2119
2120
2121
2122
2123
2124
2125
2126
2127
2128
2129
2130
2131
2132
2133
2134
2135
2136
2137
2138
2139
2140
2141
2142
2143
2144
2145
2146
2147
2148
2149
2150

2151
2152

2153

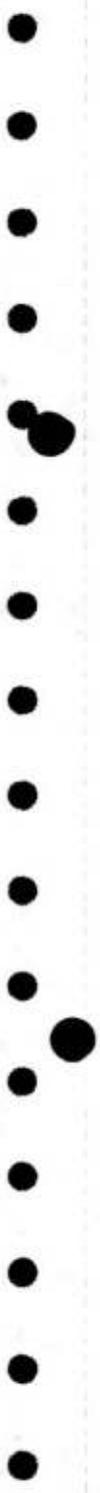
2154

2155

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ת.פ: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, ליארר, מזתים, בירן, מצמא, אביטל,
הסברה, מעת, מתאסשטחים

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 18.10.88

11140

שמור

** נכנס

**

**

**

חוזם: 10,11140

אל: המשרד

מ-: גואטמלה, נר: 49, תא: 171088, חז: 1200, דח: ר, סג: שמ

תח: @ גס: אמלט

נד: @

שמור/רגיל

אל: מנהל אמלט 1

דע: רן קוריאל - ואשינגטון

מאת: השגריר, גואטמלה

ביקור בארה"ב של נשיאי קהילות אמרכ'ז.

להלן תמצית השיחות כפי שנמסרו לי מפי נשיא הקהילה
כאן ROBERTO STEIN.

בכל השיחות הביעה המשלחת דאגתה מאפשרות התפשטות הסנדיניזם
והסכנה מכר לקהילות היהודיות.

1) עם מוריס אברם - המשלחת הביעה דעתה כי תמיכת הליברלים
היהודים בסנדיניסטים יכולה לפגוע בקהילות היהודיות
באמרכ'ז. אברם הגיב כי אם ניתן היה לשנות אופן הצבעתם
של 3-4 חברי קונגרס מהתנגדות לתמיכה לסיוע לקונטרס
ניתן היה להעביר ההצעה מאחר שזו נפלה בהפרש קטן ביותר.

2) עם DICK RAVITCH (מרכז את איסוף התרומות לדוקאקיס).

אמר שברור לו כי דוקאקיס יפסיד. הוסיף שהיסודות השמרניים
יותר במפלגה הורחקו מכל התפקידים וכי הדרך היחידה לחזור
לשלטון היא שינוי מדיניות המפלגה כתוצאה ממפלה בבחירות
הקרובות.

11

11/11/74
11/11/74
11/11/74
11/11/74
11/11/74

11/11/74

11/11/74

11/11/74

11/11/74

11/11/74

11/11/74

11/11/74

11/11/74

11/11/74

11/11/74

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3 AMERICAN ENTERPRISE INSTITUTE סבורים
שאם הקונטרס יקבלו סיוע, ניתן בסיועם של כאלף יועצים
אמריקאיים להפיל את הסנדיניסטים.

4 בפגישה עם 3 חברי קונגרס יהודיים התבטאו אלו שלא
היה להם מושג שהסנדיניזם מהווה סכנה לקהילות היהודיות
(נשיא הקהילה סבור שאלו שיגנו בעתיד הצבעתם מהתנגדות
לתמיכה לסיוע לקונטרס).

5 עם הסנטור ORRIN HATCH התעניין לגבי
כושון הצבאי של מדינות האזור. התבטא שלאמריקאים ברור
שאם ניקרגואה תקבל סוג מסויים של נשק (לא פרש) ארה"ב
בודאי לא תוכל לעבור על כך בשתיקה.

6 עם העתונאי רוסטוב - אמר שבין ה-9/11 ל-9/1 יכולים
לקרות דברים חשובים מאד באזור (לא פרט). המשלחת מפרשת
זאת באמרה שאם יזכה בוש, רייגן ירצה להשאיר לו שולחן
נקי, ואילו אם דוקאקיס יזכה, על אחת כמה וכמה שרייגן
ירצה לסיים את המלאכה.

7 עם אליוט אברמס - התייחס ל-3 נקודות.

א) פנמה - מצב ארה"ב היום יותר טוב מאחר ושני המועמדים
התחייבו להסדיר העניין ונוריגה מודע לכך.

ב) מאמין שקיימת אפשרות שרייגן יקרא לישיבה יוצאת מהכלל
של הקונגרס עוד לפני הבחירות בעניין הסיוע לקונטרס.

ג) מאמין שמדיניות ארה"ב כלפי אמר"ז לא תשתנה ולא חשוב מי
יהיה הנשיא הבא מאחר ומדיניות זו נקבעה בקונצנזוס
בין שתי המפלגות.

8 עוזרו של אליוט אברמס - התעניין לגבי הבחירות באל
סלבדור. נשיא קהילת סלבדור השיב כי אין ספק ש ARENA
יזכה. עוזר אברמס סיפר כי קצין קובני שערק לארה"ב
מסר שקובה מעוניינת בנצחונן של ארנה משום שהגרילה
הסלבדורנית AGOTADA ונצחון ארנה יכול להמריץ אותם מחדש.

9 המשלחת נפגשה עם 3 ממנהיגי הקונטרס ביניהם
CALERO. אלה מסרו שהקונטרס מונים עדיין 18,000 איש וכי
4000 מהם נמצאים עדיין בניקרגואה. הם בטוחים שאם יקבלו
סיוע של מאה מליון דולר יוכלו להפיל את הסנדיניסטים.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

REPORT OF THE RESEARCH GROUP
ON THE CHEMISTRY OF
THE SOLID STATE

BY
J. H. SCHUBERT
AND
R. W. WOODWARD

RESEARCH REPORT NO. 1
PUBLISHED BY THE
UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILLINOIS

1955

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

BY
J. H. SCHUBERT
AND
R. W. WOODWARD

RESEARCH REPORT NO. 2
PUBLISHED BY THE
UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILLINOIS

BY
J. H. SCHUBERT
AND
R. W. WOODWARD

RESEARCH REPORT NO. 3
PUBLISHED BY THE
UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILLINOIS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הוסיפו שהמצב הכלכלי בניקרגואה קשה ביותר וקיימת
התנגדות פנימית חזקה שניתן לבנות עליה.

עד כאן.

תכנית מעודכנת של הבקור בדיפ'.

גל-און

לש

תפ: שוה, רהמ, מנכל, ממנכל, שפי, אמלט, בירן, מצפא, ר/מרכז, ממד, רם

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES

1954

1. F. ALBERTI ET ALII

1954

1954

BY THE UNIVERSITY OF CHICAGO, DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 18.10.88

11132

נכנס **

סודי

**

**

**

א.ה.ה.

חוזם: 10,11132

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 314, תא: 171088, זח: 1700, דח: ר, סג: 10

תח: @ גס: פרנ

נד: @

סודי/רגיל

אל : פרן, ממד, מצפא

דע: שלמה דורון/המוסד

מאת: שגוושין גטון

ארהב - עיראק - שימוש בנשק כימי

1. בשיחה (14/10) עם עובדת המועצה לבטחון לאומי העוסקת בנושאי מזהת העליתי בין היתר את עמדת ארהב כלפי עיראק בהקשר לשימוש שעשתה עיראק בנשק כימי. בשיחה בקשתי לשמוע הערותיה למספר מאמרים שהופיעו בעתונות האמריקאית אשר ביקרו את דרך טיפולו של הממשל בנושא.

2. אשת שיחי הגנה על הקו אותו אימץ המזכיר. לדבריה הטלת סנקציות על עיראק לא תהיה אפקטיבית שכן מדינות אחרות תמהרנה לתפוס את מקומה של ארהב במה שנוגע למתן הלוואות. אשר לסיוע החקלאי, ציינה כי עיראק, בנכונותה לקבל סיוע אמריקאי (בשווי של 800 מליון דולר) מיטיבה עם חקלאי ארהב. כאמור לדבריה נקיטת סנקציות אינה הדרך.

3. אשת שיחי סיפרה כי בפגישת המזכיר עם טארק עזיז בניו-יורק קיבלה ארהב הבטחה מסאדם חוסיין שעיראק לא תשתמש יותר בנשק כימי. המזכיר, הוסיפה (בעקבות הערותי) מוכן לתת לעיראקים הזדמנות להוכיח עצמם. להערת 'אשרי המאמין' הוסיפה כי מבחינים בשינוי בעיראק

Dear Sir,
I have the pleasure to acknowledge the receipt of your letter of the 15th inst. in relation to the above mentioned matter.

Reference is made to the letter of the 10th inst. in relation to the above mentioned matter.

The enclosed herewith is a copy of the report of the committee on the subject of the above mentioned matter.

I am sure that you will find the report of interest and I am sure that you will be satisfied with the results of the committee's work.

I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,
[Signature]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

וכו'.

שט"ן

לש

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, (בנפרד), אמן, ממד,
בירן, פרנ, מצפא

1944

THE UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 18.10.88

11116

** נכנס

סודי

**

**

**

1000

חוזם: 10,11116

אל: המשרד

מ-: 1100, נר: 299, תא: 171088, זח: 1500, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: מזתים

@: נד

סודי/מידי

אל: מזתים

מאת: ע. ערן - וושינגטון

לבנון.

להלן מא'צ עם פ. ג'אורדיני.

הכח'ל מגלים עצבנות רבה מול אפשרות של התקפה מסיבית
סורית, ההשערה בקרב מנהיגי הכח'ל היא שהסורים חייבים
לקבל החלטה מהירה לפני השתנות מזג האוויר, השתרשות
הדואליות הממשלתית, קליטת הציוד שסופק על ידי עיראק
והבחירות בישראל, שישחררו את ממשלת המעבר מאילוצים
של טרום בחירות.

ערן

לש

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, ליאור, מזתים,
ב'רן, מצפא

OUT

1010

1010
 1010
 1010
 1010
 1010

1010
 1010
 1010
 1010

1010

1010
 1010
 1010
 1010
 1010
 1010
 1010
 1010

1010

1010

1010
 1010

חוזם: 11691/9

אל:

אתונה/197, בון/243, בריסל/201, האג/193, לונדון/236, מדריד/211,
 נריס/432, רומא/176, מילנו/127, וינה/169, אוסלו/150, בוקרסט/149,
 ברן/159, הלסינקי/92, גנבה/146, קופנהגן/139, שטוקהולם/127,
 אנקרה/105, ניוירובי/86, ניקוסיה/156, סינגפור/127, קהיר/185,
 קינשאסה/132, לוס/436, אוסבה/155, בנינקוק/237, טוקיו/274,
 קנדה/141, ניו/595, ביירט/300, לימה/157, מונטביודאו/73,
 מבייקו/160, קרקט/165, ריו/119, ליטבון/128
 ט-: המשרד, תא: 180988, דח: 1753, דח: ט, טג: טמ
 תח: 8 גט: ממז
 נד: 8

שמו/מיוז

זכר שולץ, שה'ה ארה"ב בפני מבון ורשינגטון למדיניות
 במזה"ת (16.9):

1. דבריו ברובם היו חזרה על שיקרי העמדה האמריקאית בנושא
 תהליך השלום כפי שגובשה בממשל במיוחד בשנה האחרונה
 ומתיישרים עם תוכנית רייגן, יוזמתו שלו והתבטאויות קודמות
 של ראשי הממשל.

2. היו בדבריו נקודות חדשות שהן בבחינת הבהרת עמדות ותגובה
 לעמדות אש"פ:

א. שלל הברזה חד צדדית של מדינה פלסטינית או ממשלה גולה.

ב. התנגד לתכנית החלוקה (1947) בנסיים להסדר.

ג. שלל רעיון הטובתפר.

ד. שלל הרעיון של 'ירדן היא פלסטין'.

3. לקראת סיום כהונת הממשל הנוכחי ולנוכח הקמאון בתהליך

משרד החוץ-מחלקת הקשר

המדינה, התנתקות ירון מהגזמ'ע ומהלכי אש'מ, ראה צורך להדגיש שעמדת ארה"ב כלפי התהליך לא השתנתה. בשלל אה הרעיון של מדינה פלסטינית הוא חיזק את ידי חוסיון ומגע בעראמת.

4. הממשל הנוכחי מעונין שהממשל הוא ימשיך בתהליך על בסיס חכניות ריגן ושולץ אך הדבר תלוי בממשל הוא ואין הכרח שכן יתנהלו הזברים.

5. לא חזר בנארמו על הנקודות הבאות:

א. בניגוד לתכניה ריגן לא הדגיש זיקת הגזה לירדן למרות ששלל הקמת מדינה פלסטינית או שליטה ישראלית בשטחים.

ב. לא הזכיר משלחת ירדנית-פלסטינית משותפת - דבר שהומיע ב'תוכנית שולץ'.

ג. לא התייחס לנושא עתיד ירושלים.

ביו"ל 1/ממ"ד

טד

צש

תפ: שהח, רהט, שהוט, מנכל, ממנכל, ממנכל, ממד, דרס, אמן, הסברה, מעת, משב, חרבות, אבב, כלכליתא', כלכליתב', טקט, קונס, הדרנה, מחע, מקצב, ארבל, משפט, פרנ, מאור, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אסיה, מאב, אמלט, מזתים, ארבל, אירד, אירד, אירד, מתאסשטחים, לורבני

10 Years After Camp David.

Now What?

By William B. Quandt

The Palestinians' response to the Camp David Accords, signed 10 years ago today, has taken the form of the Intifada, or uprising. Their clear message is that the Camp David formula of "autonomy" and the idea of having Egypt or Jordan represent Palestinian interests are unacceptable.

The Palestinian rejection of Camp David requires that new approaches be considered if there is to be a revival of the Arab-Israeli peace process. To succeed, a new initiative must not only settle the question of who represents the Palestinians but also seek to include the Syrians and revive the central idea of United Nations Security Council Resolution 242, which calls for exchanging territory for peace.

Camp David's failure to break the Palestinian-Israeli deadlock should not obscure its success in bringing Egypt and Israel to peace. Most important, the treaty signed by Anwar Sadat and Menachem Begin has endured. Although it has not been a "warm peace," diplomatic relations have been maintained and a nagging territorial dispute over Taba is on its way to resolution through arbitration, as called for in the treaty. Egypt has also been able to restore its ties to most Arab countries without breaking with Israel, a development that has helped to erode the old Arab taboo on the idea of peace with Israel.

These points all weigh on the plus side in evaluating Camp David, especially considering that a failure at Camp David would have been a serious setback for Mr. Sadat and would have risked a prolonged breakdown in the peace process. Mr. Sadat — or his successor — might then have been tempted to return to confrontation, in

league with other Arab states.

Of course, Camp David was not an unmitigated success. It did not prevent the war in Lebanon in 1982, and may even have contributed to it by freeing Israel from military concern with its southern front. Moderate forces in Israel have not been strengthened by the elimination of the principal security threat. The formula for Palestinian autonomy found no takers on the Arab side. And, lastly, the danger of a large-scale Syrian-

Israeli war still exists and the arms race continues unabated.

So, 10 years after Camp David, three hard problems remain.

First, how should the Palestinians be represented in future negotiations with Israel? Under the Camp David formula, Egypt and Jordan were initially to speak for the Palestinians. That idea led nowhere. Today, it is clear that Palestinians will have to be represented by spokesmen of their own choosing, supported by the P.L.O.

Israel may, of course, refuse to deal with Palestinian spokesmen designated by P.L.O. Yet, the Begin Cabinet, in October 1977, officially accepted the idea of an international conference with full Palestinian representation. A written formula was devised for how the Palestinians would be selected and names were provided that the United States most certainly would have accepted. This problem can be solved, if the political will exists, or it can be used as a pre-

text for not negotiating.

Second, the "territory for peace" formula from Resolution 242 must be revived as the centerpiece of future negotiations. At Camp David, the United States allowed Mr. Begin to dilute the meaning of 242, but it is clear that there can be no peace for Israel that does not involve territorial concessions. At the same time, future negotiations cannot be allowed to create an iron curtain between Israel and the West Bank. Borders should an-

not political identities but not prohibit the flow of people and goods that are essential to Israelis and Palestinians.

Withdrawal from occupied territories should mean the end of Israeli military rule and the beginning of Palestinian self-government. But the details of security, the rights of individuals who live beyond the borders of their states, the details of economic cooperation, a link between Gaza and the West Bank and the special needs of Jerusalem will all have to be negotiated. It is on these issues that Palestinians will have to show imagination and flexibility if agreement is ever to be reached.

Third, and often neglected, is the need to find a way to include Syria in the process. Syria is somewhat isolated today, but that does not mean it can or should be ignored. It has a well-demonstrated capacity to disrupt peace efforts from which it is excluded. Moscow could make a contribution, by persuading the Syrians to join the game or by advising them to stay on the sidelines in the early stages of reviving the peace process.

In either case, the door should be left open. At a minimum, this means that unilateral Israeli actions on the Golan Heights cannot be viewed as irreversible and that Syria should be included at each stage of consultations on the way to negotiations.

Ten years after Camp David, a broader peace remains elusive. A variety of circumstances — a change in the Palestinian position, elections in Israel, a new American administration, developments in Soviet policy — could all improve the prospects for peacemaking in the months ahead.

What could Washington do to help break the impasse? The most useful step would be to signal to the Palestinians a clear willingness to respond positively if the P.L.O. were to accept Resolution 242 and to recognize Israel's right to live in peace. This could help insure that the next administration could present the new Israeli Government with a credible Palestinian partner for negotiations.

Russell Baker is on vacation.

William B. Quandt, a senior fellow at the Brookings Institution, is editor of a forthcoming book on the Camp David negotiations.

10 Years After Camp David.

Now What?

By William B. Quandt

The Palestinians' response to the Camp David Accords, signed 10 years ago today, has taken the form of the intifada, or uprising. Their clear message is that the Camp David formula of "autonomy" and the idea of having Egypt or Jordan represent Palestinian interests are unacceptable.

The Palestinian rejection of Camp David requires that new approaches be considered if there is to be a revival of the Arab-Israeli peace process. To succeed, a new initiative must not only settle the question of who represents the Palestinians but also seek to include the Syrians and revive the central idea of United Nations Security Council Resolution 242, which calls for exchanging territory for peace.

Camp David's failure to break the Palestinian-Israeli deadlock should not obscure its success in bringing Egypt and Israel to peace. Most important, the treaty signed by Anwar Sadat and Menachem Begin has endured. Although it has not been a "warm peace," diplomatic relations have been maintained and a nagging territorial dispute over Tabah is on its way to resolution through arbitration, as called for in the treaty. Egypt has also been able to restore its ties to most Arab countries without breaking with Israel, a development that has helped to erode the old Arab taboo on the idea of peace with Israel.

These points all weigh on the plus side in evaluating Camp David, especially considering that a failure at Camp David would have been a serious setback for Mr. Sadat and would have risked a prolonged breakdown in the peace process. Mr. Sadat — or his successor — might then have been tempted to return to confrontation, in

William B. Quandt, a senior fellow at the Brookings Institution, is editor of a forthcoming book on the Camp David negotiations.

league with other Arab states. Of course, Camp David was not an unmitigated success. It did not prevent the war in Lebanon in 1982, and may even have contributed to it by freeing Israel from military concern with its southern front. Moderate forces in Israel have not been strengthened by the elimination of the principal security threat. The formula for Palestinian autonomy found no takers on the Arab side. And, lastly, the danger of a large-scale Syrian-

Israeli war still exists and the arms race continues unabated. So, 10 years after Camp David, three hard problems remain.

First, how should the Palestinians be represented in future negotiations with Israel? Under the Camp David formula, Egypt and Jordan were initially to speak for the Palestinians. That idea led nowhere. Today, it is clear that Palestinians will have to be represented by spokesmen of their own choosing, supported by the P.L.O.

Israel may, of course, refuse to deal with Palestinian spokesmen designated by P.L.O. Yet, the Begin Cabinet, in October 1977, officially accepted the idea of an international conference with full Palestinian representation. A written formula was devised for how the Palestinians would be selected and names were provided that the United States most certainly would have accepted. This problem can be solved, if the political will exists, or it can be used as a pre-

text for not negotiating.

Second, the "territory for peace" formula from Resolution 242 must be revived as the centerpiece of future negotiations. At Camp David, the United States allowed Mr. Begin to dilute the meaning of 242, but it is clear that there can be no peace for Israel that does not involve territorial concessions. At the same time, future negotiations cannot be allowed to create an iron curtain between Israel and the West Bank. Borders should an-

clear political identities but not prohibit the flow of people and goods that are essential to Israelis and Palestinians.

Withdrawal from occupied territories should mean the end of Israeli military rule and the beginning of Palestinian self-government. But the details of security, the rights of individuals who live beyond the borders of their states, the details of economic cooperation, a link between Gaza and the West Bank and the special needs of Jerusalem will all have to be negotiated. It is on these issues that Palestinians will have to show imagination and flexibility if agreement is ever to be reached.

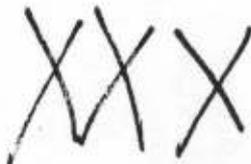
Third, and often neglected, is the need to find a way to include Syria in the process. Syria is somewhat isolated today, but that does not mean it can or should be ignored. It has a well-demonstrated capacity to disrupt peace efforts from which it is excluded. Moscow could make a contribution, by persuading the Syrians to join the game or by advising them to stay on the sidelines in the early stages of reviving the peace process.

In either case, the door should be left open. At a minimum, this means that unilateral Israeli actions on the Golan Heights cannot be viewed as irreversible and that Syria should be included at each stage of considerations on the way to negotiations.

Ten years after Camp David, a broader peace remains elusive. A variety of circumstances — a change in the Palestinian position, elections in Israel, a new American administration, developments in Soviet policy — could all improve the prospects for peacemaking in the months ahead.

What could Washington do to help break the impasse? The most useful step would be to signal to the Palestinians a clear willingness to respond positively if the P.L.O. were to accept Resolution 242 and to recognize Israel's right to live in peace. This could help insure that the next administration could present the new Israeli Government with a credible Palestinian partner for negotiations.

Russell Baker is on vacation.

10 Years After Camp David.

Now What?

By William B. Quandt

The Palestinians' response to the Camp David Accords, signed 10 years ago today, has taken the form of the intifada, or uprising. Their clear message is that the Camp David formula of "autonomy" and the idea of having Egypt or Jordan represent Palestinian interests are unacceptable.

The Palestinian rejection of Camp David requires that new approaches be considered if there is to be a revival of the Arab-Israeli peace process. To succeed, a new initiative must not only settle the question of who represents the Palestinians but also seek to include the Syrians and revive the central idea of United Nations Security Council Resolution 242, which calls for exchanging territory for peace.

Camp David's failure to break the Palestinian-Israeli deadlock should not obscure its success in bringing Egypt and Israel to peace. Most important, the treaty signed by Anwar Sadat and Menachem Begin has endured. Although it has not been a "warm peace," diplomatic relations have been maintained and a nagging territorial dispute over Tabah is on its way to resolution through arbitration, as called for in the treaty. Egypt has also been able to restore its ties to most Arab countries without breaking with Israel, a development that has helped to erode the old Arab taboo on the idea of peace with Israel.

These points all weigh on the plus side in evaluating Camp David, especially considering that a failure at Camp David would have been a serious setback for Mr. Sadat and would have risked a prolonged breakdown in the peace process. Mr. Sadat — or his successor — might then have been tempted to return to confrontation, in

league with other Arab states.

Of course, Camp David was not an unmitigated success. It did not prevent the war in Lebanon in 1982, and may even have contributed to it by freeing Israel from military concern with its southern front. Moderate forces in Israel have not been strengthened by the elimination of the principal security threat. The formula for Palestinian autonomy found no takers on the Arab side. And, lastly, the danger of a large-scale Syrian-

Israeli war still exists and the arms race continues unabated.

So, 10 years after Camp David, three hard problems remain.

First, how should the Palestinians be represented in future negotiations with Israel? Under the Camp David formula, Egypt and Jordan were initially to speak for the Palestinians. That idea led nowhere. Today, it is clear that Palestinians will have to be represented by spokesmen of their own choosing, supported by the P.L.O.

Israel may, of course, refuse to deal with Palestinian spokesmen designated by P.L.O. Yet, the Begin Cabinet, in October 1977, officially accepted the idea of an international conference with full Palestinian representation. A written formula was devised for how the Palestinians would be selected and names were provided that the United States most certainly would have accepted. This problem can be solved, if the political will exists, or it can be used as a pre-

text for not negotiating.

Second, the "territory for peace" formula from Resolution 242 must be revived as the centerpiece of future negotiations. At Camp David, the United States allowed Mr. Begin to dilute the meaning of 242, but it is clear that there can be no peace for Israel that does not involve territorial concessions. At the same time, future negotiations cannot be allowed to create an iron curtain between Israel and the West Bank. Borders should an-

not political identities but not prohibit the flow of people and goods that are essential to Israelis and Palestinians.

Withdrawal from occupied territories should mean the end of Israeli military rule and the beginning of Palestinian self-government. But the details of security, the rights of individuals who live beyond the borders of their states, the details of economic cooperation, a link between Gaza and the West Bank and the special needs of Jerusalem will all have to be negotiated. It is on these issues that Palestinians will have to show imagination and flexibility if agreement is ever to be reached.

Third, and often neglected, is the need to find a way to include Syria in the process. Syria is somewhat isolated today, but that does not mean it can or should be ignored. It has a well-demonstrated capacity to disrupt peace efforts from which it is excluded. Moscow could make a contribution, by persuading the Syrians to join the game or by advising them to stay on the sidelines in the early stages of reviving the peace process.

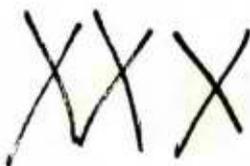
In either case, the door should be left open. At a minimum, this means that unilateral Israeli actions on the Golan Heights cannot be viewed as irreversible and that Syria should be included at each stage of consultations on the way to negotiations.

Ten years after Camp David, a broader peace remains elusive. A variety of circumstances — a change in the Palestinian position, elections in Israel, a new American administration, developments in Soviet policy — could all improve the prospects for peacemaking in the months ahead.

What could Washington do to help break the impasse? The most useful step would be to signal to the Palestinians a clear willingness to respond positively if the P.L.O. were to accept Resolution 242 and to recognize Israel's right to live in peace. This could help insure that the next administration could present the new Israeli Government with a credible Palestinian partner for negotiations.

Russell Baker is on vacation.

William B. Quandt, a senior fellow at the Brookings Institution, is editor of a forthcoming book on the Camp David negotiations.

** ירצא

טורי

**
**
**
**

א.ל.ר.

חוזם: 10/10495
 אל: רוש/482/מנמת/22
 מ:- המשורד, תא: 171088, זח: 1509, דח: מ/מ/סג: סו
 תח: & גט: ממד
 נד: &

מברק טורי/מיידי

טוריה

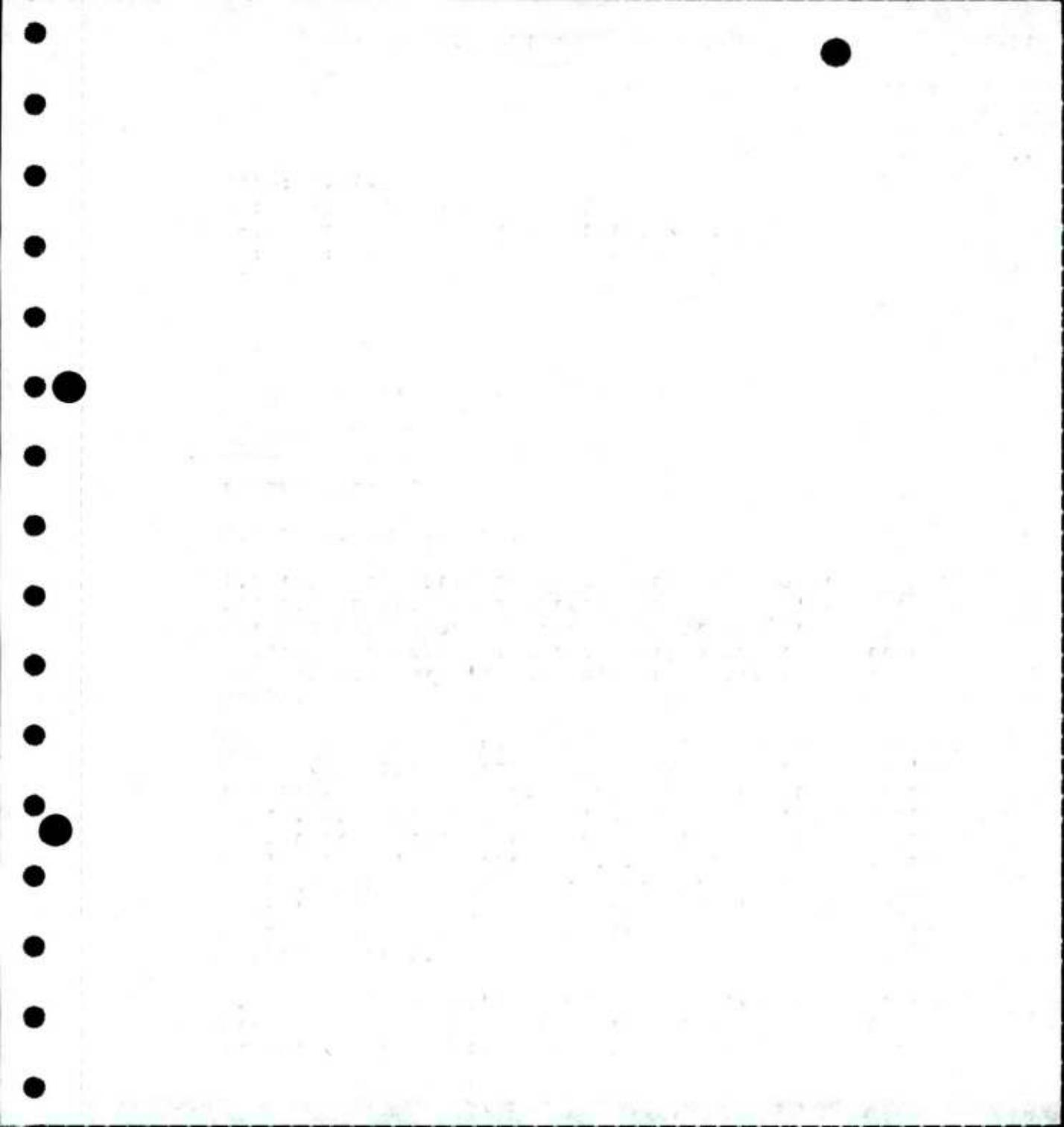
למברק השגריר 261.

א.להלן הערכה ראשונית:

1. למיטב ידיעתנו, זו הכעם הראשונה ששגריר טוריה ברושינגטון נרעד עם המנהיגות היהודית בארה"ב. כרוכת שני הנושאים שהועלו בושיבה מלמדת כי הסעודים מבקשים להצמיד את התנגדותם (הסודית) למדינה פלסטינית לריתור (פומבי) מצד אימ"ק על התנגדות לעיסקות נשק עם ארה"ב.

2. עמדת טוריה בנושא הסכסוך היתה תמיד רב-טרכית. בפומבי, תומכת טוריה בהחלטיות בדרישות אש"ף וביעזיו, ויטוד מדינתו העצמאית והזכות להגדרה עצמית. (בניגוד מוחלט לדברי השגריר הסעודי). הדברים אף באו לידי ביטוי בהצהרת המלך פהד, שהוקראה בעצרת האו"ם ע"י שה"ח הסעודי ב-30.9.88 באותה הזדמנות, חזר המלך על מחויבותו, להשבת ירושלים עיר הקודש לרובנות ערבית ורביע תמיכתו בערוכת ועידה ביו"ל לשלום בהתאם להחלטת המסגרת הערביות (נושאים שכנראה הושמטו ע"י השגריר הסעודי).

3. טוריה תומכת באש"ף מבחינה כלכלית, (קרוב למיליארד דולר בעשור האחרון) ובמקביל מושיטה סיוע לירדן ולטוריה, לפי החלטת מסגת בגדאד. התקשורת הסעודית

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תומכת בהתקוממות ב'שטחים' וקרבן ציבורית בראשות מושל
ריאד' אוטפת נספים למימון המתקוממים. (לנו אין
עזירות ללחץ העודי על ערפאת כפי שנטען ע"י השגריר
בנדר).

4. העודיה מנסה לתעל לבחות חלק מן הכספים שהיא תורמת,
דרך הועדה המשותפת לאש"ף ולירדן, במגמה ללחוץ על שני
הצדדים ליתר שיתוף בעולה, אך המנהיגות והתקשורת
בעודיה נמנעות ממתן בטוי פומבי לעמדות הסותרות את
המחויבות החגיגית לאש"ף ולהקמת מדינה פלסטינאית.
(הצגת הכוונה של אש"ף בהסתמכות כביכול על החלטה 181,
להערכתנו - שקרית).

5. העודיה גם מקיימת במקביל היזבדות עם סודיה ותשאף
למנוע התפתחות תהליכים אשר ייתקלו בווטו סורי. היא
תבקש גם, להערכתנו - אישור של מטה ערבית לכל הסדר
שאי-מעט יושג.

6. עם כל הזהירות שבה יש להתייחס לפולי-וולנטיות העודית
ולכישורים ההסברתיים של השגריר בארה"ב, יש לקבל את
הסיכא שבדבריו נהצהרת אמת: זהוינו שצברו לחץ על
המימשל האמריקני הבא למען המשך התהליך המדיני.

7. יודזכרו תרגילו שגריר עיראק הקודם בארה"ב, ניוזאר
חמדון, לניטרול הלובי היהודי, ע"י בגישות ואף פרסום
ראיונות.

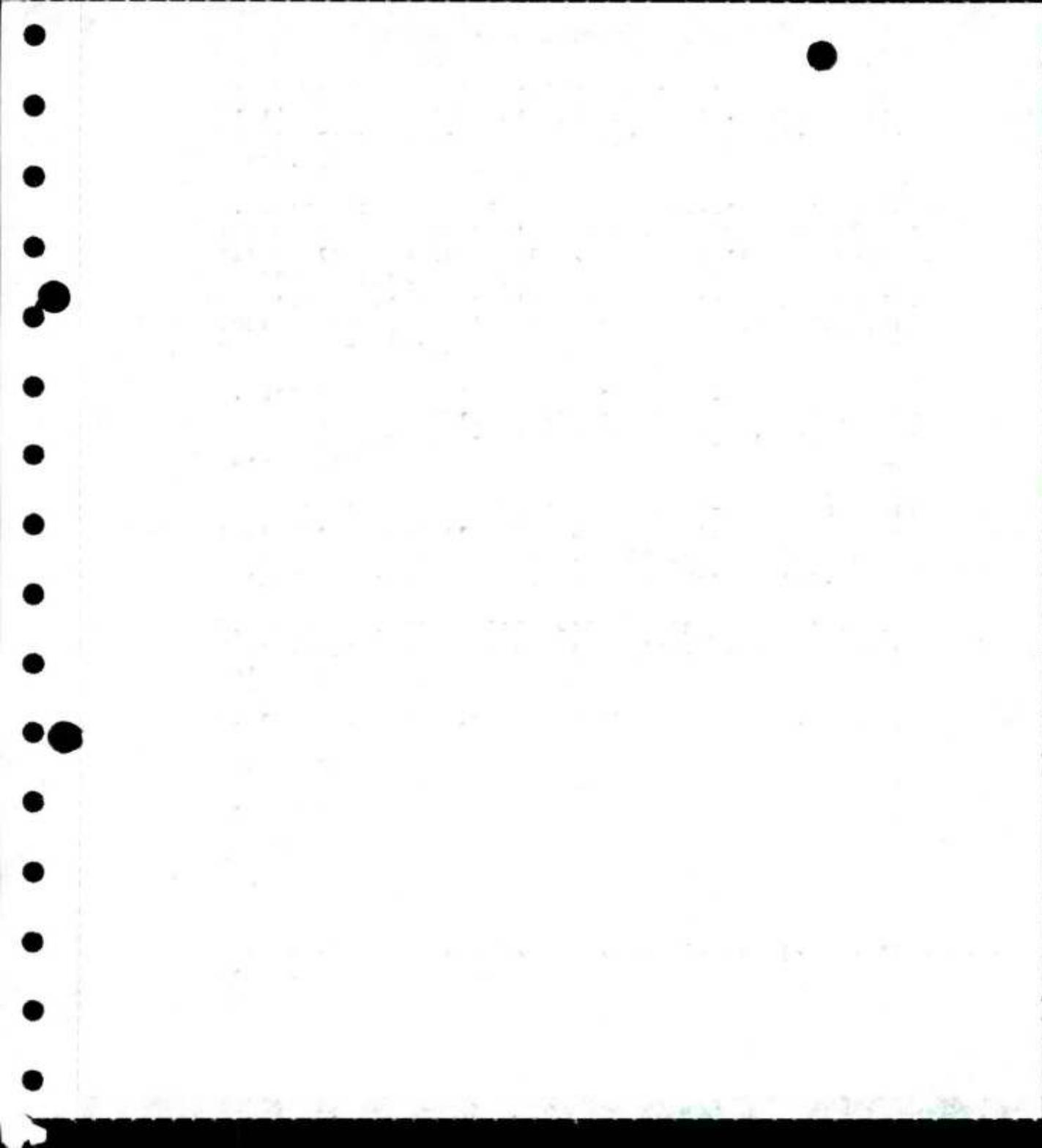
ב. נודה לכם עבור הערכתכם, ומידע נוסף בנושא.

מנהל ערב 3

טד

אק

ת.ס: שהח, רהמ, שהוט, מנכל, מהנכל, ר/ מרכז, רם, אמן, ממד, בירן, מצפא,
ליאור, מזתים, מתאשטחים

רתיבות	מחלקת הקשר ניו-יורק	ת"י: 1
סוג בטחוני שמו	טופס מברק	תור: 2
תז"ח 171830		א : המשרד
נר : 0 0525		ר ע :
	נאו"ם, ניו יורק	י"ח :

אל : ארב"ל 2.
 דע : מזת"ים.
 מאת : דוד בן-דב.

חיועץ המצרי MOHAMED NOMAN GALAL

1. בשיחה ב-17.10 גילה הנ"ל, שהינו סגן יו"ר הועדה השלישית, פתיחות והשמיע ביוזמתו הוא הסברים מפורטים על גישת ממשלתו לסכסוך (כפי שודאי שינן לעצמו בעבר).
2. מצרים מודעת היטב לעובדה ~~שהיא מצויה~~ שהיא מצויה במיעוט ניכר בקרב העולם הערבי בדובקה בדרישה שיש להכיר במדינת ישראל. ידוע לה שקיימים משטרים ערביים שאינם מזדהים עמה בנקודה זו. עם זאת, תוסיף לחתור לפתרון שלטום ולא תנטוש היוזמה שהנשיא סאדאת הוא הוא שהפעילה בזכות ראשונים.
3. לדעת ממשלתו לב הבעיה הינו הסכסוך הישראלי-פלסטיני. קודם כל יש לפותרו. הנוסחה היחידה הבאה בחשבון הינה: הכרה בקיום ישראל והכרה בזכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני במולדתו.
4. קיימות הסתייגויות מעבריים שונים (לרבות ישראל) כלפי גישה מצרית זו, אך ממשלתו לא תרפה ממאמציה לקדם הסדר עפ"י עקרון זה.
5. ידוע לנו שנציגים ישראלים מזכירים את הסכם "קמפ דייוויד" לגבי שלום במזה"ת במכלול טעוניהם. אך אין לשכוח את הדיונים הממושכים שהתנהלו בעקבות חתימתו בין מצרים לבין ישראל, ואשר נכשלו בגלל נוקשות ישראלית.
6. אין לסייג הגשמת זכות הגדרה עצמית לא על סמך שיקולים הסטוריים ולא על סמך שיקולי

1 איטור: 1 2 שפ השולח: 1 3 תאריך: 2

משה סגן ראש המטה
 27/10/88
 14/10/88
 13/10/88
 12/10/88

דחיסות	מחלקת הקשר ניו-יורק	י"ח: 2
סוג כטחוני		מחור: 2
תז"ח		א ל: 1
נר 2		ר ע: 1
525		י"א: 1

כטחון, שהרי כל ההסכמים וההחלטות מאז החלטת בלפור מוכיחים, בדרך זו או אחרת, את זכותם הבלתי מעורערת של הפלסטינים להגדרה עצמית. הזכיר גם את החלטת 181 שהופיעה בנאומו (מברקנו 0296 מ-11.10).

6. בארצו מצפים לתוצאות הכחירות ומקווים שתהליך השלום יזוז לאחריהן. קיימת דאגה שתמשך המחומות בשטחים עלול לחבל בו. קיים הכרח עליון בודתורים מכל הצדדים.

7. אין להתפלא שנאומי כמה נציגים ערביים מצטיינים בטון חריף וזאת משום:
א. השפעת הידיעות המדיאיות המתפרסמות מידי יום בתקשורת לגבי האירועים בשטחים (הזכיר הצהרת רה"מ מ-16.10 בנושא שימוש בנשק חם שפורסמה בתקשורת היום).
ב. האכזבה נוכח הקפאון בסכסוך הישראלי-פלסטיני לעומת התקדמות בפתרון סכסוכים אחרים.

8. העלה ביוזמתו בעיית זכות התשובה בהזכירו שכמושב אקוסו"ק האחרון הודיע נציג ישראל שבדעתו להשיב לרשימה שלמה של נציגים ערביים לרבות הנציג המצרי. הגבר הפתיעם. במקרה כזה היו נאלצים להגיב (וחבל). לאחר שפנו לנציג ארה"ב, השמיט נציגנו התתייחסות למצרים.

9. סוים במלח "אינשאללח" לגבי תזוזה לקראת הסדר במהרה בימינו.

נאו"ם

א 3 ק 3 - ק 3

איטור:

שפ השולח: ד. בן-דב

חאירן 17.10.88

שמו

** ידצא

**

**

**

מס' 10493

חוזם: 10,10493

אל: סנחוזח/68, ניו/580

מ-: המשור, תא: 171088, זח: 1507, דח: ר, טג: שם

תח: @ גט: אמלט

נד: @

שמו/רגיל

השגריר/סן חוזה

דע: נאום/רני גביר

מועמדות האב נוניוז למרס קרן זבוטינסקי,

לשלך 72 מסנטמבר ולשלנו בר 9 מ-5 אוקטובר

1. מלשכת רה"מ נמסר לנו כי לפי בקשתנו ניסר לסייע, אך נמסר להם מהנהלת הקרן, כי 'השנה נבר מאוחר מדי להענקת הפרס לאב'.

2. הנ"ל ליועטן ולכל שימוש שתמצא לנכון.

אמליט 1

טד

מט

תפ: דהמ, שפי, אמלט

דתי כתובי	מחלקת הקשר ניו-יורק	דתי כתובי
סוג:	טופס מברק	
תאריך ויסק המגזין 17 1800	אל: מנהל לשכת השר, מע"ת, מצפ"א	
כ"ב פברואר 0 0521 תפסדו 11 - 62 בטחון-44	דע: יועץ תקשורת לרה"מ, יועץ תקשורת לשהב"ט, לע"מ, דו"צ, קש"ח, מזכיר הממשלה, וושינגטון	
	פאת: עתונות, ניו יורק 261.20666 94E 17-OCT-1988	

הוקרה בקרב רוס
ובטחון

NEWS SUMMARY OCTOBER 15-16, 1988

TV COVERAGE

All networks had brief stories on events in the territories except CNN which had a more extensive critical piece by Linda Sherzer.

EDITORIALS

NYT-15-"Battle of Algiers, revisited"-Benjedid has responded sensibly to the rioting with a reform program that warrants American support. (cabled to Hasbara)

NYP-15-"Saving the Sudan"...from itself; a mind-boggling array of hurdles set up the by Sudanese themselves prevents relief from reaching hard-hit areas.

COLUMNS

NYT-Lawrence, Kirschner-"In Czechoslovakia, a rare visit with a political prisoner"-Physicians for Human Rights visited dissident Juri Wolf in a Czech prison but further visits are in jeopardy because of the State Department's refusal to grant reciprocal visits to U.S. prisons by people from Soviet-bloc nations.

PRESS REPORTS

Israel - Uprising

15: brief coverage of unrest and Palestinian deaths in Kufr Malek (NYT, NYP); ND had longer piece.

16: wires pieces on deadly weapons assault of an Israeli in West Bank. (DH, ND)

ND:Phelps(16):PM Shamir and FM Peres offer sharply different visions of Israel and the future of the occupied territories, and play on voters' fears to win support. (cabled)

NYT Magazine:Meron Benevisti(16,cover story):Despite his years prophesizing doom, Benevisti's personal response to the Palestinian uprising is one of surprise as the communal conflict erupts in Jerusalem, his home; he is shocked out of his clinical, liberal stance by the force of the elemental hatreds dividing Jew and Arab. (cabled)

איסור:

שם השולח: לטן גאגל
אמיל סטובל

תאריך: OCT. 17, '88
אבא אבא

Algerian Riots

NYT:Delaney(16):Focused on emerging power of the Islamic fundamentalist movement which encouraged protestors, but also noted human rights groups' criticism.

NYT:Ibrahim(16-wk in review):Conservative Arab diplomats see Algerian riots as proof of failure of militant Arab socialist governments; the sight of the Algerian army pointing guns at young Algerians profoundly shocked many Arab nationalists.

Iran - Kurds

NYT-16:Iran closed its border to Kurdish refugees (through Turkey). A senior Iranian official said Iran was reconsidering its welcome to the Kurds.

Lebanon

NYP-15:Lebanon's Christian leaders accused new U.S. ambassador McCarthy of interfering in the country's affairs.

U.S. - U.N. dues

NYT:Lewis(15,p.1)-U.S. said it will keep withholding part of its U.N. dues; some U.N. officials suspect right-wing American officials are trying to keep the U.N. short of money to make it more vulnerable to pressure. (cabled to Arbel)

521/62/44 2/5

U.S.S.R. - U.N.

NYT:Hirsch(16)-Enrollment of Soviet children at U.N. schools, for the first time in 10 years, reflects political changes and country's more favorable attitude to the U.N.

U.S.S.R. - Psychiatry

NYT:Gordon(16):Saying it has improved psychiatric standards, Soviets will reapply to World Psychiatric Assoc., sparking debate on whether readmission should be granted until further corrective measures are taken.

Sudan

NYT:Perlez(16,p.1)-Continued front page coverage of terrible conditions and relief airlift.

U.S. - Genocide Treaty

NYT:Molotsky(15)-Senate gave final legislative approval to Genocide Treaty.

U.S. - Nuclear Weapons plant

NY T(15 & 16): Continued front page coverage of revelations on safety violations at nuclear weapons plant which released radioactive waste into the environment; Du Pont says Government is exaggerating problems for political reasons.

BB

NYT:Noble(16-wk in review):Nuclear weapons plant scandal is provoking look at past Govt. secrecy and Congressional inattention to workings of nuclear arms industry.

GENINE STAUBER
ITONUT-NY

*

3/4

521/62/44

261.20&& 95E
17-OCT-1988

NEWS SUMMARY OCTOBER 17, 1988

PRESS REPORTSIsrael - uprising

NEWSWEEK(Oct.24):Kubic:Report on Arab influence on Israeli election and efforts of both parties to woo Arab voters; points to contradiction in courting Arabs while capitalizing on an anti-Arab bias to mobilize Jewish support.

TIME(Oct.24):Slater:Report on growth of extremism in Israeli politics emphasizes the influence fringe groups are likely to have on the makeup of next government.

WSJ: Only paper to mention Israeli army blocking Jewish settlers from demonstrating against lack of govt. protection from Palestinian violence.

Iran - Gulf Alliances

NYT:Cowell(p.1)-With the Iran-Iraq ceasefire holding, Gulf nations are seeking restored ties with a Teheran made more conciliatory by low oil prices; Iran is seeking to reinforce traditional divisions between Gulf Arabs and Iraq.

Algerian riots

WSJ: Only paper to continue coverage with newsbrief on release of minors arrested during rioting.

UN - US - PLO

NYT:Howe:The U.N. committee on relations with the Host Country is addressing weighty issues such as security and charges of American diplomatic discrimination, including the imposition of discriminatory travel restrictions on certain missions, among them the PLO.

Lebanon

ND:wire on Beirut clash between rival Moslem militias.

Sudan

WSJ:wires:Relief supplies arrived.

NEWSWEEK(24):Sudan's predominantly Muslim government is using food as a weapon and withheld foreign-relief aid to punish its enemies in the starving south.

Israel - Epilady

TIME(24):Business notes:Epilady has become a major Israeli export but now faces U.S. competition.

✱

521/62/44

 $\frac{4}{4}$ Mahfouz - Nobel Prize

TIME(24) and NEWSWEEK(24) both had stories on Mahfouz's well-deserved Nobel prize win, but only Newsweek noted his controversial support of Sadat's peace treaty with Israel and the resulting banning of his works in Arab countries.

U.S. - Weapons plant scandal

NYT:Schneider(p.1):Continuing coverage of nuclear weapons plant safety lapses focuses on study of health problems in area.

Nazi flees U.S.

NYP:Lagnado:A furor erupted over the embarrassing escape of a Nazi who fled the U.S. just as authorities were about to arrest and deport him; Boleslavs Maikovskis was at the top of a Justice Dept. list targeting notorious Nazis for deportation.

LETTERS

WSJ:Douglass:The fight against chemical and biological weapons must address the development of bio-chemical warfare, Soviet work and advances in this field and the need for an aggressive U.S. bio-chemical weapons development program to combat the growing threat.

GENINE STAUBER
ITONUT-NY.

X

מ'ן ארנה

From the desk of...

Moshe Ram

17.10.88 - ארנה ארנה

ארנה

ארנה ארנה

דברתי ארנה ארנה ארנה
ארנה ארנה ארנה ארנה ארנה
Sponsors - ארנה ארנה ארנה
ארנה ארנה ארנה ארנה ארנה
ארנה ארנה ארנה ארנה ארנה

Panel of Sponsors
ארנה ארנה ארנה ארנה ארנה
ארנה ארנה ארנה ארנה ארנה
ארנה ארנה ארנה ארנה ארנה

From the desk of...

Moshe Ram

הקדמי מנבי וויט שיש לי עם קנה תורה
 די שני חנוכי הויסערף - אה' הוא אמת
 אה' (יב' וויט הוא גי' ק' משה' 3' אה'א)

כדי בקרם בעלמא אה'מין 3' אה'א
 אה'א אה'מין.

משה אה'א אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין
 אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין
 אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין

אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין
 אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין
 אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין
 אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין

אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין
 אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין
 אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין
 אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין אה'מין

29

דחיות: בידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק: 1
סוג: כלבים		סתוק: 2
תאריך וזמן העבר: 17/10/88		אל: מצפ"א, מע"ת, ממ"ד
כס' פרוק: תפרד: בטחון ניו יורק		דע: יועץ רו"מ לתקשורת, יועץ שרביט לתקשורת, לע"מ אמ"ן/קטי"ח, דובר צה"ל, ניו-יורק
47 319 300		פאת: עתונות וושינגטון

17/10/88 ירוק דובר כחפ"ד ליום

STATE DEPARTMENT BRIEFING OCTOBER 17, 1988

Q Chuck, can I ask you one on a completely different topic? Did the United States tell Argentina that, if it continued to produce and sell its brand of missiles that it would jeopardize relations between the two countries?

MR. REDMAN: No, not at all. I'm surprised, in fact, that we have seen some negative stories concerning our relationship with Argentina appearing in the press in Argentina. In fact, the state of our bilateral relationship is very friendly and constructive. The dialogue that we have had on ballistic missile proliferation has been just one part of a very broad agenda, which is essentially a very positive one, reflecting our developing bilateral relationship. In fact, one could say that as an example of the mature state of this relationship today, it is possible to discuss candidly, within the framework of our more broadly-based concerns about missile proliferation, the Condor (?) missile development program, as we have on a number of occasions with Argentine officials.

Q Well, you know, Chuck, that in the Argentine press they're saying that, in fact, not only was this issue raised, but that the Argentine government informed the United States that, given its economic situation, they intended to pursue the production and sales as rapidly as possible, in fact, looked forward to increasing it. Are you saying that's not true either?

MR. REDMAN: Just let me say we have a good dialogue on that subject, as on others. No demands were made. None were rejected. And I would really characterize the relationship as I have done, as a very friendly and constructive one.

מ"מ
מ"מ מ"מ מ"מ מ"מ מ"מ מ"מ מ"מ מ"מ מ"מ מ"מ

47 / 319 / 300 (2/2)

RE: LEBANON

MR. REDMAN: We have been working very much in earnest

MR. REDMAN: For many weeks --

Q -- is actually visible.

MR. REDMAN: Well, maybe you haven't been looking hard enough?

Q Well, do you see the complaints as a very helpful --

MR. REDMAN: I don't think a lot of Lebanese leaders would share your opinion.

Q The Director General of the Lebanese Foreign Ministry dismissed John McCarthy as the US ambassador to Lebanon and he called him only a "mere envoy". Has Mr. McCarthy presented his credentials to any Lebanese official so far?

MR. REDMAN: Ambassador McCarthy is there doing a great job as far as I can tell. He's in contact with all the political actors, with all the people who are active on the Lebanese political scene and he'll continue to do that. He's met with the leading people across the board.

Q But, has he presented his credentials to any Lebanese official that you recognize as a Lebanese official?

MR. REDMAN: I don't know what the exact technical answer to your question is but you know our approach to this question of with whom we are dealing in Lebanon and that is the answer I've just given you.

DDDDD

Israel's Plucky Politician 287

Once an Outcast, Shamir Gains Wide Appeal

By Glenn Frankel
Washington Post Foreign Service

PETAH TIKVA, Israel—Earlier they had mobbed him, shouting his name and straining for a glimpse as if he were a movie star, as he and his small entourage wound through the downtown pedestrian mall. Now at the rally they cheered wildly as he accused his opponent of betraying the people of Israel and sketched his own vision of how his country could secure its future.

It was a "total lie," said Yitzhak Shamir, his voice rising in response to the allegation that he did not long for Middle East peace. What he wanted, he explained, was "true peace, [but] not peace at any price," and not peace at the expense of surrendering the land he calls Judea and Samaria. It is the land that most

of the world knows as the occupied West Bank.

He closed by projecting himself and his Likud political bloc as the embodiment of the Israeli nation. "We do not represent any one interest group—the workers, the farmers, the industrialists—because we are the entire nation, all of us. We are a national movement. We are not left and not right. We are the center camp whose mission is to be concerned about the whole people of Israel."

It was just another evening on the campaign trail for Yitzhak Shamir, the diminutive, 73-year-old prime minister who is seeking a mandate to keep the office he has held for three of the last five years. But his appearance last week in this central Israeli town was a measure

of how far Shamir has come as a politician, public speaker and leader of a party that only five years ago seemed on the verge of political disaster.

When Yitzhak Shamir took over the premiership after Menachem Begin's sudden resignation and flight to personal exile in 1983, he was supposed to serve as a caretaker until younger, stronger and more politically adept men could sort out who would inherit and restore Begin's fallen crown. Israel's inflation rate was ballooning into triple figures, its Army ensnared in the quagmire of Lebanon, its relations with its chief ally in Washington troubled.

Five years later, annual inflation is running at 15 percent, most of the troops are home from Lebanon and relations with the United States are on a firm if sometimes contentious footing. Most of this happened during the last four years when a strife-ridden coalition government bound together Shamir and his main political opponent, Labor Party leader Shimon Peres. Peres can claim much of the credit for the accomplishments, but the idea for the partnership was Shamir's.

His main achievement as prime minister during the second half of the coalition's life is a negative one: he blocked Peres' attempt to launch an international conference on Middle East peace and killed Secretary of State George P. Shultz's regional diplomatic initiative without ever actually saying no to it. In doing so, he almost brought Israel into a new confrontation with Washington, but the Reagan administration joined the game late and folded early. Shamir, the hard-nosed poker player, won without having to show his cards.

He can also claim credit for the transformation of the Likud. Despite a lackluster 1984 campaign, he managed to dodge the massive electoral defeat that polls had predicted and won enough seats in the Knesset, or parliament, to force Labor into the unity government.

Since then, he and his allies have changed a party that was once the personal fiefdom of one overlord, Menachem Begin, into a broader, more democratic and more mainstream organization that reflects many of the deepest fears and aspirations of Israel's people. At the same time, he has consistently outmaneuvered two more charismatic rivals in Likud, Cabinet ministers David Levy and Ariel Sharon.

Israeli elections are about parties and policies, but they are also about people, and this particular election is very much about Yitzhak Shamir and Shimon Peres. Two more different men would be hard to find.

Peres is the ultimate insider, a protege of the legendary David Ben-Gurion. Peres, who has spent his adulthood in a variety of key government posts, is articulate, passionate and impatient.

Shamir is the outsider, a restrained, reticent, at times monosyllabic man who emerged from the

shadows of a life spent first in the smallest and most extreme of the preindependence Jewish underground movements, later in the Mossad intelligence agency. He came late to public life and learned slowly and painfully the political arts that come naturally to Peres.

Yet the polls suggest it is Shamir, not Peres, who stands the better chance of being Israel's next prime minister. If he wins, he will have succeeded by articulating a sense of power, realism and suspicion that is especially appealing to an Israel immersed in doubts and despair, struggling through a 40th-year mid-life crisis, uncertain about the kind of country it wants to be and the price it is willing to pay.

"Shamir is as uncharismatic and funny looking as a human being can be, but people say he's down to earth, honest and reliable," said Sarah Honig, a veteran Israeli political reporter. "He's John le Carré's George Smiley—very quiet, doesn't stand out, not an extra word, but inside there's a whole world going on."

2/4

2

cont...

Others are less kind. They view Shamir's silence as complacency, his emphasis on Jewish unity as a form of contempt for the outside world. He is the ultimate caretaker in a post that they contend needs an impassioned activist.

"Shamir believes in the status quo because he thinks time is on our side and we have nothing to worry about," said Aryeh Naor, an author who was Begin's first Cabinet secretary. "He doesn't worry about the fact that more Arab babies are being born each year than Jewish ones, and he doesn't worry about the slow erosion of American support. I think he's leading us to disaster."

He was born Yitzhak Yezernitsky in eastern Poland in 1915. He came to British-mandated Palestine at age 20, briefly attended Hebrew University in Jerusalem, then joined the Irgun, the smaller of the two Jewish underground movements. He chose the Hebrew word *shamir*, meaning thorn, as his new surname.

The Irgun split into two factions in 1940. The larger one chose to suspend terrorist attacks against Britain and offered its full support in the fight against Hitler's Germany. The smaller one, led by a fanatical classics scholar and poet named Avraham Stern, saw the British Empire as its main enemy and vowed to keep fighting even if it meant indirectly helping the Nazis. Shamir joined with Stern, even though gang members were considered outcasts by many members of the small Jewish community who helped the British hunt them down.

"Americans don't understand anything about undergrounds because they've never been in such a situation . . . [and] they don't like anything that has to do with secrecy," said Shamir in an interview last week.

"In our situation, in the face of the Holocaust on one side and here in the land of Israel being a Jewish minority with a very hostile Arab

majority, with a hostile British government, there was no other way but to struggle, to fight our way out. There was an absolute need to use the most exceptional means."

It was Shamir who painstakingly put the Stern Gang back together as head of operations after Stern was

killed by British police in 1942. He was the main architect of the 1944 assassination in Cairo of Lord Moyne, Britain's top Middle East official. And according to recent accounts by former gang members, he was also one of the leaders who approved the gang's most controversial killing, the 1948 assassination of Swedish count Folke Bernadotte, the U.N. mediator who was working on a plan to end the first Israeli-Arab war on terms that Stern members considered unacceptable. Shamir has refused comment.

The Stern Gang was the most ideologically extreme of Israel's underground movements, but Shamir insists he was then and is now basically a pragmatist. One of his chief aides, Yosef Ben Aharon, director general of the prime minister's office, said the underground experience has carried over in Shamir's vision of how the world works.

"If you needed to be ruthless, then he was ruthless," said Ben Aharon. "He felt restraint would get you nowhere, that your opponent had to know you were strong and capable of defending yourself. Today he'll tell you the same thing: If you're perceived as weak, there's no chance to get anything in negotiations, whether it's with the Arabs or even with the United States."

The first years after Israel's independence in 1948 were hard ones for Shamir, who like other Stern members was an outcast from the new state led by Ben-Gurion and veterans of the mainstream Haganah wing. After an attempt to run Stern alumni as candidates in the 1949 Knesset elections failed miserably, Shamir took a variety of unsuccessful jobs, including directing an association of movie theater owners.

Then in 1955 Israel's establishment opened its doors. The head of the Mossad, Isser Harel, recruited Shamir and other former Irgun and Stern Gang members into the spy agency where their operational experience was put to use.

In 10 years with the Mossad, Shamir left few fingerprints. It is known that he and his family lived in Paris using a false last name and that he was involved in Operation Damocles, the 1962-63 Mossad campaign to intimidate German scientists into abandoning their role in

helping Nasser's Egypt build rockets and atomic weapons. Threatening letters were sent, followed by at least two letter bombs, and a half-dozen persons were killed during the operation.

He left the Mossad in 1965 and suffered through another series of second-rate jobs until Begin, Shamir's old rival from the Irgun, rescued him in 1970. He gave Shamir a job directing the immigration department of Begin's Herut Party.

By all accounts, Shamir repaid him with doggedly faithful service as first a party bureaucrat, then Knesset member and speaker, and then as foreign minister.

The one exception was Camp David. Shamir, then speaker of the Knesset, opposed the 1979 accords with Egypt, arguing that Begin had given too much away in agreeing to dismantle all Jewish settlements built during Israel's occupation of the Sinai Peninsula, and he abstained on the final vote. Today, ironically, Shamir portrays himself as Camp David's most ardent champion, contending that it offers the only workable path toward peace.

Otherwise, he was Begin's silent partner, a foreign minister who was, in the words of critics Zeev Schiff and Ehud Yaari, "a zealous nationalist in striped pants. . . . Shamir always aligned himself with the most ardent of the extremists, supported every proposal for radical military moves and never brought diplomatic alternatives before the Cabinet or presented the political risks and consequences involved."

Schiff, defense correspondent for Haaretz, Israel's most distinguished daily newspaper, was one of the first to learn about the 1982 massacre of Palestinians by Israel's Lebanese Christian militia allies at the Sabra and Shatila refugee camps, and he

287

⊗

3/4

took his information to then communications minister Mordechai Zippori. Zippori called Shamir, informed him that a slaughter was reportedly taking place at the Beirut camps and pleaded with him to take up the matter with senior defense officials at a staff meeting later that day. Shamir never did, and the killing continued for another day.

The Kahan Commission that assessed responsibility for the massacre concluded that Shamir may have misunderstood Zippori's words, and in any event ignored them because he dismissed Zippori as a constant critic of the government's Lebanon policy. "It is difficult to find a justification for such disdain for information that came from a member of the Cabinet," the panel's report said, but it confined itself to the judgment that Shamir had "erred" in not passing on the information.

Critics contend that Shamir kept silent because a united governmental front was more important to him than Palestinian lives.

Indeed, his biggest complaint against Peres seems to be not that the Labor leader broke their agreement by pressing for an international peace conference after Israel's

ruling "inner cabinet" rejected the idea on a tie vote, but rather that by doing so, Peres shattered the facade of unity.

By "this traitorous step," Shamir told the rally in Petah Tikva last week, Peres "broke the national unity government. He factionalized the Jewish people, and he tried to weaken American support for us and weaken Israel's image."

The result, Shamir contends, led directly to the Palestinian uprising in the occupied West Bank and Gaza Strip. "Peres created expectations in the Arab world" that Israel could be pressed to withdraw from the territories, according to Shamir. Palestinians rose in revolt to push Israel out. "It was a catastrophe for Israel," he concluded.

Still, Shamir says he is prepared to form a new unity coalition with Labor, although he insists it would be "under different conditions that will not enable one part of the government to violate the commonly accepted program as it did before."

Some analysts believe Shamir would actually prefer a coalition pact with Labor than to head his own fractious government. They believe he would rather deal with Peres and Defense Minister Yitzhak Rabin, a Labor hard-liner, than compete with his own Likud rivals, Levy and Sharon. Shamir dismisses such talk as "gossip and speculation," but says he will not rule out anything, not even the possibility of another rotation of the premiership between himself and Peres.

There is only one thing he does rule out: trading any of the occupied territories for peace. "There is no doubt about the right of Israel to keep these territories because they are a part of our national heritage," he said in the interview. "I don't think such a trade is realistic, and I don't think it's normal."

4/4

287

✱

③

✱

דתיסותו	מחלקת הקשר	דף 1
סוג: - דאט -	ניו-יורק פ"ד	כתוב: 2
תאריך ויסן העברי 141600	טופס מברק	אל: מנחל לשכת השר, מע"ח, מצפ"א
כס' פברקיום - 457	דע: יועץ תקשורת לרה"מ, יועץ תקשורת לשהב"ט, לע"מ, דו"צ.	קש"ח, מזכיר הממשלה, וושינגטון
הפסדו! וויסן - 58		כאת: עתונות, ניו יורק
בטחון - 40		

261.20666 93E
14-OCT-1988

NEWS SUMMARY OCTOBER 14, 1988

STATEMENTS BY ISRAELIS

BARUKH BINAH: Quoted on front page NYT (Rule) article applauding the decision to award Mahfouz the Nobel Prize.

EDITORIALS

DN-"The record of hate"-Reflecting on the record of anti-Semitism at a ceremony for Washington's new Holocaust museum, Reagan blasted the UN for Zionism is racism solution and criticized the USSR for restriction of Jewish emigration, which remains a fundamental barrier dividing the Soviets from the civilized world.

COLUMNS

NYP-Anderson-"Israelis, Iranians working to free nine U.S. hostages"-U.S. intelligence sources say Israeli and Iranian officials are working to release American hostages in Lebanon; the Iranians to help achieve a Bush victory and the Israelis to effect the release of Pollard.

PRESS REPORTS

Egyptian wins Nobel Prize

NYT:rule(p.1): Naguib Mahfouz became the first Arabic writer to win the Nobel Prize in literature. His support of Sadat's peace treaty with Israel led to the banning of his books in Arab countries; one of his plays was produced in Israel and his major works were translated into Hebrew. (cabled)
(ND, WSJ, NYP, DN)

NYT:Honan: Israeli professor Sasson Somekh discusses the socially-relevant and psychologically nuanced work of the Egyptian Balzac, Mahfouz.

תפוצה:

איסור:

תאריך: 14/10/88
שם השולח: ס"ר נתקשרת
ב 1 מ 310

457/58/40

2/2

NYT:wires:Mahfouz responds to winning of Nobel prize, which he attributes to hard work, good luck and a French translation of "The Cairo Trilogy."

WSJ:Mahfouz's Nobel prize will be a boon to his American publishers.

U.S. - U.S.S.R. - Human rights

NYT-Gordon: Confronting renewed Soviet demands for a human rights conference in Moscow the U.S. repeated its demand that the Soviets must first improve their human rights record.

U.S.S.R. - China

NYT:China's leader says Chinese-Soviet summit likely next year; it will be the first of its kind in 30 years. (ND)

U.S. - Nuclear Industry Crisis

NYT:Schneider(p.1):In a remarkable public admission the Dept. of Energy acknowledged that the program to manufacture nuclear weapons is in crisis.

NYT:Pentagon officials said a prolonged delay in restarting nuclear weapons reactors could jeopardize national security and expressed relief that the production of tritium will be resumed early next year.

LETTERS

NYT:Prof. Weiss:Israel should buy Tabs from Egypt to avoid any political strains from final boundary disputes.

GENINE STAUBER
ITOWUT-NY

228

STATEMENT BYRICHARD W. MURPHYASSISTANT SECRETARY FOR NEAR EASTERNAND SOUTH ASIAN AFFAIRSBeforeThe Subcommittee on Europe and the Middle EastHouse Foreign Affairs Committee

October 13, 1988

I am happy to be back before the subcommittee after a relatively short absence. Although only a brief time has elapsed since my last appearance, a number of important events have taken place in the Middle East which are of interest to this subcommittee. One significant event in the last several weeks has been the failure in Lebanon to elect a new president. The August 20 ceasefire between Iran and Iraq and the beginning of negotiations in Geneva under the auspices of Secretary General Perez de Cuellar are important milestones. King Hussein's July announcement that he would end administrative and legal ties with the West Bank is another important development.

228

3/16

-2-

In addition to the items just mentioned, this statement will address the Middle East peace process, including the question of Jordan's role, and a number of issues which were of particular interest to the subcommittee during my last visit. This statement will conclude with what I call "future challenges." As we near the end of our watch, this Administration will not flag in its efforts to seek imaginative and lasting solutions to the very difficult, some say intractable, problems we face in that critical part of the world.

The Situation in Lebanon

I would like to begin with events in Lebanon, starting with an overview of the political situation.

Our diplomatic efforts associated with Lebanon's presidential election and constitutional reform began about a year ago, when then-President Amine Gemayel asked us to help. The Syrians and Lebanese Moslems also welcomed our involvement.

The United States worked hard on helping the Lebanese reach an agreement on reform, especially from February through

228

4/26

-3-

April of this year. Our efforts resulted in some progress in two key areas: power sharing and deconfessionalization. But, by the end of April, no reform text on which all sides could agree had been reached. With the September deadline for the holding of presidential elections rapidly approaching, we decided to postpone our reform efforts until after the election. The Lebanese and Syrians agreed with this approach.

Progress toward an election stalled in August, however, over the Syrian-backed candidacy of former President Suleiman Franjeh, who was vetoed by a significant part of the Lebanese Christian community and a quorum for the vote proved impossible. To help break this impasse and to promote a timely, orderly, and constitutional election, I went out to Beirut and Damascus in mid-September. Both Lebanese Christians and Lebanese Moslems had been urging such a trip; the Syrians, too, had made it clear an American envoy would be welcome. I travelled on the clear understanding that no Lebanese faction would exercise a veto on any candidate beyond that which had been cast against Franjeh.

In Damascus, talks with the Syrians on a common U.S.-Syrian approach to holding the election proved difficult. Our position was that Lebanon would be well on the road to

228

5/26

-4-

formal partition if no election were held. Syria asserted that Lebanese Muslims now insisted on constitutional reform before elections. After considerable discussion, Syria consulted with its Lebanese friends and agreed not to insist on Franjieh's candidacy and that constitutional reform could follow elections.

We discussed the qualifications of many mainstream candidates for the presidency. I urged that Syria agree to my taking several names back to Beirut, noting that the United States could work with any one of the many names discussed. However, Syria set as a condition that it would support only one alternative candidate to Franjieh and only if the Lebanese Christians first agreed to go along with this candidate. The Lebanese Christian leadership reacted negatively to this proposal, perceiving it as a Syrian-American diktat.

On September 23 the Lebanese presidency fell vacant when Lebanon's Parliament again failed to convene and elect a new president before President Gemayel's term ended. Despite continuing efforts, the Deputies have been unable to agree on consensus candidates for the election.

So far, the situation on the ground remains quiet. The two cabinets which have resulted from the failure to elect a

228
6/26

President have refrained from pushing their claims to the point of an outright break. The United States does not want partition in Lebanon and will do nothing to push affairs in that direction. We continue to deal with all parties in Lebanon on an equal footing as we work to encourage the holding of an early presidential election in peace and safety. We are urging all parties to work together to ensure that such an election occurs and to avoid actions that legitimize the de facto partition. We remain committed to helping restore Lebanon's unity and territorial integrity and will continue to exert our efforts toward that end.

Iran-Iraq War and the Ceasefire

Iran's long-awaited acceptance of Security Council Resolution 598 in mid-July set the stage for the ceasefire which ultimately took effect on August 20.

As part of the ceasefire agreement, a UN observer force, called the UN Iran-Iraq Military Observer Group or UNIIMOG for short, was established to patrol the ceasefire lines and report violations. The UN force is international, composed of 350 unarmed military observers from 24 different countries,

228

7/26

-6-

commanded by Yugoslavian Major General Slavko Jovic. Canada has deployed a communications support unit of approximately 500 additional men, whom we airlifted to Iraq and Turkey (for those proceeding onward to Iran). In addition to providing extensive airlift support, we have offered to contribute helicopters and aircraft (but no crews) for use by UNIIMOG observers. The UN has assessed the U.S. \$10.9 million for the period between August 9 and November 8. This is our share of the initial three month operations cost of \$35.7 million, based on the UN peacekeeping assessment formula -- under which the U.S. is obligated to contribute some 30% of total costs. We expect that the U.S. assessment will be offset by the value of goods and services we are providing. As is customary, neither the U.S. nor the Soviet Union (or the other three permanent members of the UN Security Council) was asked to contribute troops to the peacekeeping force.

The peace negotiations which are under way in Geneva and New York under UN auspices have been predictably difficult, with both sides staking out tough initial positions. Let me take a moment to review the issues with you. Formally, the negotiations are over the terms of UNSC Resolution 598, which provide a comprehensive framework for a just and durable settlement. Iraq argues that to be lasting, a ceasefire should

-7-

228

8/26

provide for freedom of navigation in the Gulf and through the Strait of Hormuz for both sides. Iran counters that while a state of belligerency exists, it has the right under international law to visit and search shipping. With regard to the Shatt al-Arab, the waterway which divides the two countries, Iraq seeks commitments from Iran that it will cooperate in efforts by the United Nations to clear the Shatt for use by both states. Iran seeks Iraqi agreement to respect the 1975 Algiers agreement which delimited the border along the main downstream channel of the Shatt, the thalweg. Although Iraq has asserted its historic claim to sovereignty over the entire Shatt al-Arab in statements made in Baghdad, it has not asserted that claim in the negotiations.

In general, our policy has been to provide all possible support to the Secretary General and his special representative, the respected Swedish diplomat Ambassador Jan Eliasson, while avoiding being drawn into the middle of the details of negotiations to which the U.S. is not a party. The permanent members of the Security Council have recently issued a statement reaffirming their full support for the UN negotiations. In the final analysis, only the Iranian and Iraqi governments can make the hard political choices which must be made if the negotiations are to make progress. The

228

-8-

af/26

sooner they get on with it, in our view, the better. It is encouraging that, despite their differences on the issues, both sides appear to be committed to the negotiating process and neither seems inclined to break off the talks. With flexibility on both sides, it should be possible to reach a package agreement on several aspects of 598 which would meet the basic requirements of both Iraq and Iran.

Nor should we lose sight of an essential fact. Negotiations, however protracted and difficult, are better than fighting.

Finally, we have adjusted in some small ways our military operations and force posture in the region. The Vincennes, for instance, departed for the U.S. on 11 September. We consulted our friends and allies on this move and, given the ceasefire, there was broad understanding for it. We have changed our practice from escorting to accompanying U.S. flag vessels. If the ceasefire holds, we should be able gradually to reduce our operations and assets. We need to build on the considerable success we have had in the Gulf by consulting carefully with all who have a stake in regional security and freedom of navigation in this vital area.

-9-

228

14/26

The Peace Process

The Middle East peace process is witnessing significant events. The announcement by King Hussein of Jordan that he would end administrative and legal ties with the West Bank needs to be assessed carefully.

There is no question of Jordan's continued commitment to the peace process. At the same time, the King has challenged other parties, primarily the PLO but Israel as well, to take the difficult decisions required for peace. The King emphasized an important element in the Middle East equation. Jordan is not Palestine. But he also reaffirmed that geography and history dictate that Jordan will play an important part as the peace process unfolds.

In Israel, there is significant debate on the peace process, with the election campaign now in full swing. Israelis are weighing significant issues related to the role of Palestinians in the peace process, and the centrality of the land for peace concept in the negotiations.

Our objective in the Middle East remains a comprehensive peace through a process of direct negotiations. On September

-10-

228

11/26

16, Secretary Shultz described the Administration's approach to Middle East peacemaking in an important address before the Washington Institute for Near East Policy.

The plan we put forward continues to represent assumptions and realities about the peace process that have not changed. There is a need to structure a negotiating framework based on a realistic view of the situation. Our initiative provides that framework as it seeks to dispel certain illusions which cannot be reconciled with the realities of the situation in the region.

Our initiative takes these realities into account -- realities which will not change -- regardless of decisions or actions taken by individual parties. Because they reflect those realities, the fundamental elements of our initiative remain valid:

- o the need for a comprehensive peace;
- o the requirement that negotiations be based on UN Security Council Resolutions 242 and 338, including the principle of the exchange of territory for peace;

-11-

228

12/26

- o the essentiality of security for all states in the region;
- o the importance of realizing the legitimate rights -- including the political rights -- of the Palestinian people, and;
- o the indispensability of an initial agreement on transitional arrangements, tightly linked to an early start of negotiations on a final settlement.

We will remain active and engaged in the peace process over the balance of the year and into the next. U.S. Middle East policy will continue to reflect the fundamental continuity and bipartisanship of our approach. Our commitment to peace and to the process needed to achieve peace remains solid.

Arms Sales

During my last testimony to the subcommittee, I noted a strong interest in the subject of arms sales to the region, in particular sales to the Arab Gulf states. At the moment, there are no sales pending. Nonetheless, I think it would be useful

-12-

228
13/06

to recap the Administration's thinking on arms sales to friendly Arab governments in the Gulf.

It is illusory to believe that if the U.S. refuses to sell weapons and weapon systems to the Gulf states the level of hardware in the region will remain unchanged. Illusions in this case also fail the test of reality:

- o Do Arab governments in the Gulf have legitimate defense needs? The answer is clearly yes. Credible defenses on the part of the Gulf states are a sine qua non for a stable and peaceful Persian Gulf.

- o Do they have the resources to purchase the arms necessary to meet those legitimate needs. Again, the answer is yes.

- o Will they refrain from purchasing if the U.S. is not willing to sell? The answer is no, as the Saudi-UK deal has revealed.

-13-

228

14/26

- o Will our bilateral relationships with the Gulf states suffer if we are unable to help them with their legitimate defense needs? The answer is yes.

- o Will U.S. influence and access in the region decline in some proportion to lost sales of arms. The answer is yes, especially in the longer term as routine relationships develop with other suppliers of defense equipment. The value of this relationship for our own operations in the area was clearly demonstrated over the past year.

- o Do sales of U.S. arms to Gulf states pose a threat to Israel? No. These countries are not a threat to Israel. In addition, purchases of U.S. equipment lower the likelihood of any use of advanced systems against Israel.

I made similar arguments during my last appearance before the subcommittee. Since then, the sale of F-18s to Kuwait has been approved and the contracts have been signed. We believe that the extensive and serious consultations between the Administration and the Congress on the F-18s have resulted in a

-14-

228

15/26

better understanding of our mutual concerns and that the final package meets Kuwaiti defense needs while it also is responsive to Congressional views.

I also recall that subcommittee members expressed an interest regarding transfer of aircraft from Saudi Arabia to Jordan and whether the U.S. could provide the minesweepers to Saudi Arabia that are part of the deal with the UK.

On the first question, we do not have information that would lead us to believe that part of the recent Saudi-UK deal involves a purchase of aircraft for Jordan. We note that direct negotiations between Jordan and the UK for Tornado aircraft are in progress.

On the second question, there are two firms in Wisconsin which currently build minesweepers. Both build wood laminate ships and our Navy has ships on order from both these companies. Under a previous sale, four wooden ships have already been delivered to the Saudi Navy. In addition, there is a firm in Georgia which makes fiberglass minesweepers.

-15-

228

16/26

Ballistic Missiles

The acquisition of long range ballistic missile systems by a number of countries in the Middle East adds a new, and potentially very dangerous element to the security of the region. Missiles provide the ability to strike suddenly and without warning at targets far removed from the attacker's own territory. As a result, the spread of missiles throughout the region threatens to create serious instability and insecurity.

The heavy use of ballistic missiles against civilian targets during the Iran-Iraq war, and the fact that missiles can be fitted with chemical or nuclear warheads adds to our concern about the proliferation of these weapons.

The momentum toward more and more missile procurement is well advanced and it will be very difficult to slow it down -- let alone reverse it. We are committed, however, to a comprehensive effort. To that end -- because of our strong concerns -- the United States has joined with its six Economic Summit partners to establish an international Missile Technology Control Regime to limit transfers of long-range missiles and related technologies. We have also raised our concerns with other countries, including the Soviet Union and

-16-

228 17/26

the People's Republic of China. We also believe it is in the interest of all countries in a volatile region like the Middle East to discourage the spread of ballistic missiles.

Therefore, we urge regional states to refrain from further acquisition of these weapons. We are ready to consult with countries inside and outside the region about ways to prevent new sources of instability and insecurity arising from the spread of long-range missile.

Chemical Warfare

The spread of chemical warfare capabilities to the Middle East is deeply disturbing. The use of chemical weapons in the Iran-Iraq war and by Iraq against its Kurdish population have caught not just American but world attention. We are also deeply troubled by the efforts of other countries in the region to acquire chemical weapons capabilities.

The Administration has taken a number of steps to respond to this growing threat:

-17-

228

18/16

- o In his address to the UN General Assembly on September 26, President Reagan called for the convening of an international conference to reinforce the ban on use of chemical weapons established by the 1925 Geneva Protocol. Preparations are now being made to hold such a conference, which France has agreed to chair.

- o Its objective will be to reaffirm the international community's commitment against chemical weapons use and to prevent any further erosion of barriers against such use.

- o We have publicly and unambiguously opposed the illegal use of chemical weapons in the Gulf War and by Iraq against the Kurds. We have worked to obtain Security Council resolutions condemning chemical weapons usage during the Gulf war.

- o We have drawn public attention to Libyan efforts to acquire a capability to produce chemical warfare agents. In view of reports that Libya used chemical weapons against Chad as well as Libya's general irresponsibility, we have called on all countries to

-18-

228 10/20

refrain from supplying Libya with any assistance in developing a chemical weapons capability.

- o We are negotiating with the Soviets and others in Geneva on a verifiable worldwide ban on chemical weapons.
- o We have strengthened our own export control regulations, and obtained agreement from other Western countries on an expanded list of precursor chemicals whose export will be carefully controlled.
- o Through diplomatic channels, we are actively consulting other potential supplier countries, including the Soviet Union, about ways to prevent the further spread of chemical weapons capabilities.

Unfortunately, the spread of chemical weapons is very difficult to control. The technology required to manufacture chemical warfare agents is within the reach of many countries. The necessary equipment closely resembles that used for legitimate chemical industries, and can be acquired piecemeal from a large number of commercial suppliers, often without any knowledge or involvement by the exporting country's

-19-

228 20/26

government. Nonetheless, we are committed to continue our efforts to stem the chemical weapons threat.

The Administration has taken a number of actions to end Iraqi use of chemical weapons, and to reinforce international bans on using them. We have made it abundantly clear to the Iraqis -- as has also the Congress -- that they cannot have good relations with us and continue to use chemical weapons.

On September 17, Iraq reaffirmed its adherence to international law, including the 1925 Geneva Protocol on chemical weapons as well as other international humanitarian law. We welcomed this statement as a positive step, and asked for confirmation that Iraq means by this to renounce the use of chemical weapons inside Iraq as well as against foreign enemies. On October 3, the Iraqi foreign minister confirmed this directly to Secretary Shultz.

We take these assurances as serious undertakings. So far, there is no evidence they have broken their September 17 undertakings. There are good reasons for Iraq to forego further CW use. They have come to be aligned with many of our friends in the Middle East: Egypt, Jordan, Saudi Arabia and

-20-

228

21/26

Kuwait. Their path is clear, and will bring them influence in the region and economic power. But to follow that path they cannot alienate those who uphold international standards - including the United States, and others. We are firmly committed to ensuring that future use of CW is foresworn by all - including Iraq.

Then why do we continue to oppose the legislation before Congress to impose economic sanctions on Iraq? Because sanctions would not be productive. We are prepared to impose sanctions on Iraq if it violates its assurances, and we will do so.

Future Challenges

As we approach a change in Administration, I thought it would be appropriate to share some thoughts on the future of our relations with the countries of the Middle East and the Persian Gulf. Certainly, the issues that have challenged the Administration and the Congress will not disappear or change dramatically on November 8.

-21-

228 22/26

Above all we need to keep before us an objective and dispassionate view of U.S. interests in the region. These are varied and complex, but we can identify certain key elements as touchstones in our relationships in the region.

The major challenges facing us from today through the beginning of the new year include preserving the ceasefire and the momentum of negotiations between Iran and Iraq. The negotiations will continue to have ups and downs -- moments of high drama and days of frustration -- but the overall trend is good. It is too easy to forget that even a few months ago we had no firm sense that Iran and Iraq would be negotiating with, rather than fighting, each other. Above all, we must not cut and run. Our presence in the Gulf was instrumental in bringing the parties to the negotiating table; our will to see it through will help to ensure that negotiations not falter and the ceasefire collapse.

We need to provide strong support to the UN peacekeeping group and to the efforts of the Secretary General to bring the Geneva talks to a fruitful conclusion. This will require an expenditure of both moral and financial resources, which I believe the American people are willing to bear to bring a lasting peace to that vital part of the world.

-22-

228 23/26

Another difficult challenge is preserving our current policy in the Gulf region. Radical changes are not in order. We have developed a policy framework which has worked; over the near term, we have to see it through. We need to counsel continuity and steadiness to keep our allies engaged in our shared efforts in the Gulf. Reductions in our naval forces in the Gulf are possible, as I noted earlier, but we will continue to maintain the Middle East Force inside the Gulf and a strong presence outside as well.

In the context of a stable ceasefire between Iran and Iraq, and the ongoing process of negotiations to implement 598, we are also open to the possibility of improvement in U.S. - Iran relations. We have made it clear that the U.S. would be prepared to conduct direct discussions with authoritative Iranian officials. However, there remain barriers to significant improvement in relations - most importantly Iran's continuing support for international terrorism and its relationship with the hostage-holders in Lebanon. While it is up to the Iranian leadership to judge Iran's interests, responsible figures in Tehran should now realize the hostages are only a burden for Iran -- not leverage on us and others. They should all be released forthwith.

-23-

228 24/26

We must not forget the importance of promoting closer economic and commercial ties with the GCC states, but also Iraq as reconstruction there moves forward. Our ties to the region should not stress only the political and security dimensions of the oil trade. We have other trade and investment ties with the region which require cultivation, on the part of both the private and government sector, in order to bear fruit for American economic interests. Our European and Japanese friends are moving ahead faster than we in the trade figures; we need to catch up.

Perhaps of greatest interest to this subcommittee is the challenge of restoring momentum to the the peace process. The process is currently on hold, but is certainly not exhausted. The investment of time and effort by the Secretary -- with three visits to the region this year alone -- has yielded some dividends, but we have much more work to do.

Above all we need to create an environment of moderation that will encourage all sides to move closer to the negotiating table. The human costs of the intifada have been great for both Palestinians and Israelis and underscore the need for a political settlement. A further hardening of hearts is the

-24-

228 25/26

last thing we want to see in Israel and in the West Bank and Gaza. Palestinians have experienced great economic losses, the destruction of crops and houses, the loss of almost an entire school year, and a general disruption of daily life. The uprising has also undermined some of the economic strides Israel has made in the past several years.

Both sides need to make accommodations. The Palestinians need to put together a political program they can bring to the negotiating table. They must realize that violence diverts them from their goals. They must act responsibly, putting an end to empty posturing, slogans of rejection, and inflated dreams.

Israel's attempts to end the intifada have not been effective; often they have resulted in increases in the number of casualties and appear to have reinforced the belief shared by many Palestinians that there is no alternative to resisting the occupation in the streets of the West Bank and Gaza. Israel needs to develop a positive program for dealing with the uprising. An exclusive reliance on force, deportations, and detentions is not the answer. We urge Israel to seek opportunities to develop an environment of moderation in the West Bank and Gaza.

-25-

228 JG/HB

Mr. Chairman, this concludes my summing up of the situation in the Middle East. The region remains fraught with dangers and opportunities. Our diplomatic efforts must not falter or lose their intensity. I appreciate your keen interest in the region as well as the interest of your colleagues on the subcommittee.

10

דתימות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 1
סוג: גלוי	טופס פרוק	כתוב: 26
תאריך וזמן חבול: 1600 13 באוק' 88		אל: מעפ"א
כס' פרוק:		דצ:
הפטרד:		
228		פאת: ק. לקונגרס

בית הנבחרים: עדרת מרפי

1. היום לפנה"צ הופיע מרפי בפני נעדת המשנה לאירופה והמזה"ת של ועדת החוץ בבית"נ.
  2. רצ"ב ההודעה שנמסרה בכתב לוועדה.
  3. התמליל המלא של הילופי השאלות נחתשובות בין מרפי לחברי הועדה בדיפ'.
- דווח מורחב על כך נבריק מחר.

2-1

קונגרס

שחה 2   רחא 3   אשא 1   הין 1   ג 3   כא 1   אא 2

תפוצה: 36

דחיסות: מלידי	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס חברק	ת"ח:
סוג בטחוני: שמו		מחור: 1
תז"ח: 131400		אל : המשרד
נר :		רע :
0 0388		יאת : נאו"ם

אל : מנהל ערב 2 - ממ"ד
מאת : יששכרוף

אש"ף-מל"פ

- היועץ ההולנדי כרט וון ברטלד, סיפר שאחד מעמיתיו מה-12 שוחח עם מספר שניים במשלחת אש"ף נאסר אל קידווה, שמסר הדברים הבאים:
  - (א) המל"פ התכנס במחצית נובמבר וטרם נקבע מקום הכינוס.
  - (ב) דחית המל"פ היא על רקע רצונם להמתין לתוצאות הבחירות בארה"ב וישראל.
  - (ג) המל"פ תכריז על הקמת מדינה עצמאית אך לא ממשלה גולה.
  - (ד) לא תהיה כל התבססות הן על 181 או 242, הואיל ו-181 מהווה הכרה משתמעת בישראל ולגבי 242 על אחת כמה וכמה.

נאו"ם

Handwritten notes and signatures in Hebrew, including a large signature at the bottom.

איטור:

שם השולח: ג. יששכרוף

13.10.88

תאריך: